EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 30.3.2022.
COM(2022) 142 final

2022/0095 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem un atceļ Direktīvu 2009/125/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} - {SWD(2022) 83 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Šīs regulas galvenie mērķi ir samazināt produktu aprites cikla negatīvo vidisko ietekmi un uzlabot iekšējā tirgus darbību. Šie mērķi ir vērsti uz ietekmes novērtējumā analizēto problēmu un to cēloņu risināšanu. Tie atspoguļo faktu, ka iekšējā tirgū ir pieejami produkti, kas rada nevajadzīgu negatīvu vidisko ietekmi. Šī regula arī veicina ES rūpniecības politikas mērķu sasniegšanu, proti, palielināt ilgtspējīgu preču piedāvājumu un pieprasījumu pēc tām, nodrošināt ilgtspējīgu ražošanu un vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū pārdotajiem produktiem. Rūpniecībā ir vajadzīgas visās nozarēs piemērojamas saskaņotas prasības, efektīvi līdzekļi to ievērošanai, pienācīga izpilde, pastiprināta tirgus uzraudzība un muitas kontrole, kas tiek īstenota, pamatojoties uz riska analīzi[1].

Produktiem ir būtiska nozīme ES iedzīvotāju dzīvē, un mums piedāvāto produktu skaits, klāsts un daudzveidība pastāvīgi pieaug. Līdz ar pēdējās desmitgadēs notikušo tehnoloģisko lēcienu ir palielinājusies arī mūsu atkarība no tiem: sākot no IKT produktiem, kas nodrošināja mūsu sakarus Covid-19 krīzes laikā, līdz pat mēbelēm un ierīcēm, kas ikdienā palīdz uzturēt mūsu mājokļus. Būtiska nozīme ir produktu brīvai apritei, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, kas joprojām ir ES uzņēmumu konkurētspējas un patērētāju izvēles pamats.

Piemērojot ekodizaina pieeju ļoti plašam produktu klāstam un ļaujot tai noteikt plašu klāstu ar mērķtiecīgām prasībām attiecībā uz produktiem, šīs regulas mērķis ir novērst produktu visnelabvēlīgāko vidisko ietekmi. Tāpēc tajā ir paredzēts satvars ekodizaina prasību noteikšanai, pamatojoties uz aprites ekonomikas rīcības plānā[2] uzskaitītajiem ilgtspējas un apritīguma aspektiem, piemēram, produktu ilgizturību, atkalizmantojamību, modernizējamību un remontējamību, tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, produktu energoefektivitāti un resursefektivitāti, reciklētā materiāla saturu produktos, produktu pārražošanu un kvalitatīvu reciklēšanu, kā arī produktu oglekļa un vidiskās pēdas samazināšanu.

Tādējādi tas palīdzēs sasniegt ES vispārējos mērķus klimata, vides un enerģētikas jomā, vienlaikus atbalstot ekonomikas izaugsmi, darbvietu radīšanu un sociālo iekļaušanu. Pagarinot materiālu kalpošanas laiku, nodrošinot, ka to vērtība tiek saglabāta pēc iespējas ilgāk, un sekmējot reciklētā materiāla satura izmantošanu produktos, tiks veicināta ekonomiskās attīstības atsaistīšana no dabas resursu izmantošanas un materiālās atkarības mazināšana, tādējādi veicinot ES atvērto stratēģisko autonomiju un noturību. Vairāki nesenie notikumi ir atgādinājuši mums par globālo piegādes ķēžu iespējamo neaizsargātību.

Šī regula ir daļa no Komisijas iesniegto iniciatīvu kopuma attiecībā uz ilgtspējīgiem produktiem un ilgtspējīgu produktu izvēles veicināšanu. Iniciatīvu kopumā ir iekļautas mērķtiecīgas nozaru iniciatīvas par tekstilizstrādājumiem[3] un būvizstrādājumiem[4], kas attiecas uz produktiem ar vislielāko ietekmi uz vidi un klimatu, kā arī iniciatīva, kuras mērķis ir uzlabot patērētāju iespējas jeb iespēcināt patērētājus zaļās pārkārtošanās procesā, nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un viņu labāku informētību[5]. Visbeidzot, līdz šīs regulas ieviešanai Komisija nodrošinās, ka darbs saskaņā ar spēkā esošo Ekodizaina

[1] Kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 46. pantā.
[2] COM(2020) 98 final.
[3] COM(2022) 141 final.
[4] COM(2022) 144 final.
[5] COM(2022) 143 final.

direktīvu turpināsies, tai skaitā pieņemot jaunu ekodizaina un energomarķējuma darba plānu 2022.–2024. gada periodam, pievēršoties jauniem ar enerģiju saistītiem ražojumiem jeb energopatēriņu ietekmējošiem produktiem un atjauninot un palielinot jau reglamentēto produktu vērienīgumu.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šī regula paplašinās **Ekodizaina direktīvas** darbības jomu gan attiecībā uz produktiem, gan jauniem prasību veidiem. Tāpēc juridiskās skaidrības labad Ekodizaina direktīva būtu jāatceļ. Ņemot vērā ierosinātās regulas plašo darbības jomu, ir, cik vien iespējams, jānosaka tās saistība ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas piemērojami produktiem, uz kuriem tā attiecas, un ar citām iniciatīvām, kas saistītas ar regulas mērķiem vai ir tiem relevantas. Mērķis ir novērst dublēšanos, lai samazinātu administratīvo slogu uzņēmumiem un iestādēm.

Vispārējā pieeja ir tāda, ka šajā regulā tiks noteiktas prasības, ja tās nav noteiktas spēkā esošajos tiesību aktos vai ja tajos nav pietiekami ņemti vērā vidiskās ilgtspējas aspekti. Tāpēc tiks piemērots vispārīgais tiesību princips *lex specialis derogat legi generali* (konkrētāki noteikumi prevalē pār vispārīgākiem noteikumiem). Konkrētāk, šī pieeja aptver divas kategorijas: tiesību akti, kas attiecas uz konkrētiem produktiem, un tiesību akti, kas attiecas uz horizontālajiem aspektiem.

Tiesību akti, kas attiecas uz konkrētiem produktiem, ir tiesību akti, kuros galvenā uzmanība pievērsta konkrētam produktam vai precīzi definētai produktu grupai un kuri bieži reglamentē galvenokārt drošuma aspektus (piemēram, **baterijas, rotaļlietas, mazgāšanas līdzekļi un iepakojums**). Šajā regulā vispārīgā līmenī nav iespējams sniegt specifikācijas visiem spēkā esošajiem tiesību aktiem, kas attiecas uz konkrētiem produktiem. Tomēr, pirms noteikt konkrētas prasības konkrētu produktu līmenī, izmantojot šajā regulā paredzētos pasākumus, Komisija sīki izvērtēs iespējamo pārklāšanos vai pretrunas ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, lai izvairītos no prasību dublēšanās un pārmērīga sloga radīšanas uzņēmumiem. Principā šī regula attieksies tikai uz produktiem, uz kuriem neattiecas spēkā esošie tiesību akti, vai arī gadījumos, kad tiesību aktos nav pietiekami ņemta vērā šo produktu ilgtspēja. Turklāt šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz konkrētiem produktiem tiks iekļautas deleģētajos aktos, un tādējādi ar tām nevar aizstāt prasības, kas noteiktas tiesību aktos, piemēram, direktīvās vai regulās (lai gan tās var būt konkrētākas), ievērojot normu hierarhijas principu.

Jo īpaši attiecībā uz būvizstrādājumiem, lai gan tie būs ietverti šīs regulas darbības jomā, ņemot vērā nepieciešamību pārvaldīt ciešo saikni starp to vidisko sniegumu un strukturālajām īpašībām, tai skaitā veselīgumu un drošumu, ekodizaina prasības tiks noteiktas pārskatītajā Regulā (ES) Nr. 305/2011[6] (Būvizstrādājumu regula), izņemot energopatēriņu ietekmējošus būvizstrādājumus, kurus jau reglamentē spēkā esošā Ekodizaina direktīva.

Tiesību akti, kas reglamentē horizontālos aspektus, ir tiesību akti, kas attiecas vai var attiekties uz horizontālajiem aspektiem saskaņā ar šo regulu attiecībā uz plašu produktu klāstu, piemēram, ***REACH*** noteikumi, kas reglamentē ķimikālijas un piešķir pilnvarojumus attiecībā uz ķīmiskajām vielām produktos. Ja tiesību aktos horizontālākā veidā jau ir aplūkoti vai var tikt aplūkoti konkrēti aspekti, uz kuriem attiecas šī regula, ir skaidra vajadzība un iespēja vispārīgākā līmenī precizēt, kā tas attiecas uz šo regulu. Tāpat šīs regulas pamatā būs

[6] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 305/2011 (2011. gada 9. marts), ar ko nosaka saskaņotus būvizstrādājumu tirdzniecības nosacījumus un atceļ Padomes Direktīvu 89/106/EEK (OV L 88, 4.4.2011., 5. lpp.).

arī vispārējais tirgus uzraudzības regulējums, kas noteikts **Tirgus uzraudzības regulā**, vienlaikus vajadzības gadījumā pielāgojot noteikumus iniciatīvas konkrētajiem mērķiem.

Skatīt **7.9. iedaļu**, kā arī ietekmes novērtējuma **14. pielikumu**, kurā sīki izklāstīts, kā iniciatīva mijiedarbojas ar spēkā esošajiem un topošajiem tiesību aktiem un atbilst tiem.

Visbeidzot, līdztekus ierosinātajai regulai energopatēriņu ietekmējošiem produktiem arī turpmāk tiks piemērota **Energomarķējuma regula**. Tiks nodrošināta saskaņotība. Tas, piemēram, nozīmē, ka principā uz šādiem produktiem ir jābūt tikai energomarķējumam, kas noteikts Energomarķējuma regulā.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Šīs regulas pamatā ir vairāki Savienības politikas virzieni.

Šīs iniciatīvas pamatā ir **Eiropas zaļais kurss**[7], izaugsmes stratēģija, kas tiecas pārveidot ES par taisnīgu un pārticīgu sabiedrību ar mūsdienīgu, resursefektīvu un konkurētspējīgu ekonomiku, kurā siltumnīcefekta gāzu neto emisijas 2050. gadā samazinātos līdz nullei un ekonomikas izaugsme būtu atsaistīta no resursu patēriņa. Eiropas zaļajā kursā tika paziņots arī par jauno Eiropas rūpniecības jeb industriālo stratēģiju un aprites ekonomikas rīcības plānu, kas kopā publicēti 2020. gada martā.

Eiropas Komisijas 2020. gada Eiropas industriālajā stratēģijā[8] ir izklāstīts ES visaptverošais mērķis veicināt "divējādo pārkārtošanos" uz klimatneitralitāti un digitālo līderību. Tas sasaucas ar Eiropas zaļā kursa iniciatīvu, uzsverot, ka Eiropas rūpniecībai ir jāuzņemas vadošā loma šajā jomā, samazinot tās oglekļa un izejvielu izmantojuma pēdu un integrējot apritīguma principus visā ekonomikā. Tajā uzsvērta nepieciešamība atteikties no tradicionālajiem modeļiem un radikāli mainīt veidu, kā mēs radām, ražojam, lietojam un likvidējam produktus. Komisija 2021. gadā publicēja **atjauninātu industriālo stratēģiju**[9], kurā pastiprināti 2020. gada stratēģijas galvenie vēstījumi un sniegti vairāki papildu īstenošanas instrumenti.

Aprites ekonomikas rīcības plāna (AERP) mērķis cita starpā ir stimulēt klimatneitrālu un ilgtspējīgu **produktu** vadošo tirgu attīstību ES un ārpus tās. Lai to panāktu, ar to izveidots ilgtspējīgu produktu rīcībpolitikas satvars, kas ietver pasākumus trīs plašās jomās: ilgtspējīgu produktu izstrādes veicināšana, patērētāju un publiskā iepirkuma veicēju iespēcināšana un apritīguma veicināšana ražošanas procesos[10].

Lai gan visas trīs ilgtspējīgu produktu rīcībpolitikas satvara jomas ir savstarpēji sinerģiskas, šajā regulā galvenā uzmanība veltīta pasākumiem, kuri noteikti pirmajā jomā (ilgtspējīgu produktu izstrāde) un kuru mērķis ir padarīt produktus piemērotus klimatneitrālai, resursefektīvai aprites ekonomikai, samazināt atkritumu daudzumu un nodrošināt, lai ilgtspējas jomā vadošo uzņēmumu sniegums pakāpeniski kļūtu par normu. Kā paziņots AERP, šīs likumdošanas iniciatīvas pamatā ir **Ekodizaina direktīvas** darbības jomas paplašināšana ārpus energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, lai tā aptvertu pēc iespējas plašāku produktu klāstu un palīdzētu izveidot aprites ekonomiku.

---

7 COM(2019) 640 final.
8 COM(2020) 102 final.
9 COM(2021) 350 final.
10 Arī sinerģijā ar pasākumiem saskaņā ar nulles piesārņojuma rīcības plānu, COM(2021) 400 final.

Šajā tiesību aktā noteiktajām prasībām attiecībā uz produktiem būtu jāpapildina un jāpastiprina prasības, kas noteiktas citās AERP iniciatīvās. Jo īpaši šajā tiesību aktā noteiktajām prasībām attiecībā uz produktiem būtu jāpalīdz sasniegt mērķus un jābūt saskaņotām ar citiem pasākumiem attiecībā uz galvenajām vērtības ķēdēm, kas noteikti, īstenojot AERP, piemēram, **ES Tekstilizstrādājumu ilgtspējas un apritīguma stratēģiju**. Turklāt **iniciatīva "Patērētāju iespēcināšana zaļās pārkārtošanās procesam"** uzlabos informāciju par produktiem tirdzniecības vietās, jo īpaši par to ilgizturību un remontējamību, un palīdzēs novērst zaļmaldināšanu un priekšlaicīgu morālo novecošanos. Gaidāmā Komisijas **Zaļuma norāžu** iniciatīva arī papildinās šajā tiesību aktā paredzētos pasākumus, palielinot par produktiem sniegto vidiskuma norāžu ticamību, salīdzināmību un verificējamību, nosakot, ka šādas norādes jāpamato un jāverificē, izmantojot aprites cikla analīzes metodes, tai skaitā produkta vidiskās pēdas metodi[11]. Turklāt šo tiesību aktu mērķus vēl vairāk atbalstīs tiesību akti par **uzņēmumu pienācīgu rūpību attiecībā uz ilgtspēju**[12], jo īpaši tajos uzņēmumiem paredzētie noteikumi par pienācīgu rūpību attiecībā uz vidi.

Visbeidzot, šīs prasības **veicinās arī ES klimata mērķu sasniegšanu**: tās veidos sinerģiju un papildinās instrumentus, kas vairāk vērsti uz klimata pārmaiņām[13], aptverot ne tikai pamatmateriālu / pamatmateriālu komponentu ražošanu, bet arī pašus galaprodukts. Tas ļaus rīkoties, lai novērstu negatīvo ietekmi, kas rodas visā vērtības ķēdē (tai skaitā produkta iegultās emisijas visā tā aprites ciklā vai citas negatīvas sekas), tieši atbalstot Zaļā kursa mērķus un ievērojot principu "nenodarīt būtisku kaitējumu".

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikuma pamatā ir Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants, kas piemērojams pasākumiem iekšējā tirgus izveides un darbības nodrošināšanai. Ekodizaina direktīvas (kuru Komisija ierosina atcelt ar šo regulu) pamatā ir Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 95. pants (tagad LESD 114. pants).

Šajā iniciatīvā risinātie jautājumi ir saistīti ar iekšējo tirgu, tai skaitā ar nevienlīdzīgiem konkurences apstākļiem uzņēmumiem, kas cenšas īstenot ilgtspējīgākas pieejas, vai ar to, ka pašreizējie ES noteikumi tikai daļēji aptver produktu ilgtspējas aspektus. Tas nozīmē, ka nav visaptveroša prasību kopuma, lai nodrošinātu, ka visi ES tirgū laistie produkti kļūst arvien ilgtspējīgāki. Tā rezultātā dalībvalstis ir sākušas pieņemt vairākas pieejas valsts līmenī (izraisot iekšējā tirgus sadrumstalotību), un pašreizējo ekodizaina noteikumu izpilde ir nepietiekama un nevienmērīga.

Pietiekamu un visaptverošu iekšējā tirgus noteikumu trūkums paver iespēju dalībvalstu vai nozaru izstrādātām iniciatīvām, kas pasliktina iekšējā tirgus darbību, radot iespējamus šķēršļus, sadrumstalotību un nesaskaņotas pieejas. Turklāt, tā kā nav visaptveroša prasību kopuma, kas noteiktu produkta vidisko ilgtspēju, vai ekodizaina prasību, to pašu produktu, ko uzskata par ilgtspējīgu vienā dalībvalstī, citā dalībvalstī var neuzskatīt par ilgtspējīgu. Turklāt nesen pieņemtie valstu tiesību akti, visticamāk, liks ražotājiem (un mazumtirgotājiem), kas

---

11 Kā izklāstīts Komisijas Ieteikumā (ES) 2021/2279 (2021. gada 15. decembris) par vidiskās pēdas metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla vidiskā snieguma mērīšanai un uzrādīšanai.

12 COM(2022) 71 final.

13 Piemēram, pakete "Gatavi mērķrādītājam 55 %": https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lv/IP_21_3541.

darbojas pāri ES robežām, ievērot virkni dažādu valstu pienākumu, kas dažādās dalībvalstīs atšķiras.

Šie jaunie valstu pienākumi, sākot no informācijas prasībām par tehniskajām darbībām, ko veic ar pārjaunotām elektroniskām ierīcēm, par programmatūras saderības ilgumu Francijā līdz ziņošanas pienākumiem attiecībā uz darbībām ar nerealizētām ilglietojuma precēm Vācijā, skaidri norāda uz tendenci veikt reglamentējošus pasākumus, nosakot ekodizaina prasības precēm. Tādējādi bez ES rīcības neizbēgami pieaugs valstu pienākumu skaits un palielināsies tirgus sadrumstalotība.

Iepriekš izklāstītās problēmas ir iemesls, lai šo priekšlikumu pamatotu ar LESD 114. pantu.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Nepieciešamības pārbaudē tiek apšaubīts, vai priekšlikuma mērķus var pietiekami sasniegt, dalībvalstīm rīkojoties atsevišķi. Attiecībā uz šo pārbaudi ir svarīgi ieviest saskaņotu noteikumu kopumu, lai panāktu saskaņotu un labi funkcionējošu ilgtspējīgu produktu iekšējo tirgu visās dalībvalstīs un tādējādi nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū. Tas ietver prasības attiecībā uz produktiem un pienākumu sniegt lietotājiem uzticamu informāciju.

Dalībvalstis atsevišķi nevarētu ieviest šāda mēroga pasākumus, neradot atšķirības prasībās uzņēmumiem un šķēršļus produktu brīvai apritei, regulatīvo slogu un pārmērīgas izmaksas uzņēmumiem. Turklāt, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi, nenovēršami rastos dažādi instrumenti, kas apgrūtinātu patērētāju izvēli. Ja dalībvalstis rīkosies pašas par sevi, pastāv liels risks, ka varētu izveidoties dažādas konkurējošas sistēmas, kas balstītas uz dažādām metodēm un pieejām, jo īpaši attiecībā uz produktiem, ko tirgo iekšējā tirgū. Tas sadrumstalo tirgu un, visticamāk, radīs atšķirīgu informētības un informācijas līmeni par produktu vidisko sniegumu visā ES, kā arī papildu izmaksas uzņēmumiem, kas tirgojas dažādās ES dalībvalstīs.

Ar rezultativitātes pārbaudi nosaka, vai rīcība ES līmenī ir rezultatīvāka nekā rīcība valsts līmenī. Ņemot vērā šo pārbaudi, tikai ES līmeņa rīcība var noteikt saskaņotas prasības attiecībā uz produktiem un informācijas prasības par ilgtspējas aspektiem, kas piemērojamas visā ES, nodrošinot preču brīvu apriti un sniedzot patērētājiem relevantu un uzticamu informāciju par produktu ilgtspējas sniegumu un aprites iezīmēm neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tie ir iegādāti. Prasību noteikšana ES līmenī sniedz nepārprotamu pievienoto vērtību, jo tādējādi tiks izveidots saskaņots un labi funkcionējošs iekšējais tirgus visās dalībvalstīs un tiks nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū. Ar ES līmenī noteiktām saskaņotām obligātajām un informācijas prasībām visās dalībvalstīs tiks veicināti ilgtspējīgi produkti un aprites prakse, radot lielāku un efektīvāku tirgu un līdz ar to arī lielākus stimulus nozarei tos attīstīt. Visbeidzot, iekšējā tirgus lielums nodrošina kritisko masu, kas ļauj ES veicināt produktu ilgtspēju un ietekmēt produktu izstrādi un vērtības ķēdes pārvaldību visā pasaulē.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai nodrošinātu tiesisko regulējumu ekodizaina prasību izstrādei pēc iespējas plašākam produktu klāstam.

Komisija turpinās īstenot pieeju, kas izmantota attiecībā uz Ekodizaina direktīvu, proti, pieņemt īstenošanas pasākumus, pamatojoties uz ietekmes novērtējumu, kas veikts saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm. Tāpēc tā veiks dažādu risinājumu

ekonomiskās un vidiskās ietekmes analīzi attiecībā uz katru prasību kopumu. Tas ļaus saglabāt proporcionalitāti.

Priekšlikums ir izstrādāts kā elastīgs satvars, kas nodrošina proporcionalitāti. Šā iemesla dēļ tas nenosaka nekādus prasību kritērijus vai mērķrādītājus, ja vien tie nav pamatoti, ņemot vērā iepriekšēju novērtējumu. Lai nodrošinātu proporcionalitāti, katra atsevišķa prasība būs jāpamato pirms tās piemērošanas kādai produktu grupai. Nosakot prasības, kritērijus vai mērķrādītājus precīzi definētu produktu grupu līmenī, būs iespējams rūpīgi novērtēt ietekmi. Tas ļaus Komisijai ņemt vērā pievienoto vērtību un proporcionalitāti, nosakot prasības, mērķrādītājus vai kritērijus atkarībā no produktu raksturīgajām īpašībām, to ražošanas procesiem un tirgus situācijas.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Regulā tiks noteiktas tiešas prasības visiem operatoriem, tādējādi nodrošinot nepieciešamo juridisko noteiktību un pilnībā integrēta tirgus ieviešanas iespēju visā ES. Regula arī nodrošina, ka pienākumi tiek izpildīti vienlaicīgi un vienādi visās 27 dalībvalstīs.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANOS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Komisija 2019. gada martā publicēja dienestu darba dokumentu *"Ilgtspējīgi produkti aprites ekonomikā. Ceļā uz ES produktu rīcībpolitikas satvara ieguldījumu aprites ekonomikā"*[14]. Tajā tika pētīts, cik lielā mērā ES politika, kas ietekmē produktus, veicina pārkārtošanos uz aprites ekonomiku un kur ir potenciāls sniegt lielāku ieguldījumu. Tajā konstatēts, ka **nav visaptveroša, integrēta ES politikas instrumenta, kas aptvertu visu produktu ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu un/vai patērētājiem pieejamu un uzticamu informāciju par šiem produktiem.**

Lai gan Ekodizaina direktīvas secīgie izvērtējumi[15] ir apstiprinājuši, ka tā ir nepārprotami relevanta un iedarbīga kā regulatīvais instruments, tajos ir apzinātas arī iespējas uzlabot īstenošanu un izpildi. Šajos izvērtējumos, piemēram, norādīts, ka "lai gan kopumā ir atzīts, ka Ekodizaina direktīva un īstenošanas pasākumi var sekmēt ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plāna[16] un ES resursefektivitātes politikas energoefektivitātes aspektus, daži dalībvalstu pārstāvji un vides NVO arī norāda, ka ir palaistas garām iespējas, jo īstenošanas pasākumos ir ierobežoti ietverti citi vides aspekti"[17]. Izvērtējumā arī uzsvērts neizmantotais direktīvas potenciāls risināt ne tikai energoefektivitātes aspektus, secinot, ka "iespējams, ir bijuši uzlabojumi, kas nav saistīti ar energoefektivitāti un kas nav ņemti vērā produkta tvēruma, politikas izvēles vai pamatā esošās tehniskās analīzes dēļ".

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādnēm notika vairākas apspriešanās.

---

14 SWD(2019) 92 final.

15 Ekodizaina direktīvas (2009/125/EK) izvērtējums, *Centre for Strategy and Evaluation Services* (*CSES*), 2012. gads; Energomarķējuma direktīvas un Ekodizaina direktīvas konkrētu aspektu izvērtējums, *Ecofys*, 2014. gada jūnijs; ES rīcība ekodizaina un energomarķējuma jomā: nozīmīgs devums energoefektivitātes uzlabošanā, ko mazina ievērojama kavēšanās un neatbilstība, Eiropas Revīzijas palāta, Īpašais ziņojums 01/2020.

16 Paziņojums par ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu

17 Ekodizaina direktīvas izvērtējums, 19. lpp.

– Apspriešanās par **sākotnējo ietekmes novērtējumu** no 2020. gada 14. septembra līdz 16. novembrim[18]. Saņemtas 193 atbildes.

– **Atklāta sabiedriskā apspriešana** no 2021. gada 17. marta līdz 9. jūnijam. Saņemtas 626 atbildes.

– No 2021. gada aprīļa līdz jūlijam notika virkne **semināru** par dažādām ar ilgtspējīgu produktu iniciatīvu saistītām tēmām, kurus plaši apmeklēja dalībnieki no vairākām ieinteresēto personu grupām.

– **Mazo un vidējo uzņēmumu aptauja** no 2021. gada 26. aprīļa līdz 15. jūnijam. Saņemtas 332 atbildes.

– **Otra mērķtiecīga** mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) **aptauja** no 2021. gada 20. oktobra līdz 4. novembrim. Tā galvenokārt balstījās uz MVU pārstāvošo organizāciju speciālajām zināšanām. Saņemtas 35 atbildes.

– **Īpaši pielāgotas anketas**, kas tika iesniegtas atlasītajiem ieinteresēto personu pārstāvjiem no 2021. gada 20. maija līdz 9. jūnijam.

– Vairākas **intervijas ar** atlasītiem **ieinteresēto personu** pārstāvjiem.

Kopumā apspriešanās pasākumi liecināja par **stingru vispārēju atbalstu** regulatīvajai iniciatīvai, kas attiecas uz produktu ilgtspēju. Vairums ieinteresēto personu iestājās par to, lai iniciatīva attiektos uz plašu produktu klāstu un lai produktu regulējumā tiktu izmantota visa aprites cikla pieeja. Tika pausts stingrs atbalsts pašreizējās Ekodizaina direktīvas darbības jomas paplašināšanai, vispārēji vienojoties, ka par prioritārām jānosaka 2020. gada aprites ekonomikas rīcības plānā noteiktās nozares. Atgriezeniskā saite liecināja, ka (jo īpaši ražotāji/importētāji) dod priekšroku pieejai, kurā stingri ņemtas vērā produktu īpatnības. Pastāv vispārēja vienprātība, ka skaidru, visaptverošu un saistošu tiesību aktu trūkums un uzticamas informācijas trūkums ir šķēršļi ilgtspējīgu produktu pieejamības palielināšanai ES tirgū, tāpat kā ekodizaina prasību nevienmērīga izpilde. Ideju ieviest digitālo produkta pasi kopumā atbalsta vairākums visās ieinteresēto personu grupās, tāpat kā stimulus un instrumentus ilgtspējīgu produktu pieprasījuma veicināšanai. Tiek uzskatīts, ka šīs iniciatīvas īstenošanai ir nepieciešamas stingrākas izpildes un tirgus uzraudzības darbības (piemēram, inspicēšana vai revīzijas).

Sīkāki secinājumi no apspriešanās ar ieinteresētajām personām ir izklāstīti ietekmes novērtējuma **2. pielikumā**.

• **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisija noslēdza līgumu ar ārējiem ekspertiem par **pētījuma** veikšanu, lai to izmantotu šim priekšlikumam pievienotajā ietekmes novērtējumā. Šis pētījums sniedza daļu no datiem, kas bija pamatā minētajā dokumentā izklāstīto politikas risinājumu analīzei un kas savukārt tika izmantoti šajā priekšlikumā iekļauto pasākumu izstrādē. Ārējie eksperti dažādajos pētījuma posmos strādāja ciešā sadarbībā ar Komisiju.

• **Ietekmes novērtējums**

Šā priekšlikuma pamatā ir ietekmes novērtējums. Pēc Regulējuma kontroles padomes 2021. gada 17. septembrī izdotajā negatīvajā atzinumā izvirzīto jautājumu atrisināšanas ietekmes novērtējumam 2022. gada 21. janvārī tika sniegts pozitīvs atzinums. Galīgajā

[18] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12567-Sustainable-products-initiative_lv.

atzinumā padome lūdza papildu informāciju par risinājumu izvēli, metodi, kas tiks izmantota saskaņā ar regulu, un to, kā praksē tiks izstrādāti noteikumi par digitālām produktu pasēm.

Ietekmes novērtējuma **2.** un **5.2. iedaļā** ir sīki izklāstīta galvenā problēma, kuras risināšanai ir paredzēta šī iniciatīva, ar to saistītās apakšproblēmas un noteiktie politikas risinājumi. Vēlamā risinājumu kombinācija ir sīki aprakstīta ietekmes novērtējuma **7. iedaļā**. Ietekmes novērtējuma **10. pielikumā** sniegts kopsavilkuma pārskats par visu analizēto apakšrisinājumu izmaksām un ieguvumiem, savukārt **12. pielikumā** sniegta plašāka informācija par izmaksām un ieguvumiem, kas varētu būt saistīti ar risinājumu vēlamo kombināciju. Visi šie aspekti ir apkopoti ietekmes novērtējumam pievienotajā **kopsavilkumā**.

Paredzētās satvara uzbūves dēļ precīzas izmaksas, kas izriet no prasībām, ir grūti precīzi novērtēt. Lielākā daļa no tām radīsies tikai otrajā posmā pēc sekundāro tiesību aktu stāšanās spēkā.

Īpašajos ietekmes novērtējumos, kas turpmāk tiks veikti saistībā ar katru deleģēto aktu, tiks detalizēti novērtēta paredzamā ietekme, tai skaitā uz trešo valstu operatoriem, ņemot vērā arī to paziņojumu PTO.

Jānorāda, ka, ņemot vērā šīs iniciatīvas sagatavošanas laikā pieņemto Komisijas priekšlikumu direktīvai **par uzņēmumu pienācīgu rūpību attiecībā uz ilgtspēju**[19], tika uzskatīts par pienācīgu no šā tiesību akta priekšlikuma darbības jomas izslēgt prasības par sociālajiem aspektiem.

Kā norādīts tiesību akta tekstā, izvērtējums tiks veikts pēc 8 gadiem no šīs regulas piemērošanas dienas. Papildus citiem aspektiem šajā izvērtējumā var apsvērt sociālo prasību iekļaušanu tiesiskajā regulējumā.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Paredzams, ka šī regula radīs vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū. ES līmenī ierosinātās saskaņotās prasības, visticamāk, samazinās kopējās atbilstības nodrošināšanas izmaksas, jo ar tām, visticamāk, aizstās vairākas esošās vai plānotās prasības valstu līmenī.

Paredzams, ka ražotāji, kas izmanto ilgtspējīgāku ražošanu un pārredzamākas piegādes ķēdes, iegūs ES tirgus daļu un palielinās savu konkurētspēju salīdzinājumā ar ražotājiem, kas izmanto mazāk ilgtspējīgas metodes.

Lai gan MVU norādīja, ka daži no pasākumiem ietekmes novērtējumā noteikto politikas risinājumu vēlamajā kombinācijā var radīt zināmu negatīvu ietekmi, daudzi arī pauda pārliecību, ka to var kompensēt un laika gaitā radīt pievienoto vērtību (sakarā ar samazinātiem izdevumiem materiāliem, lielāku klientu lojalitāti, labāku piekļuvi videi nekaitīgāku produktu tirgum, ieguvumiem reputācijas jomā u. c.). Turklāt Komisija ir īpaši izskatījusi veidus, kā mazināt negatīvo ietekmi uz MVU. Tie ir sīki izklāstīti pievienotā ietekmes novērtējuma 19. pielikumā un konkrētos šā priekšlikuma noteikumos.

Apspriešanās nolūkos, turpinot sekmīgi izveidotā Apspriežu foruma piemēru saskaņā ar Ekodizaina direktīvu, ar priekšlikumu tiek izveidots Ekodizaina forums, kurā līdzsvaroti

[19] COM(2022) 71 final.

piedalās dalībvalstu pārstāvji un visas ieinteresētās personas, piemēram, rūpniecības pārstāvji, tai skaitā mazie un vidējie uzņēmumi un amatniecības uzņēmumi, arodbiedrības, tirgotāji, mazumtirgotāji, importētāji, vides aizsardzības grupas un patērētāju organizācijas. Ekodizaina forums aprobežojas ar speciālo zināšanu sniegšanu Komisijai par darba plānu un ekodizaina prasību sagatavošanu, pirms Komisija oficiāli īsteno savas deleģētās pilnvaras. Komisija var izveidot papildu ekspertu grupu, lai apspriestos ar dalībvalstīm par deleģētajiem aktiem, kas jāpieņem saskaņā ar šo regulu atbilstīgi 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumam par labāku likumdošanas procesu[20].

Priekšlikums ietver arī digitālās produkta pases izveidi, lai elektroniski reģistrētu, apstrādātu un apmainītos ar informāciju par produktiem starp piegādes ķēdes uzņēmumiem, iestādēm un patērētājiem. Paredzams, ka tas palielinās pārredzamību gan piegādes ķēdes uzņēmumiem, gan plašai sabiedrībai, kā arī palielinās informācijas nodošanas efektivitāti. Jo īpaši tas varētu palīdzēt atvieglot un racionalizēt ES un dalībvalstu iestāžu veikto regulas uzraudzību un izpildi. Tas, visticamāk, būs arī tirgus izpētes instruments, ko nākotnē varēs izmantot, lai pārskatītu un precizētu pienākumus.

Platformas "Gatavi nākotnei" atzinumā par ekodizainu[21] atzīta nepieciešamība uzlabot produktu ilgtspēju un nepieciešamība ieviest jaunus pienākumus, vienlaikus līdz minimumam samazinot slogu uzņēmumiem. Platformā tika piedāvāti deviņi priekšlikumi, kas tika ņemti vērā, izstrādājot jaunos tiesību aktus par digitalizāciju, ņemot vērā slogu attiecībā uz MVU un nodrošinot saskanību un skaidrību. Piemēram, nodrošināt patērētājiem labāku piekļuvi informācijai, vienlaikus nodrošinot, ka produkta digitālā pase ļauj nodrošināt efektīvu informācijas plūsmu, ievērojot labāko praksi; un iespēju papildināt šajā regulā paredzētos pasākumus ar risku mazinošiem pasākumiem, lai gaidāmā ietekme uz MVU joprojām būtu samērīga.

- **Pamattiesības**

Ekodizaina prasības var labvēlīgi ietekmēt ES Pamattiesību hartā noteikto pamattiesību aizsardzību un veicināšanu, tai skaitā attiecībā uz brīvību veikt darījumdarbību (16. pants), tiesībām uz vides aizsardzību (37. pants) un tiesībām uz patērētāju aizsardzību (38. pants).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam ir ierobežota ietekme uz Komisijas budžetu. Konkrēti, lai pilnībā īstenotu regulu un saistītos deleģētos aktus 2022.–2027. gada ES daudzgadu finanšu shēmas (DFS) periodā, ir nepieciešami 54 pilnslodzes ekvivalenti. Būtu vajadzīgas jaunas saistības esošajās budžeta pozīcijās, proti, 23,338 miljoni EUR DFS 1. izdevumu kategorijā (Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma), 43,912 miljoni EUR 3. izdevumu kategorijā (Dabas resursi un vide) un 38,621 miljons EUR 7. izdevumu kategorijā (Administratīvie izdevumi). Jaunās saistības tiks segtas no relevanto programmu esošajiem budžeta līdzekļiem.

Ietekme uz budžetu galvenokārt ir saistīta ar šādiem darbiem:

– laikposmā no 2022. līdz 2026. gadam pārskatīt 33 Komisijas regulas un pieņemt 5 jaunus pasākumus saskaņā ar pašreizējo Ekodizaina direktīvu, ko nevar veikt darbinieki, kuri pašlaik strādā pie direktīvas īstenošanas;

[20] OV L 123, 12.5. 2016., 1. lpp.
[21] https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/final_opinion_2021_sbgr2_10_ecodesign.pdf.

– laikposmā no 2024. līdz 2027. gadam sagatavot un pieņemt maksimāli 18 jaunus deleģētos aktus; laikposmā no 2028. līdz 2030. gadam tiks pieņemti arī 12 jauni deleģētie akti, kas ietekmēs personālu un budžetu 2025.–2027. gadā;

– sagatavot īstenošanas aktus (vidēji vienu gadā, sākot no 2024. gada), ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, piemēram, attiecībā uz tirgus uzraudzību, informācijas sniegšanu par nerealizētu patēriņa preču iznīcināšanu vai pašregulācijas pasākumu atzīšanu; un

– veikt horizontālus uzdevumus, kas saistīti ar digitālo produkta pasi, atbalstu tirgus uzraudzībai un muitas kontrolei, kā arī Eiropas Aprites uzņēmējdarbības centru, lai atbalstītu pieredzes apmaiņu starp ekonomikas aktoriem, integrējot apritīgumu produktu izstrādē un ražošanā[22].

Attiecībā uz personāla vajadzībām Komisija ir rūpīgi izskatījusi veidus, kā sadalīt darbu starp vadošajiem ģenerāldirektorātiem, pēc iespējas pārorientēt darbiniekus un deleģēto un īstenošanas aktu sagatavošanai un starpnozaru uzdevumu veikšanai izmantot ārpakalpojumus zinātniskā un tehniskā atbalsta jomā.

5. CITI ELEMENTI

• Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība

Saskaņā ar 2021. gada novembrī publicētajām labāka regulējuma pamatnostādnēm un jo īpaši 38. instrumentu Komisija izstrādās īstenošanas stratēģiju pēc tam, kad likumdevēji būs pieņēmuši tiesību akta priekšlikumu. Tajā tiks izklāstīti dažādi izmantojamie atbilstības veicināšanas rīki un tiks iekļauti aspekti, kas saistīti ar digitālo īstenošanu.

• Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums

Šīs regulas *1. pantā* ir noteikts šīs regulas priekšmets, proti, satvars ekodizaina prasību noteikšanai, digitālās produkta pases izveidei un nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanas aizliegumam. Tajā noteikti produkta aspekti, uz kuriem attiecas ekodizaina prasības, piemēram, ilgizturība un uzticamība, atkalizmantojamība, modernizējamība, remontējamība, uzturēšanas un pārjaunošanas iespēja, tādu vielu klātbūtne, kas rada bažas, energoefektivitāte un resursefektivitāte, kā arī reciklētā materiāla saturs. Tajā arī noteikta regulas darbības joma – tikai dažas nozares, piemēram, pārtika, barība un zāles, ir atbrīvotas no regulas darbības jomas.

Regulas *2. pantā* ir sniegtas šajā regulā piemērojamās definīcijas. Vairākas no šīm definīcijām ir pārņemtas no jaunā tiesiskā regulējuma (Regulas (EK) Nr. 765/2008 un Lēmuma 768/2008/EK), no atceltās Ekodizaina direktīvas vai no spēkā esošajiem Savienības vides tiesību aktiem (piemēram, Atkritumu pamatdirektīvas). Ir ieviesta virkne jaunu definīciju, piemēram, attiecībā uz noteikumiem par produkta pasi un nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu.

Regulas *3. pantā* izklāstīts vispārīgais princips attiecībā uz tādu produktu brīvu apriti, kas atbilst deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu.

---

[22] Centrs atbalstīs aprites uzņēmējdarbības modeļu ieviešanu, novirzīs informāciju un pakalpojumus, tai skaitā atbalstīs izpratnes veicināšanu, sadarbību, apmācību un labākās prakses apmaiņu. Tas balstīsies uz esošo ES pasākumu, proti, Eiropas Aprites ekonomikas ieinteresēto personu platformas, Eiropas Biznesa atbalsta tīkla konsultantu ilgtspējas jautājumos un Eiropas zaļo tehnoloģiju klasteru tīkla, pieredzi un pakalpojumu piedāvājumu.

Regulas *4. pantā* ir noteiktas pilnvaras Komisijai pieņemt deleģētos aktus, lai papildinātu šo regulu, nosakot ekodizaina prasības, prasības attiecībā uz atbilstības novērtēšanas procedūrām, prasības enerģijas patēriņa vai snieguma mērīšanai citos parametros, prasības ražotājiem, pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem sniegt informāciju Komisijai vai tirgus uzraudzības iestādēm, prasības par tiešsaistes rīku izmantošanu produktu snieguma aprēķināšanai, prasības par alternatīviem atbilstības deklarācijas vai marķējuma noteikumiem un, visbeidzot, prasības par dalībvalstu stimuliem un publiskā iepirkuma kritērijiem.

Regulas *5. pantā* ir noteikta vispārējs satvars ekodizaina prasību pieņemšanai. Tajā ir noteikti produkta aspekti, kurus šīs prasības var uzlabot. Tajā paskaidrots, ka šīs prasības var attiekties uz vienu konkrētu produktu grupu vai horizontāli uz vairākām produktu grupām, ja tehniskās līdzības ļauj noteikt kopīgas prasības. Tajā norādīts, ka ekodizaina prasības ietver snieguma un informācijas prasības. Visbeidzot, tajā paredzēti vairāki nosacījumi, kas Komisijai jāievēro, izstrādājot ekodizaina prasības, kā arī vairāki kritēriji, kuriem šīm prasībām būtu jāatbilst.

Tas arī ļauj Komisijai pieprasīt piegādes ķēdes aktoriem sadarboties ar ražotājiem, paziņotajām struktūrām un valsts kompetentajām iestādēm, lai verificētu produktu atbilstību ekodizaina prasībām.

Regulas *6. pantā* ir sniegta sīkāka informācija par snieguma prasībām, piemēram, tās var būt kvantitatīvā līmeņa vai nekvantitatīvā līmeņa prasības, kas noteiktas, lai uzlabotu produkta aspektu, pamatojoties uz izvēlēto(-ajiem) produkta parametru(-iem) (kura(-u) saraksts ir I pielikumā).

Regulas *7. pantā* galvenā uzmanība pievērsta informācijas prasībām. Tajā noteikts, ka minētajās prasībās vienmēr iekļauj prasības, kas saistītas ar produkta pasi, un prasības, kas saistītas ar tādām vielām, kas rada bažas. Pantā sīkāk izklāstīta cita veida informācija, ko var sniegt, piemēram, informācija par produkta sniegumu vai informācija patērētājiem par to, kā produktu uzstādīt vai lietot. Lai atvieglotu produktu salīdzināšanu, šo informāciju var sniegt, piemēram, norādot snieguma klasi no A līdz G.

Visbeidzot, pantā ir norādīti dažādi veidi, kā informāciju var sniegt (piemēram, pasē, tīmekļa vietnē, uz marķējuma utt.).

Regulas *8. pantā* izklāstīti elementi, kas Komisijai jāprecizē informācijas prasībās saistībā ar digitālo produkta pasi, piemēram, iekļaujamā informācija un tas, kam ir piekļuve kādai informācijai. Regulas *9.–11. pantā* ir paredzēti noteikumi, kas nepieciešami, lai ieviestu produkta pasi. Regulas *9. pantā* ir noteiktas vispārīgas prasības attiecībā uz produkta pasi. Regulas *10. pantā* ir noteiktas pamatprasības produkta pases tehniskajam projektam un darbībai. Regulas *11. pantā* ir izklāstīti noteikumi, kas attiecas uz unikālajiem operatora un kompleksa identifikatoriem.

Regulas *12. pantā* paredzēts izveidot reģistru, kurā tiek glabāta produkta pasē iekļautā informācija, ļaujot Komisijai noteikt, kādu informāciju nepieciešams augšupielādēt.

Regulas *13. pantā* ir iekļauti noteikumi, kas precizē, kas no muitas dienestiem tiek gaidīts saistībā ar produkta pasi un kādai informācijai tiem jābūt pieejamai, lai atvieglotu to darbu.

Regulas *14. pantā* ir precizētas prasības attiecībā uz marķējumiem, ja tie jāizmanto konkrētai produktu grupai. Tajā paskaidrots, ka šādos gadījumos deleģētajos aktos ir jāprecizē marķējuma saturs (tai skaitā snieguma klases) un izkārtojums, kā arī tas, kā marķējums jāvizualizē patērētājiem. Ja produktam jau ir marķējums, kā paredzēts Energomarķējuma regulā (ES) 2017/1369, un tajā nevar iekļaut informāciju par citiem parametriem, tai skaitā par citām snieguma klasēm, minēto informāciju var iekļaut atsevišķā marķējumā, ja Komisija to uzskatīs par pienācīgu.

Regulas *15. pantā* noteikts, ka ekonomikas operatori nedrīkst izvietot marķējumus, kas pakaļdarina šajā regulā paredzēto marķējumus.

Regulas *16. pantā* paredzēts, ka Komisijai jāpieņem darba plāns, kuram jāaptver vismaz trīs gadi un kurā norādīti kritēriji produktu prioritāšu noteikšanai. Darba plānā ir iekļauts to produktu grupu indikatīvs saraksts, kurām Komisija plāno pievērsties turpmākajos gados.

Ar *17. pantu* tiek izveidots Ekodizaina forums (ekspertu grupa). Tā pamatā ir esošais Apspriežu forums, kas izveidots saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK.

Regulas *18. pants* attiecas uz pašregulācijas pasākumiem. Tie ir nozares virzīti pasākumi, kurus var izmantot kā alternatīvu deleģētajiem aktiem, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības, kas pieņemtas atbilstīgi 5. pantam. Direktīvā 2009/125/EK[23] jau bija iekļauts pants par brīvprātīgu vienošanos. Šīs regulas 17. pants paplašina Direktīvas 2009/125/EK sākotnējo pantu. Jo īpaši tajā ir noteikts, kādi elementi jāietver pašregulācijas pasākumā, kas nozarei jāiesniedz Komisijai kā pierādījumi un kāda ir procedūra, lai Komisija varētu atzīt pašregulācijas pasākumu par derīgu alternatīvu deleģētajam aktam.

Regulas *19. pantā* ir noteikti vairāki pasākumi, kas dalībvalstīm un Komisijai jāveic, lai palīdzētu MVU šīs regulas un turpmāko deleģēto aktu vispārējā īstenošanā. Šādi pasākumi ietver pamatnostādnes, finansiālu palīdzību un apmācību.

Regulas *20. pantā* vispirms ir noteikts vispārējs pārredzamības pienākums ekonomikas operatoriem, kuri izmet nerealizētos patēriņa produktus. Tajā arī paredzēta iespēja pieņemt deleģētos aktus, lai aizliegtu ekonomikas operatoriem iznīcināt nerealizētos patēriņa produktus. Šie deleģētie akti var ietvert arī atkāpes no vispārējā aizlieguma, piemēram, veselības un drošuma apsvērumu dēļ. Ja tiek piemērota šāda atkāpe, ekonomikas operatoriem ir arī pārredzamības pienākums (t. i., atklāt iznīcināto produktu skaitu, iznīcināšanas iemeslus utt.). Šis pants neattiecas uz MVU, bet deleģētajā aktā, ar ko aizliedz produktu iznīcināšanu, var precizēt, ka daži pienākumi attiecas uz noteiktām MVU kategorijām (mikrouzņēmumiem, maziem vai vidējiem uzņēmumiem).

Regulas *21., 22., 23. un 24. pantā* ir noteikti ražotāju, pilnvaroto pārstāvju, importētāju un izplatītāju pienākumi. To pamatā ir Lēmuma 768/2008/EK standarta noteikumi.

Regulas *25. pantā* ir noteikti tirgotāju (kas parasti ir mazumtirgotāji vai pārdevēji) pienākumi, jo īpaši attiecībā uz marķējumu vizualizēšanu un piekļuvi produkta pasei, tai skaitā tālpārdošanas (tiešsaistē) gadījumā.

Regulas *26. pantā* apkopoti dažādi pienākumi, kas ekonomikas operatoriem jāievēro, ja deleģētajā aktā noteikts, ka produktam jābūt marķētam (piemēram, tirgotāju nodrošināšana ar marķējumiem).

Regulas *27. pants* attiecas uz izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumiem, proti, nodrošināt, ka, rīkojoties ar produktu, apstākļi uzglabāšanas, iepakošanas, adresācijas vai nosūtīšanas laikā neapdraud produktu atbilstību ekodizaina prasībām.

Regulas *28. pants* ir standarta pants no Lēmuma 768/2008/EK, kurā noteikti divi gadījumi, kad ražotāju pienākumi attiecas uz importētājiem un izplatītājiem.

Regulas *29. pantā* noteikti tiešsaistes tirdzniecības vietu un tiešsaistes meklētājprogrammu pienākumi, jo īpaši attiecībā uz sadarbību ar tirgus uzraudzības iestādēm. Tajā arī precizēts,

[23] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

ka tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt pilnvarām likt tiešsaistes tirdzniecības vietai izņemt nelikumīgu saturu.

Regulas *30. pantā* ir paredzēta iespēja ar turpmākajiem deleģētajiem aktiem pieprasīt, lai ekonomikas operatori nodrošinātu tehniskās dokumentācijas digitālu pieejamību bez pieprasījuma. Turklāt, lai novērtētu to produktu izplatību tirgū, kuriem ir noteiktas ekodizaina prasības, šajā pantā noteikts, ka ekonomikas operatoriem jāsniedz informācija par piegādātajiem produktiem.

Regulas *31. pantā* noteikts, ka attiecīgos gadījumos jābūt iespējai izmērīt enerģiju, ko produkti patērē funkcionēšanas laikā, vai to sniegumu citos relevantajos parametros, un šie dati jādara pieejami tiešajiem lietotājam. Ja tas noteikts deleģētajā aktā, ražotāji vāc, anonimizē un paziņo šos datus Komisijai.

VIII nodaļā par produktu atbilstību galvenokārt ir standarta noteikumi par to, kā novērtēt produktu atbilstību. Tas attiecas uz:

– uzticamu, precīzu un reproducējamu metožu izmantošanu testiem, mērījumiem un aprēķiniem (*32. pants*);

– saskaņotajiem standartiem, kas nodrošina atbilstības pieņēmumu (*34. pants*);

– iespēju Komisijai pieņemt kopīgas specifikācijas, ja nav pieejami saskaņoti standarti (*35. pants*);

– atbilstības novērtēšanas procedūrām (*36. pants*);

– ES atbilstības deklarāciju (*37. pants*);

– *CE* zīmi (*38. un 39. pants*) un iespēju izmantot alternatīvus marķējumus (*40. pants*).

Šajā standarta nodaļā uzmanība jāpievērš pieņēmumam par atbilstību ekodizaina prasībām produktiem ar Savienības ekomarķējumu (*34. pants*) un iespējai deleģētajā aktā grozīt relevanto atbilstības novērtēšanas moduli atkarībā no attiecīgā produkta (*36. pants*).

Regulas *33. pants* attiecas uz apiešanas novēršanu. Piemēram, tirgū nebūs atļauts laist produktus, kas konstruēti tā, ka spēj detektēt, ka tie tiek testēti, un automātiski mainīt savu sniegumu, lai iegūtu labvēlīgāku rezultātu.

Regulas *IX nodaļa (41.–56. pants*) attiecas uz atbilstības novērtējuma struktūru paziņošanu un ietver standarta noteikumus, kuru pamatā ir Lēmums 768/2008/EK, apvienojumā ar mērķtiecīgiem šo noteikumu uzlabojumiem, lai nodrošinātu juridisko skaidrību un turpmāk stiprinātu paziņoto struktūru neatkarību, kompetenci un uzraudzību.

Regulas *57. pantā* noteikts – ja dalībvalstis pieņem stimulus, lai paustu atzinību par produktiem, šiem stimuliem principā jābūt vērstiem uz divām visaugstākajām snieguma klasēm vai uz produktiem ar ES ekomarķējumu. Ja snieguma klase nav noteikta vai ja snieguma klase ir balstīta uz vairākiem produkta parametriem, Komisija deleģētajā aktā var sīkāk precizēt, kā jādarbojas dalībvalstu stimuliem.

Regulas *58. pants* attiecas uz zaļo publisko iepirkumu un jo īpaši uz iespēju ar deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi šai regulai, noteikt prasības, kuras piemērojamas publiskiem līgumiem (piemēram, tehniskās specifikācijas, atlases kritēriji, piešķiršanas kritēriji utt.), pamatojoties uz šīs regulas pielikumā uzskaitītajiem produktu parametriem.

Regulas *XI nodaļa* attiecas uz tirgus uzraudzību. Tā kopumā balstās uz pienākumiem, kas ir spēkā saskaņā ar Tirgus uzraudzības regulu (ES) 2019/1020, vienlaikus paredzot dažus konkrētākus pienākumus, ja tie ir relevanti šai regulai.

Regulas *59. pantā* ir noteikts, ka dalībvalstīm jāizstrādā rīcības plāns attiecībā uz tirgus uzraudzības darbībām, kurā jāiekļauj "tirgus uzraudzības prioritātes", kas jānosaka, pamatojoties uz vairākiem šajā pantā paredzētajiem kritērijiem, kā arī plānoto pārbaužu veids un skaits.

Ar *60. pantu* Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuros noteikts minimālais pārbaužu skaits, kas jāveic attiecībā uz konkrētiem produktiem.

Regulas *61. pantā* ir atsauce uz informācijas un saziņas sistēmu saskaņā ar Tirgus uzraudzības regulu (*ICSMS*) un prasība dalībvalstīm ievadīt informāciju par sankcijām, kas piemērotas atbilstīgi šai regulai. Pamatojoties uz to, Komisijai ir jāpieņem ziņojums, kurā ietverti orientējoši kritēriji attiecībā uz pārbaužu biežumu un piemēroto sankciju veidu un smagumu.

Regulas *62. pantā* ir atsauce uz administratīvās sadarbības grupu (*ADCO*), kas izveidota atbilstīgi Tirgus uzraudzības regulai, un izklāstīta tās loma šīs regulas kontekstā. Šī loma ietver kopīgu prioritāšu noteikšanu dalībvalstu rīcības plāniem vai Savienības atbalsta prioritātēm (piemēram, kopīgi tirgus uzraudzības un testēšanas projekti, kopīgs ieguldījums tirgus uzraudzības kapacitātē, tai skaitā iekārtās un IT rīkos, kopīgas apmācības un pamatnostādnes).

Regulas *XII nodaļa* attiecas uz drošības procedūrām un ir balstīta uz standarta noteikumiem. Regulas *61. pantā* izklāstīta procedūra, kas jāievēro valsts tirgus uzraudzības iestādei, ja tā uzskata, ka produkts rada risku. Šādā gadījumā valsts tirgus uzraudzības iestādei jāuzsāk procedūra, informējot citas tirgus uzraudzības iestādes par veiktajiem pasākumiem (produkta pieejamības aizliegums vai ierobežojums, izņemšana vai atsaukšana).

Regulas *64. pantā* ir noteikta Savienības drošības procedūra, kas jāizmanto, ja dalībvalsts vai Komisija nepiekrīt valsts līmenī veiktam pasākumam saskaņā ar *63. pantā* izklāstīto drošības procedūru. Pēc apspriešanās Komisija pieņems īstenošanas aktu, lemjot, vai pasākums ir vai nav pamatots. Pēc tā pieņemšanas visām dalībvalstīm ir jānodrošina, lai neatbilstīgais produkts tiktu izņemts no to tirgus.

Regulas *65. pants* attiecas uz īpašiem gadījumiem, kad neatbilstības gadījums ir saistīts ar formālu pienākumu (*CE* zīmes uzlikšana, ES atbilstības deklarācija utt.).

Regulas *XIII nodaļa* ir standarta nodaļa ar pantiem par deleģētajiem aktiem (*66. pants*) un īstenošanas aktiem (*67. pants*).

Regulas *XIV nodaļa* ir standarta nodaļa par nobeiguma noteikumiem, ar pantiem par sankcijām (*68. pants*), par regulas izvērtējuma veikšanu 8 gadus pēc tās pieņemšanas (*69. pants*) un par atcelšanas un pārejas noteikumiem (*70. pants*). Jāņem vērā fakts, ka saskaņā ar Ekodizaina direktīvu pieņemtie īstenošanas pasākumi būtu jāpiemēro līdz brīdim, kad tos atceļ ar deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi šai regulai.

Regulas *I pielikumā* ir noteikti produkta parametri, kas jāizmanto, nosakot produktu snieguma un informācijas prasības saskaņā ar šo regulu.

Regulas *II pielikumā* ir izklāstīta šādu snieguma prasību noteikšanas procedūra.

Regulas *III pielikumā* ir uzskaitīta informācija, ko var iekļaut produkta pasē, un precizēta tajā iekļaujamā informācija.

Regulas *IV pielikumā* reproducēts standarta atbilstības novērtēšanas modulis, kas minēts 35. pantā (no Lēmuma 768/2008/EK).

Regulas *V pielikumā* ir iekļauta standarta ES atbilstības deklarācija.

Regulas *VI pielikumā* sniegta sīkāka informācija par to deleģēto aktu saturu, kuros noteiktas ekodizaina prasības, kas jāpieņem atbilstīgi šai regulai.

Regulas *VII pielikumā* ir izklāstīti vispārīgi kritēriji, kas piemērojami pašregulācijas pasākumiem (*18. pants*).

Regulas *VIII pielikums* ir standarta pielikums, kurā iekļauta atbilstības tabula salīdzinājumā ar Ekodizaina direktīvu.

2022/0095 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem un atceļ Direktīvu 2009/125/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[24],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Eiropas zaļais kurss[25] ir Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes stratēģija, kas tiecas Savienību pārveidot par taisnīgu un pārticīgu sabiedrību ar mūsdienīgu, konkurētspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku. Tas izvirza vērienīgu mērķi nodrošināt, ka Savienība līdz 2050. gadam kļūst par pirmo klimatneitrālo pasaules daļu. Tajā ir atzītas priekšrocības, ko sniedz ieguldījumi Savienības konkurētspējīgajā ilgtspējā, veidojot taisnīgāku, zaļāku un digitālāku Eiropu. Produktiem ir centrāla loma šajā zaļās pārkārtošanās procesā. Akcentējot, ka pašreizējie ražošanas procesi un patēriņa modeļi joprojām ir pārāk lineāri un atkarīgi no jaunu materiālu pastāvīgas ieguves, tirdzniecības un pārstrādāšanas precēs, līdz šie materiāli galu galā kļūst par atkritumiem vai emisijām, Eiropas zaļajā kursā ir uzsvērta steidzamā vajadzība pārkārtoties uz aprites ekonomikas modeli, kā arī ievērojamais progress, kas joprojām ir jāpanāk. Kā prioritāte enerģētikas dekarbonizācijai un klimata mērķu sasniegšanai 2030. un 2050. gadā tajā ir arī noteikta energoefektivitāte.

(2) Lai paātrinātu pārkārtošanos uz aprites ekonomikas modeli, Komisija savā aprites ekonomikas rīcības plānā (AERP) izstrādāja tālejošu programmu tīrākai un konkurētspējīgākai Eiropai[26] ar mērķi padarīt tiesisko regulējumu pielāgotu ilgtspējīgas nākotnes prasībām. Kā izklāstīts šajā plānā, pašlaik nav visaptveroša prasību kopuma, kas nodrošinātu, ka visi Savienības tirgū laistie produkti kļūst arvien ilgtspējīgāki un atbilst apritīguma principiem. It īpaši produktu izstrāde nepietiekami veicina ilgtspēju visa aprites cikla laikā. Tāpēc produkti tiek bieži nomainīti, un tas

[24] OV C [..], [..]. lpp.

[25] Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Eiropas zaļais kurss", COM(2019) 640 final.

[26] Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Jauns aprites ekonomikas rīcības plāns. Par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu", COM(2020) 98 final.

ietver būtisku enerģijas un resursu patēriņu, lai saražotu un izplatītu jaunus produktus un iznīcinātu vecos produktus. Ekonomikas operatoriem un iedzīvotājiem joprojām ir pārāk grūti veikt ilgtspējīgas izvēles saistībā ar produktiem, jo pietrūkst relevantas informācijas un cenas ziņā pieejamu iespēju to darīt. Tā rezultātā tiek zaudētas iespējas ilgtspējai un vērtības saglabāšanas darbībām, tiek ierobežots pieprasījums pēc otrreizējiem materiāliem un likti šķēršļi aprites uzņēmējdarbības modeļu pieņemšanai.

(3) Eiropas industriālajā stratēģijā[27] ir noteikts Savienības visaptverošais mērķis veicināt "divējādo pārkārtošanos" uz klimatneitralitāti un digitālo līderību. Tas sasaucas ar Eiropas zaļā kursa iniciatīvu, uzsverot, ka Eiropas rūpniecībai ir jāuzņemas vadošā loma šajā jomā, samazinot tās oglekļa un izejvielu izmantojuma pēdu un integrējot apritīguma principus visā ekonomikā, kā arī uzsver nepieciešamību atteikties no tradicionālajiem modeļiem un radikāli mainīt veidu, kā mēs konstruējam, ražojam, lietojam un likvidējam produktus. 2021. gada Industriālās stratēģijas atjauninājumā[28] ir pastiprināti 2020. gada stratēģijas galvenie vēstījumi un likts uzsvars uz Covid-19 krīzes laikā gūtajām atziņām, to skaitā nepieciešamību veicināt noturību.

(4) Tā kā Savienības līmenī nav tiesību aktu, jau ir parādījušās atšķirīgas valstu pieejas produktu vidiskās ilgtspējas uzlabošanai, sākot ar informācijas prasībām par elektronisko ierīču programmatūras saderības ilgumu līdz ziņošanas pienākumiem attiecībā uz darbībām ar nerealizētām ilglietojuma precēm. Tas liecina, ka turpmāki valstu centieni sasniegt šajā regulā izvirzītos mērķus, visticamāk, novedīs pie turpmākas iekšējā tirgus sadrumstalotības. Tāpēc, lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību, tajā pašā laikā nodrošinot augstu vides aizsardzības līmeni, ir vajadzīgs tiesiskais regulējums, lai pakāpeniski ieviestu ekodizaina prasības produktiem. Šī regula, padarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/125/EK[29] sākotnēji noteikto ekodizaina pieeju piemērojamu pēc iespējas plašākam produktu klāstam, nodrošinās šādu regulējumu.

(5) Šī regula veicinās produktu pielāgošanu klimatneitrālai, resursefektīvai aprites ekonomikai, samazinot atkritumu daudzumu un nodrošinot, ka ilgtspējas jomā vadošo uzņēmumu sniegums pakāpeniski kļūst par normu. Tai būtu jāparedz jaunu ekodizaina prasību noteikšana, lai uzlabotu produktu ilgizturību, atkalizmantojamību, modernizējamību un remontējamību, jāuzlabo pārjaunošanas un uzturēšanas iespējas, jānovērš bīstamu ķimikāliju klātbūtne produktos, jāpalielina produktu energoefektivitāte un resursefektivitāte, jāsamazina to paredzamā atkritumu materiālu radīšana un jāpalielina reciklētā materiāla saturs produktos, vienlaikus nodrošinot to sniegumu un drošumu, ļaujot veikt pārražošanu un kvalitatīvu reciklēšanu un samazinot oglekļa un vidisko pēdu.

(6) Eiropas Parlaments savā 2020. gada 25. novembra rezolūcijā "Par virzību uz ilgtspējīgāku uzņēmumiem un patērētājiem paredzētu vienoto tirgu"[30] atbalstīja tādu ilglietojuma produktu veicināšanu, kurus ir vieglāk remontēt, atkalizmantot un

---

27 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Jauna Eiropas industriālā stratēģija", COM(2020) 102 final.

28 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Eiropadomei, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "2020. gada Jaunās industriālās stratēģijas atjaunināšana: veidojot spēcīgāku vienoto tirgu Eiropas atveseļošanai", COM(2021) 350 final.

29 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/125/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko izveido sistēmu, lai noteiktu ekodizaina prasības ar enerģiju saistītiem ražojumiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 285, 31.10.2009., 10. lpp.).

30 P9_TA(2020)0318.

reciklēt. Eiropas Parlaments savā 2021. gada 16. februārī pieņemtajā ziņojumā par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu[31] arī atbalstīja Komisijas AERP izklāstīto darba programmu. Parlaments pauda uzskatu, ka pārkārtošanās uz aprites ekonomiku var sniegt risinājumus aktuālo vides problēmu un Covid-19 pandēmijas izraisītās ekonomikas krīzes novēršanai. Padome savos 2020. gada 11. decembrī pieņemtajos secinājumos "Padarīt atveseļošanu apritīgu un zaļu"[32] arī atzinīgi vērtēja Komisijas nodomu tiesību aktu priekšlikumus iesniegt kā daļu no visaptveroša un integrēta ilgtspējīgu produktu rīcībpolitikas satvara, kas veicina klimatneitralitāti, energoefektivitāti, resursefektivitāti un netoksisku aprites ekonomiku, aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību, kā arī nodrošina aizsardzību un pilnvērtīgas iespējas patērētājiem un publiskā iepirkuma veicējiem.

(7) Šai regulai būtu jāveicina Savienības klimata un enerģētikas mērķu sasniegšana. Saskaņā ar mērķiem, kas izklāstīti Parīzes nolīgumā, kuru Savienība ratificēja 2016. gadā[33], Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119, proti, "Eiropas Klimata aktā"[34], ir noteiktas saistošas Savienības siltumnīcefekta gāzu neto emisiju iekšzemes samazināšanas saistības vismaz 55 % apmērā līdz 2030. gadam, un tiesību aktos ir iekļauts mērķis līdz 2050. gadam panākt ekonomikas mēroga klimatneitralitāti. Komisija 2021. gadā pieņēma paketi "Gatavi mērķrādītājam 55 %"[35], lai pielāgotu Savienības klimata un enerģētikas rīcībpolitikas šo mērķu sasniegšanai. Lai to izdarītu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2018/2002 iekļauto principu "energoefektivitāte pirmajā vietā"[36] ir ievērojami jāpastiprina energoefektivitātes uzlabojumi – līdz aptuveni 36 % enerģijas galapatēriņa izteiksmē līdz 2030. gadam[37]. Šajā regulā noteiktajām prasībām attiecībā uz produktiem vajadzētu būt nozīmīgām virzībā uz šo mērķrādītāju, ievērojami samazinot produktu enerģētisko pēdu. Šīs energoefektivitātes prasības arī samazinās patērētāju neaizsargātību pret enerģijas cenu kāpumu. Kā atzīts Parīzes nolīgumā, patēriņa un ražošanas ilgtspējas uzlabošanai arī būs nozīmīga loma klimata pārmaiņu risināšanā.

(8) Šai regulai arī būtu jāveicina Savienības plašāko vidisko mērķu sasniegšana. 8. vides rīcības programmā[38] tiesiskajā regulējumā ir iekļauts Savienības mērķis nepārkāpt planētas iespēju robežas un ir noteikti labvēlīgi priekšnosacījumi prioritāro mērķu sasniegšanai, kuru vidū ir pārkārtošanās uz netoksisku aprites ekonomiku. Eiropas zaļais kurss arī aicina Savienību labāk monitorēt, ziņot, novērst un kompensēt gaisa,

---

31 P9_TA(2021)0040.

32 13852/20.

33 Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 1. lpp.).

34 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

35 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/lv/IP_21_3541.

36 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2002 (2018. gada 11. decembris), ar ko groza Direktīvu 2012/27/ES par energoefektivitāti (OV L 328, 21.12.2018., 210. lpp.).

37 Saskaņā ar klimata mērķrādītāja plānam ("Eiropas 2030. gada klimatisko ieceru vēriena kāpināšana. Investīcijas klimatneitrālā nākotnē cilvēku labā", COM(2020) 562 final) un [priekšlikumam par Energoefektivitātes direktīvu] pievienoto ietekmes novērtējumu.

38 Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums (ES) 2022/.. [..] par vispārējo Savienības vides rīcības programmu līdz 2030. gadam [pievienot atsauci pēc publikācijas OV – trialoga vienošanās 2021. gada 2. decembrī].

ūdens, augsnes un patēriņa produktu piesārņojumu. Tas nozīmē, ka ķimikālijām, materiāliem un produktiem konceptuāli un visā to dzīves jeb aprites ciklā jābūt iespējami drošiem un ilgtspējīgiem, dodot iespēju panākt netoksisku materiālu aprites ciklus[39]. Turklāt gan Eiropas zaļajā kursā, gan AERP ir atzīts, ka Savienības iekšējais tirgus nodrošina kritisko masu, kas spēj ietekmēt produktu ilgtspējas un produktu izstrādes globālos standartus. Tāpēc šai regulai vajadzētu būt nozīmīgai, lai sasniegtu vairākus mērķrādītājus, kas noteikti saskaņā ar ANO Ilgtspējīgas attīstības darba programmā 2030. gadam paredzēto Apvienoto Nāciju Organizācijas ilgtspējīgas attīstības mērķi "atbildīgs patēriņš un ražošana"[40] gan Savienībā, gan ārpus tās.

(9) Ar Direktīvu 2009/125/EK izveidots satvars ekodizaina prasību noteikšanai ar enerģiju saistītiem jeb energopatēriņu ietekmējošiem produktiem. Kopā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1369[41] tā ir ievērojami samazinājusi ES primārās enerģijas pieprasījumu produktiem, un ir aplēsts, ka šie ietaupījumi turpinās pieaugt. Saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pieņemtajos īstenošanas pasākumos ir ietvertas arī prasības par apritīguma aspektiem, kā ilgizturību, remontējamību un reciklējamību. Tajā pašā laikā tādiem instrumentiem kā ES ekomarķējums, kas ieviests ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 66/2010,[42] un ES zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem[43] ir plašāks tvērums, bet tiem ir mazāka ietekme brīvprātīgo pieeju ierobežojumu dēļ.

(10) Direktīva 2009/125/EK kopumā ir bijusi veiksmīga energopatēriņu ietekmējošo produktu energoefektivitātes un dažu apritīguma aspektu veicināšanā, un tās pieejai ir potenciāls pakāpeniski risināt visu produktu ilgtspēju. Lai izpildītu zaļā kursa saistības, šī pieeja būtu jāpaplašina, iekļaujot citas produktu grupas, un sistemātiski jārisina galvenie aspekti, lai ar saistošām prasībām palielinātu produktu vidisko ilgtspēju. Nodrošinot, ka Savienības tirgū tiek laisti tikai produkti, kas atbilst šīm prasībām, šai regulai būtu ne tikai jāuzlabo šādu produktu brīvu aprite, novēršot nacionālās atšķirības, bet arī jāsamazina šādu prasību aptverto produktu aprites cikla negatīvā vidiskā ietekme.

(11) Lai izveidotu iedarbīgu un nākotnē izmantojamu tiesisko regulējumu, ir jāļauj noteikt ekodizaina prasības visām fiziskajām precēm, kas tiek laistas tirgū vai ekspluatācijā, to skaitā komponentiem un starpproduktiem. Tam būtu jāļauj Komisijai, izvirzot prioritātes ekodizaina prasību noteikšanā, ņemt vērā visplašāko iespējamo produktu klāstu un tādējādi palielināt prasību iedarbīgumu. Vajadzības gadījumā, nosakot ekodizaina prasības, būtu jānosaka īpašas atkāpes, piemēram, produktiem ar īpašu nolūku, kuru nevar izpildīt, ja tiek ievērotas ekodizaina prasības. Turklāt atkāpes būtu jānosaka to produktu regulējuma līmenī, par kuriem jau ir skaidrs, ka ekodizaina prasības tiem nebūtu piemērotas, vai ja šādu prasību noteikšanu paredz citi regulējumi. Tam būtu jāattiecas uz pārtiku un barību, kas definētas Eiropas Parlamenta un

---

39 Kā noteikts ES rīcības plānā "Gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plāns", (COM(2021) 400 final) un "Ilgtspēju sekmējošajā ķimikāliju stratēģijā", (COM(2020) 667 final), kas aicina pieņemt nulles piesārņojuma mērķus ražošanā un patēriņā.

40 Jo sevišķi iekļaujot mērķrādītājus saskaņā ar 12. ilgtspējīgas attīstības mērķi ("atbildīgs patēriņš un ražošana").

41 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1369 (2017. gada 4. jūlijs), ar ko izveido energomarķējuma satvaru un atceļ Direktīvu 2010/30/ES (OV L 198, 28.7.2017., 1. lpp.).

42 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

43 Paziņojums "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus", COM(2008) 400, https://ec.europa.eu/environment/gpp/eu_gpp_criteria_en.htm.

Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002[44], cilvēkiem paredzētām zālēm, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/83/EK[45], veterinārajām zālēm, kas definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/6[46], dzīviem augiem, dzīvniekiem un mikroorganismiem, cilvēku izcelsmes produktiem, kā arī tieši ar augu un dzīvnieku turpmāku pavairošanu saistītiem produktiem.

(12) Priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par ēku energosniegumu (pārstrādātā redakcija)[47] dalībvalstīm pieprasīts noteikt minimālās energosnieguma prasības būves elementiem, kas ir daļa no norobežojošajām konstrukcijām, un sistēmas prasības attiecībā uz vispārējo energosniegumu, jaunās vai esošās ēkās ierīkoto inženiertehnisko sistēmu pareizu uzstādīšanu un pienācīgiem izmēriem, regulējumu un kontroli. Šīs regulas mērķiem atbilst tas, ka šīs minimālās energosnieguma prasības noteiktos apstākļos var ierobežot tādu energopatēriņu ietekmējošu produktu uzstādīšanu, kuri atbilst šai regulai un tās deleģētajiem aktiem ar nosacījumu, ka šādas prasības nerada nepamatotu tirgus šķērsli.

(13) Lai uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju un nodrošinātu produktu brīvu apriti iekšējā tirgū, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, nosakot ekodizaina prasības. Šīs ekodizaina prasības principā būtu jāpiemēro konkrētām produktu grupām, piemēram, veļas mazgāšanas mašīnām vai veļas mazgāšanas mašīnām un veļas mazgāšanas mašīnām ar žāvētāju. Lai palielinātu ekodizaina prasību iedarbīgumu un efektīvi uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju, vajadzētu arī būt iespējai noteikt vienu vai vairākas horizontālas ekodizaina prasības plašākam produktu grupu klāstam, piemēram, elektroniskajām ierīcēm vai tekstilizstrādājumiem. Horizontālās ekodizaina prasības būtu jānosaka, ja produktu grupu tehniskās līdzības ļauj uzlabot to vidisko ilgtspēju, pamatojoties uz vienādām prasībām.

(14) Lai ļautu Komisijai noteikt prasības atbilstoši aptvertajām produktu grupām, ekodizaina prasībās būtu jāiekļauj snieguma un informācijas prasības. Šīs prasības būtu jāizmanto, lai uzlabotu vidiskajai ilgtspējai relevantos produktu aspektus, piemēram, energoefektivitāti, ilgizturību, remontējamību un oglekļa un vidisko pēdu. Ekodizaina prasībām vajadzētu būt pārredzamām, objektīvām, samērīgām un atbilstošām starptautiskajiem tirdzniecības noteikumiem.

(15) Kad Komisija ir pieņēmusi deleģēto aktu, ar ko nosaka ekodizaina prasības konkrētai produktu grupai, dalībvalstīm, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, vairs nebūtu jāļauj noteikt valsts snieguma prasības, pamatojoties uz produkta parametriem, uz kuriem attiecas šādas snieguma prasības, kas noteiktas minētajā deleģētajā aktā, un tām vairs nevajadzētu ļaut noteikt valsts informācijas prasības, pamatojoties uz produkta parametriem, uz kuriem attiecas šādas informācijas prasības, kas noteiktas minētajā deleģētajā aktā. Lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, Komisija būtu jāpilnvaro noteikt, ka attiecībā uz konkrētu produkta parametru nav nepieciešamas nekādas ekodizaina prasības snieguma prasību un/vai informācijas prasību formā.

---

44 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

45 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

46 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.).

47 COM(2021) 802 final.

(16) Nosakot ekodizaina prasības, Komisijai būtu jāņem vērā konkrēto produktu raksturs un nolūks, kā arī relevanto tirgu iezīmes. Piemēram, aizsardzības aprīkojumam ir jāspēj darboties specifiskos un dažkārt bargos apstākļos, un tas ir jāņem vērā, nosakot ekodizaina prasības. Konkrēta informācija par aizsardzības aprīkojumu nebūtu jāatklāj un būtu jāaizsargā. Tāpēc attiecībā uz militārā vai sensitīvā aprīkojuma ekodizaina prasībām būtu jāņem vērā drošības vajadzības, kā arī aizsardzības tirgus īpašības, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/81/EK[48]. Tāpat Eiropai un tās tehnoloģiskajai neatkarībai stratēģiski svarīga ir kosmosa nozare. Tā kā kosmosa tehnoloģijas darbojas ekstremālos apstākļos, visām kosmosa produktu ekodizaina prasībām būtu jālīdzsvaro ilgtspējas apsvērumi ar noturību un paredzamo sniegumu. Turklāt attiecībā uz medicīniskajām ierīcēm, kas definētas Regulas (ES) 2017/745 par medicīniskajām ierīcēm[49] 2. panta 1. punktā un *in vitro* diagnostikas medicīniskajām ierīcēm, kas definētas Regulas (ES) 2017/746 par *in vitro* diagnostikas medicīniskajām ierīcēm[50] 2. panta 2. punktā, Komisijai būtu jāņem vērā vajadzība negatīvi neietekmēt pacientu un lietotāju veselību un drošumu.

(17) Lai novērstu centienu dublēšanos un regulatīvo slogu, būtu jānodrošina saskanība starp šo regulu un prasībām, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos vai atbilstīgi tiem, jo īpaši tiesību aktos par produktiem, ķimikālijām un atkritumiem[51]. Tomēr tas, ka saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem pastāv pilnvaras noteikt prasības ar tādu pašu vai līdzīgu ietekmi kā prasībām saskaņā ar šo regulu, neierobežo šajā regulā ietvertās pilnvaras, ja vien tas nav norādīts šajā regulā.

(18) Par deleģētajiem aktiem, to skaitā ekodizaina prasībām, kā tas bija saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, būtu jāveic īpašs ietekmes novērtējums un apspriešanās ar ieinteresētajām personām, un tie būtu jāizstrādā saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādnēm, un tajos būtu jāiekļauj novērtējums par starptautisko dimensiju un ietekmi uz trešām valstīm. To darot, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā visi produkta aprites cikla aspekti un jāpamato savs ietekmes novērtējums ar vislabākajiem pieejamajiem pierādījumiem. Gatavojot ekodizaina prasības, Komisijai būtu jāizmanto zinātniska pieeja un arī jāņem vērā relevantā tehniskā informācija, jo īpaši no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 66/2010[52], Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/75/ES[53], tehniskās pārbaudes kritērijiem, kas

---

48 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/81/EK (2009. gada 13. jūlijs), ar kuru koordinē procedūras attiecībā uz to, kā līgumslēdzējas iestādes vai subjekti, kas darbojas drošības un aizsardzības jomā, piešķir noteiktu būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesības, un ar kuru groza Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK (OV L 216, 20.8.2009., 76. lpp.).

49 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

50 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

51 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par aprites ekonomikas paketes īstenošanu – iespējas novērst ķīmisko vielu, produktu un atkritumu jomas tiesību aktu saskarē konstatētās problēmas, COM(2018) 32 final.

52 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 66/2010 (2009. gada 25. novembris) par ES ekomarķējumu (OV L 27, 30.1.2010., 1. lpp.).

53 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

pieņemti atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) 2020/852[54], kā arī zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem[55].

(19) Lai ņemtu vērā produktu daudzveidību, Komisijai būtu jāizvēlas metodes ekodizaina prasību noteikšanas novērtēšanai un tās attiecīgā gadījumā turpmāk jāpilnveido, pamatojoties uz produkta raksturu, tā būtiskākajiem aspektiem un ietekmi uz tā aprites ciklu. To darot, Komisijai būtu jāņem vērā sava pieredze prasību noteikšanas novērtēšanā saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK un nepārtrauktie centieni izstrādāt un uzlabot zinātniski pamatotus novērtēšanas rīkus, piemēram, energopatēriņu ietekmējošo produktu ekodizaina metodikas atjauninājumu un Komisijas Ieteikumā (ES) 2021/2279[56] izklāstīto produkta vidiskās pēdas metodi, to skaitā attiecībā uz oglekļa pagaidu uzglabāšanu, kā arī starptautisko un Eiropas standartizācijas organizāciju veikto standartu izstrādi, arī attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošo produktu materiālefektivitāti. Pamatojoties uz šiem instrumentiem un, ja nepieciešams, izmantojot īpašus pētījumus, Komisijai produktu novērtēšanā un ekodizaina prasību sagatavošanā būtu vēl vairāk jāstiprina apritīguma aspekti (piemēram, ilgizturība, remontējamība, to skaitā remontējamības skala, tādu ķimikāliju noteikšana, kas traucē atkalizmantošanu un reciklēšanu), kā arī attiecīgā gadījumā jāizstrādā jaunas metodes vai rīki. Jaunas pieejas var būt nepieciešamas arī obligāto publiskā iepirkuma kritēriju sagatavošanai un nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanas aizliegumiem.

(20) Snieguma prasībām būtu jāattiecas uz izvēlētu produkta parametru, kas relevants mērķa produkta aspektam, kuram ir noteikts potenciāls uzlabot vidisko ilgtspēju. Šādas prasības var ietvert snieguma minimālo vai maksimālo līmeni attiecībā uz produkta parametru, nekvantitatīvās prasības, kuru mērķis ir uzlabot sniegumu produkta parametrā, vai prasības, kas saistītas ar produkta funkcionālo sniegumu, lai nodrošinātu, ka izvēlētās snieguma prasības negatīvi neietekmē produkta spēju veikt funkciju, kurai tas tika konstruēts un laists tirgū. Attiecībā uz minimālo vai maksimālo līmeni, tas, piemēram, var izpausties kā enerģijas patēriņa ierobežojums funkcionēšanas posmā vai produktā iekļautā konkrētā materiāla daudzuma ierobežojums, prasība par minimālo reciklētā materiāla satura daudzumu vai noteiktas vidiskās ietekmes kategorijas vai visas relevantās vidiskās ietekmes apkopojuma ierobežojums. Nekvantitatīvas prasības piemērs ir tāda noteikta tehniska risinājuma aizliegums, kas kaitē produkta remontējamībai. Snieguma prasības tiks izmantotas, lai nodrošinātu tādu produktu izņemšanu no tirgus, kuriem ir vissliktākais sniegums, ja tas ir nepieciešams, lai veicinātu regulas vidiskās ilgtspējas mērķus.

(21) Lai nodrošinātu saskanību, snieguma prasībām būtu jāpapildina Savienības tiesību aktu par atkritumiem īstenošana. Kaut arī prasības iepakojuma kā galaprodukta laišanai tirgū ir noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 94/62/EK[57], šī regula var papildināt minēto direktīvu, nosakot prasības, kas balstītas uz produktiem un koncentrējas uz konkrētu produktu iepakojumu, kad tie tiek laisti tirgū. Attiecīgā

---

54 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/852 (2020. gada 18. jūnijs) par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai un ar ko groza Regulu (ES) 2019/2088 (OV L 198, 22.6.2020., 13. lpp.).

55 Paziņojums "Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus", COM(2008) 400.

56 Komisijas Ieteikums (ES) 2021/2279 (2021. gada 15. decembris) par vidiskās pēdas metožu izmantošanu produktu un organizāciju aprites cikla vidiskā snieguma mērīšanai un uzrādīšanai.

57 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

gadījumā šādām papildu prasībām būtu jo īpaši jāveicina izlietotā iepakojuma apjoma samazināšanu, tādējādi veicinot atkritumu radīšanas novēršanu Savienībā.

(22) Ķīmiskais drošums ir atzīts produkta ilgtspējas elements. Tas balstās uz ķimikālijām raksturīgo apdraudējumu veselībai vai videi apvienojumā ar īpašu vai vispārēju iedarbību, un uz to attiecas tiesību akti ķimikāliju jomā, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004[58], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006[59], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009[60], Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745[61] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK[62]. Šai regulai nebūtu jāļauj ierobežot vielas, pamatojoties uz ķīmisko drošumu, kā tiek darīts saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Tāpat šai regulai nebūtu jāļauj ierobežot vielas tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar pārtikas nekaitīgumu. Tomēr Savienības tiesību akti par ķimikālijām un pārtiku neļauj ar noteiktu vielu ierobežošanu risināt tādu ietekmi uz ilgtspēju, kas nav saistīta ar ķīmisko drošumu vai pārtikas nekaitīgumu. Lai pārvarētu šo ierobežojumu, šajā regulā būtu jāatļauj noteiktos apstākļos ierobežot produktos esošās vai to ražošanas procesos izmantotās vielas, kas negatīvi ietekmē produktu ilgtspēju, galvenokārt tādu iemeslu dēļ, kas nav ķīmiskais drošums vai pārtikas nekaitīgums. Šīs regulas rezultātā arī nebūtu jādublē vai jāaizstāj ierobežojumi vielām, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES[63], kuras mērķis ir cilvēka veselības un vides aizsardzība, to skaitā elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumu atgūšana un likvidēšana videi nekaitīgā veidā.

(23) Lai uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju, informācijas prasībām būtu jāattiecas uz izvēlētu produkta parametru, kas relevants produkta aspektam, piemēram, produkta vidiskā pēda vai tā ilgizturība. Tās var noteikt ražotājam pienākumu darīt pieejamu informāciju par produkta sniegumu izvēlētajā produkta parametrā vai citu informāciju, kas var ietekmēt to, kā ar produktu rīkojas puses, kas nav ražotājs, lai uzlabotu sniegumu šajā parametrā. Šādas informācijas prasības attiecīgi būtu jānosaka vai nu papildus snieguma prasībām, vai to vietā attiecībā uz to pašu produkta parametru. Ja deleģētajā aktā ir iekļautas informācijas prasības, tajā būtu jānorāda metode, kā pieprasīto informāciju padarīt pieejamu, piemēram, to iekļaujot brīvpiekļuves tīmekļa vietnē, produkta pasē vai produkta marķējumā. Informācijas prasības ir vajadzīgas, lai radītu paradumu maiņu, kas ir nepieciešama, lai nodrošinātu, ka tiek sasniegti šīs regulas vidiskās ilgtspējas mērķi. Nodrošinot pircējiem un

---

58 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.).

59 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

60 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

61 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

62 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/48/EK (2009. gada 18. jūnijs) par rotaļlietu drošumu (OV L 170, 30.6.2009., 1. lpp.).

63 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/65/ES (2011. gada 8. jūnijs) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās (OV L 174, 1.7.2011., 88. lpp.).

publiskajām iestādēm stingru pamatu produktu salīdzināšanai, pamatojoties uz to vidisko ilgtspēju, ir paredzams, ka informācijas prasības mudinās patērētājus un publiskās iestādes veikt ilgtspējīgākas izvēles.

(24) Ja deleģētajos aktos ir iekļautas informācijas prasības, tajos papildus var noteikt snieguma klases attiecībā uz vienu vai vairākiem relevantajiem produkta parametriem, lai atvieglotu produktu salīdzināšanu, pamatojoties uz šo parametru. Snieguma klasēm būtu jāļauj veikt produktu diferenciāciju, pamatojoties uz to relatīvo ilgtspēju, un tās varētu izmantot gan patērētāji, gan publiskās iestādes. To mērķis ir virzīt tirgu uz ilgtspējīgākiem produktiem.

(25) Informācija par tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, ir būtisks elements, lai noteiktu un veicinātu ilgtspējīgus produktus. Produktu ķīmiskais sastāvs lielā mērā nosaka to funkcijas un ietekmi, kā arī to atkalizmantošanas vai atgūšanas iespējas, kad tie kļūst par atkritumiem. Ilgtspēju sekmējošajā ķimikāliju stratēģijā[64] ir pausts aicinājums samazināt tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, un nodrošināt informācijas par ķīmisko saturu un drošu izmantojumu pieejamību, ieviešot informācijas prasības un visa materiālu un produktu aprites cikla laikā izsekojot tādu vielu klātbūtni, kas rada bažas. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008[65] un citi spēkā esošie tiesību akti ķimikāliju jomā, piemēram, Regula (EK) Nr. 1223/2009, jau nodrošina saziņu par apdraudējumiem veselībai vai videi, kurus rada noteiktas vielas, kas rada bažas, pašas par sevi vai maisījumā. Vielu un maisījumu lietotāji arī būtu jāinformē par būtisku ar ilgtspēju saistītu informāciju, kas nav galvenokārt saistīta ar apdraudējumiem veselībai vai videi. Turklāt tādu produktu lietotājiem, kas nav vielas vai maisījumi, un šo produktu atkritumu apsaimniekotājiem arī būtu jāsaņem ar ilgtspēju saistīta informācija, arī informācija, kas galvenokārt saistīta ar ķimikāliju apdraudējumu veselībai vai videi. Tāpēc šajā regulā būtu jāļauj noteikt prasības, kas ir attiecas uz ilgtspējas informācijas izsekošanu un paziņošanu, to skaitā attiecībā uz produktos visā to aprites ciklā esošo tādu vielu klātbūtni, kas rada bažas, arī saistībā ar to dekontamināciju un atgūšanu, kad tās kļūst par atkritumiem. Šāda regulējuma mērķim vajadzētu būt pakāpeniski aptvert visas vielas, kas rada bažas, visos produktos, kas ir uzskaitīti darba plānos, kuros noteiktas produktu grupas, ko Komisija plāno aptvert.

(26) Šajā regulā noteiktajās informācijas prasībās būtu jāiekļauj prasība darīt pieejamu produkta pasi. Produkta pase ir svarīgs rīks, kas dara pieejamu informāciju aktoriem visā vērtības ķēdē, un produkta pases pieejamībai būtu ievērojami jāveicina produkta izsekojamība no sākuma līdz galam visā vērtības ķēdē. Cita starpā produkta pasei būtu jāpalīdz patērētājiem veikt uz informāciju balstītas izvēles, uzlabojot to piekļuvi tiem relevantai produkta informācijai, ļaut ekonomikas operatoriem, kuri nav vērtības ķēdes aktori, piemēram, remontētājiem vai reciklētājiem, piekļūt relevantajai informācijai, kā arī ļaut valsts kompetentajām iestādēm veikt savus pienākumus. Šajā nolūkā produkta pasei būtu nevis jāaizstāj, bet jāpapildina nedigitāli informācijas nodošanas veidi, piemēram, informācija produkta rokasgrāmatā vai marķējumā. Turklāt vajadzētu būt

---

64 Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Ilgtspēju sekmējoša ķimikāliju stratēģija. Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem", COM(2020) 667 final.

65 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakošanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

iespējai izmantot produkta pasi informācijai par citiem ilgtspējas aspektiem, kas piemērojami relevantajai produktu grupai atbilstīgi citiem Savienības tiesību aktiem.

(27) Lai ņemtu vērā produkta raksturu un tā tirgu, produkta pasē iekļaujamā informācija, gatavojot noteikumus par konkrētiem produktiem, katrā atsevišķā gadījumā būtu rūpīgi jāpārbauda. Lai optimizētu piekļuvi iegūtajai informācijai, vienlaikus arī aizsargājot intelektuālā īpašuma tiesības, ir jāizstrādā un jāievieš produkta pase, kas atkarībā no informācijas veida un ieinteresēto personu tipoloģijas nodrošina diferencētu piekļuvi produkta pasē iekļautajai informācijai. Tāpat, lai izvairītos no tādām izmaksām uzņēmumiem un sabiedrībai, kas ir nesamērīgas pret plašākiem ieguvumiem, produkta pasei vajadzētu būt specifiskai attiecībā uz preci, partiju vai produkta modeli, piemēram, atkarībā no vērtības ķēdes sarežģītības, konkrēto produktu izmēra, rakstura vai ietekmes.

(28) Lai nodrošinātu sadarbspēju, būtu jāprecizē atļauto datu nesēju veidi. Tā paša iemesla dēļ datu nesējs un unikālais produkta identifikators būtu jāizdod saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem. Saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko groza šo regulu, aizstājot vai pievienojot standartus, saskaņā ar kuriem datu nesēju un unikālos identifikatorus var izdot, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību. Tam būtu jānodrošina, ka visi ekonomikas operatori var ierakstīt un nosūtīt produkta pasē iekļauto informāciju, kā arī garantēt unikālā identifikatora saderību ar ārējiem komponentiem, piemēram, skenēšanas ierīcēm.

(29) Lai nevajadzīgi nekavētu tādu ekodizaina prasību noteikšanu, kas nav iekļautas produkta pasē, vai lai nodrošinātu, ka produkta pases var tikt rezultatīvi ieviestas, būtu jāļauj Komisijai noteikt produktu grupas atkāpes no produkta pases prasībām, ja tehniskās specifikācijas par pamatprasībām produkta pases tehniskajiem parametriem un darbībai nav pieejamas. Līdzīgi, lai novērstu nevajadzīgu administratīvo slogu ekonomikas operatoram, būtu jāatļauj Komisijai noteikt produktu grupas atkāpes no produkta pases prasībām, ja citos Savienības tiesību aktos jau ir iekļauta sistēma produktu informācijas digitālai sniegšanai, kas aktoriem visā vērtības ķēdē ļauj piekļūt relevantajai produkta informācijai un atvieglo valsts kompetento iestāžu veikto produkta atbilstības verifikāciju. Šīs atkāpes būtu periodiski jāpārskata, ņemot vērā tehnisko specifikāciju turpmāku pieejamību.

(30) Produktu unikāla identifikācija ir būtisks elements, kas nodrošina izsekojamību visā piegādes ķēdē. Tāpēc produkta pasei vajadzētu būt piesaistītai unikālam produkta identifikatoram. Turklāt attiecīgā gadījumā pasei būtu jāļauj izsekot ar konkrēto produktu saistītos aktorus un ražošanas iekārtas. Lai nodrošinātu sadarbspēju, unikālie operatora identifikatori un unikālie kompleksa identifikatori, kas nodrošina izsekojamību, būtu jāizdod saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem. Saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu groza, aizstājot vai pievienojot standartus, saskaņā ar kuriem unikālos operatora identifikatorus un unikālos kompleksa identifikatorus var izdot, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību.

(31) Digitalizētai informācijai par produktu un tā aprites ciklu vai attiecīgā gadījumā tā pasi vajadzētu būt viegli pieejamai, noskenējot datu nesēju, piemēram, ūdenszīmi vai kvadrātkodu. Ja iespējams, datu nesējam būtu jāatrodas uz paša produkta, lai nodrošinātu, ka informācija paliek pieejama visā tā aprites ciklā. Tomēr ir iespējami izņēmumi atkarībā no konkrēto produktu rakstura, izmēra vai izmantojuma.

(32) Lai nodrošinātu, ka produkta pase ir elastīga, dinamiska un uz tirgu balstīta, kā arī attīstās saskaņā ar uzņēmējdarbības modeļiem, tirgiem un inovāciju, tā būtu jābalsta uz decentralizētas datu sistēmas, kuru izveido un uztur ekonomikas operatori. Tomēr izpildes un uzraudzības nolūkos valsts kompetentajām iestādēm un Komisijai var būt nepieciešama tieša piekļuve visu to datu nesēju un unikālo identifikatoru dokumentācijai, kuri ir piesaistīti tirgū vai ekspluatācijā laistajiem produktiem.

(33) Lai nodrošinātu rezultatīvu produkta pases ieviešanu, produkta pases tehniskajiem parametriem, datu prasībām un darbībai būtu jāatbilst tehnisko pamatprasību kopumam. Šādām prasībām būtu jānodrošina pamats produkta pases konsekventai ieviešanai visās nozarēs. Būtu jānosaka tehniskās specifikācijas, lai nodrošinātu šo pamatprasību rezultatīvu īstenošanu vai nu kā saskaņotu standartu, uz kuru ir atsauce *Oficiālajā Vēstnesī*, vai arī rezerves variantā kā Komisijas pieņemtas kopīgas specifikācijas. Tehniskajiem parametriem būtu jānodrošina, ka produkta pasē dati tiek glabāti drošā veidā, ievērojot privātuma noteikumus. Produkta digitālā pase tiks izstrādāta atklātā dialogā ar starptautiskajiem partneriem, lai ņemtu vērā viņu viedokļus, izstrādājot tehniskās specifikācijas, un lai nodrošinātu, ka viņi palīdz novērst tirdzniecības šķēršļus videi nekaitīgākiem produktiem un samazina ar ilgtspējīgiem ieguldījumiem, tirgvedību un atbilstības nodrošināšanu saistītās izmaksas. Lai varētu rezultatīvi īstenot tehniskās specifikācijas un prasības saistībā ar izsekojamību visā vērtības ķēdē, tās pēc iespējas būtu jāizstrādā, pamatojoties uz vienprātīgu pieeju un daudzveidīgu aktoru, to skaitā standartizācijas iestāžu, nozares asociāciju, patērētāju organizāciju, ekspertu, NVO un starptautisko partneru, arī jaunattīstības ekonomikas valstu, iesaistīšanos, iesaisti iepirkšanā un rezultatīvu sadarbību.

(34) Lai uzlabotu ekodizaina prasību izpildi, ir nepieciešams, lai valsts iestādēm un Komisijai būtu tieša piekļuve visu to datu nesēju un unikālo identifikatoru dokumentācijai, kas piesaistīti tirgū vai ekspluatācijā laistajiem produktiem. Šajā nolūkā Komisijai būtu jāizveido un jāuztur produkta pasu reģistrs, kurā uzglabā šādus datus. Ja vajadzīgs, lai vēl vairāk atvieglotu izpildi, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāprecizē cita produkta pasē iekļautā informācija, kas ir jāglabā reģistrā.

(35) Jebkādai persondatu apstrādei saskaņā ar šo regulu būtu jāatbilst piemērojamajiem persondatu aizsardzības noteikumiem. Valsts kompetento iestāžu īstenotā persondatu apstrāde dalībvalstīs būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679[66]. Komisijas īstenotā persondatu apstrāde būtu jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2018/1725[67].

(36) Lai sasniegtu šās regulas mērķus, būtiska ir rezultatīva izpilde attiecībā uz Savienības tirgū laistajiem produktiem neatkarīgi no tā, vai tie ir vietējā ražojuma vai importēti. Tāpēc, ja Komisija ir izveidojusi reģistru, muitas dienestiem vajadzētu būt tiešai piekļuvei tam, izmantojot ar Regulu (ES) ../.. izveidoto ES vienloga vidi muitas jomā. Muitai būtu jānodrošina, ka atsauce uz produkta pasi ir pieejama muitas deklarācijā un

---

66 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

67 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV L 295, 21.11.2018., 39. lpp.).

ka šī atsauce atbilst unikālajam produkta identifikatoram, kas saglabāts reģistrā. Tas ļautu muitai verificēt, vai importētajiem produktiem ir produkta pase.

(37) Ja produkta pasē iekļauta konkrēta informācija tiek glabāta reģistrā papildus datu nesējiem un unikālajiem identifikatoriem, Komisijai vajadzētu būt iespējai attiecīgā gadījumā nodrošināt, ka muitas dienesti verificē šīs informācijas un muitas deklarācijas savstarpējo saskanību, lai uzlabotu produktu atbilstību ekodizaina prasībām un ņemot vērā vajadzību novērst nesamērīgu slogu muitas dienestiem.

(38) Produkta pasē iekļautā informācija var ļaut muitas dienestiem bagātināt un atvieglot riska pārvaldību un mērķtiecīgāk veikt kontroles uz robežas. Tāpēc muitas dienestiem vajadzētu būt iespējai izgūt un izmantot produkta pasē un saistītajā reģistrā iekļauto informāciju, lai veiktu savus uzdevumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, to skaitā par riska pārvaldību, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 952/2013[68].

(39) Lai mudinātu patērētājus veikt ilgtspējīgākas izvēles, marķējumam, kad to pieprasa atbilstīgi šai regulai pieņemtie deleģētie akti, būtu jāsniedz informācija, kas ļauj veikt produktu faktisku salīdzinājumu, piemēram, norādot snieguma klases. Īpaši patērētājiem fiziskais marķējums var būt papildu informācijas avots tirdzniecības vietā. Tas patērētājiem var sniegt ātru vizuālo pamatu, lai viņi varētu atšķirt produktus, pamatojoties uz to sniegumu konkrētā produkta parametrā vai produkta parametru kopumā. Attiecīgā gadījumā tam būtu arī jāļauj piekļūt papildu informācijai, norādot konkrētas atsauces, piemēram, tīmekļa vietņu adreses, dinamiskos kvadrātkodus, saites uz tiešsaistes marķējumu vai jebkādus pienācīgus uz patērētājiem vērstus līdzekļus. Komisijai relevantajā deleģētajā aktā būtu jānosaka visiedarbīgākais veids, kā vizualizēt šādu marķējumu, tai skaitā tiešsaistes tālpārdošanas gadījumā, ņemot vērā sekas klientiem un ekonomikas operatoriem, kā arī konkrēto produktu īpašības. Komisija var arī pieprasīt, lai marķējums būtu uzdrukāts uz produkta iepakojuma.

(40) Paralēli šai regulai energopatēriņu ietekmējošiem produktiem tiek piemērota Regula (ES) 2017/1369, ar ko izveido energomarķējuma satvaru. Tas nozīmē, ka energomarķējums ir galvenais instruments, kas patērētājiem sniedz pienācīgu informāciju par energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, un ka saskaņā ar šo regulu noteiktās snieguma klases attiecīgā gadījumā būtu jāiekļauj marķējumā kā papildu informācija, kā paredzēts Regulas (ES) 2017/1369 16. pantā. Gadījumos, kad relevanto informāciju par produkta sniegumu kādā produkta parametrā nevar iekļaut kā papildu informāciju energomarķējumā, kas energopatēriņu ietekmējošajam produktam izveidots atbilstīgi Regulai (ES) 2017/1369, Komisijai būtu jānovērtē, vai saskaņā ar šo regulu ir jāizveido marķējums, ņemot vērā vajadzību informēt patērētājus par visbūtiskākajiem produkta parametriem un trūkumiem saistībā ar pārpratuma risku sabiedrībai un pārmērīgu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem.

(41) Patērētājiem vajadzētu būt aizsargātiem no maldinošas informācijas, kas varētu viņiem traucēt izvēlēties ilgtspējīgākus produktus. Šo iemeslu dēļ būtu jāaizliedz laist tirgū produktus ar marķējumu, kas pakaļdarina šajā regulā paredzēto marķējumu.

(42) Lai visefektīvākajā veidā sasniegtu Eiropas zaļā kursa mērķus un vispirms pievērstos produktiem, kam ir vislielākā ietekme, Komisijai būtu jāsakārto pēc prioritātēm

[68] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 269, 10.10.2013., 1. lpp.).

produkti, kas tiek reglamentēti saskaņā ar šo regulu, kā arī tiem piemērojamās prasības. Balstoties uz prioritāšu noteikšanas procesu saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK, Komisijai būtu jāpieņem darba plāns vismaz 3 gadiem, kurā noteikts saraksts ar produktu grupām, attiecībā uz kurām Komisija plāno pieņemt deleģētos aktus, kā arī produktu aspekti, attiecībā uz kuriem tā plāno pieņemt horizontālās piemērošanas deleģētos aktus. Komisijai savu prioritāšu noteikšana būtu jābalsta uz kritēriju kopuma, kas jo sevišķi saistīts ar deleģēto aktu potenciālo ieguldījumu Savienības klimata, vides un enerģētikas mērķos un to potenciālu izvēlēto produktu aspektu uzlabošanā, neradot nesamērīgas izmaksas sabiedrībai un ekonomikas operatoriem. Ņemot vērā darba plānu nozīmi Savienības enerģētikas mērķu sasniegšanā, tajos būtu jāiekļauj tādu darbību atbilstoša daļa, kas ir saistītas ar energopatēriņu ietekmējošiem produktiem. Ar dalībvalstīm un ieinteresētajām personām būtu jāapspriežas arī Ekodizaina forumā. Tā kā šī regula un Regula (ES) 2017/1369 ir savstarpēji papildinošas attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, saskaņā ar šo regulu paredzētā darba plāna grafiks būtu jāsaskaņo ar Regulas (ES) 2017/1369 15. pantā paredzēto darba plānu grafiku.

(43) Attiecībā uz būvizstrādājumiem šajā regulā būtu jānosaka prasības galaproduktiem tikai tad, ja [pārskatītās Būvizstrādājumu regulas] radītie pienākumi un tās īstenošana, visticamāk, pietiekamā mērā nesasniegtu šajā regulā izvirzītos vidiskās ilgtspējas mērķus. Turklāt Komisijai, formulējot darba plānus, būtu jāņem vērā, ka, turpinot pašreizējo praksi, [pārskatītā Būvizstrādājumu regula] saistībā ar energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, kuri ir arī būvizstrādājumi, dos priekšroku šajā regulā noteiktajām ilgtspējas prasībām. Tā vajadzētu būt, piemēram, attiecībā uz sildītājiem, katliem, siltumsūkņiem, ūdens un telpu sildīšanas ierīcēm, ventilatoriem, atvēsināšanas un ventilācijas sistēmām un fotoelementu produktiem (izņemot ēkā integrētus fotoelementu paneļus). Attiecībā uz šiem produktiem [pārskatītā Būvizstrādājumu regula] vajadzības gadījumā var tikt iesaistīta papildinošā veidā, galvenokārt saistībā ar drošuma aspektiem, ņemot vērā arī citus Savienības tiesību aktus par tādiem produktiem kā gāzes iekārtas, zemsprieguma produkti un mašīnas.

(44) Lai veicinātu pašregulāciju kā derīgu alternatīvu regulatīvām pieejām, šajā regulā, turpinot Direktīvu 2009/125/EK, būtu jāiekļauj iespēja nozarei iesniegt pašregulācijas pasākumus. Komisijai būtu jānovērtē nozares ierosinātie pašregulācijas pasākumi, kā arī parakstītāju iesniegtā informācija un pierādījumi, to skaitā ņemot vērā Savienības starptautiskās tirdzniecības saistības un vajadzību nodrošināt saskaņotību ar Savienības tiesību aktiem. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt un atjaunināt aktu, kurā uzskaitīti pašregulācijas pasākumi, ko uzskata par derīgām alternatīvām deleģētajam aktam, ar ko tiek noteiktas ekodizaina prasības. Ir arī pienācīgi, piemēram, ņemot vērā relevanto tirgus vai tehnoloģiju attīstību attiecīgajā produktu grupā, lai Komisija varētu pieprasīt pārskatītu pašregulācijas pasākuma versiju, kad vien tas tiek uzskatīts par nepieciešamu. Kad pašregulācijas pasākums ir iekļauts īstenošanas aktā, ekonomikas operatoriem ir tiesiska paļāvība, ka Komisija nepieņems deleģētu aktu, ar ko nosaka ekodizaina prasības šai konkrētajai produktu grupai. Tomēr nav izslēgts, ka Komisija var pieņemt horizontālas ekodizaina prasības, kas tiek piemērotas arī produktiem, uz kuriem attiecas atzīts pašregulācijas pasākums tiem produkta aspektiem, uz kuriem šis pašregulācijas pasākums neattiecas. Ja Komisija uzskata, ka pašregulācijas pasākums vairs neatbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem, tai būtu šis pašregulācijas pasākums jāizņem no īstenošanas akta, kurā uzskaitīti atzītie pašregulācijas pasākumi. Tādējādi ekodizaina prasības tad var noteikt

produktu grupām, uz kurām iepriekš saskaņā ar šo regulu attiecās pašregulācijas pasākums.

(45) Mikrouzņēmumi un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) varētu gūt ievērojamu labumu no palielināta pieprasījuma pēc ilgtspējīgiem produktiem, taču arī varētu saskarties ar izmaksām un grūtībām saistībā ar dažām prasībām. Dalībvalstīm un Komisijai būtu savās attiecīgajās atbildības jomās jāsniedz atbilstoša informācija, jānodrošina mērķorientēta un specializēta apmācība, kā arī jāsniedz īpaša palīdzība un atbalsts, arī finansiāls, MVU, kas aktīvi darbojas tādu produktu ražošanā, kuriem tiek noteiktas ekodizaina prasības. Šīm darbībām būtu jāattiecas, piemēram, uz produkta vidiskās pēdas aprēķināšanu un produkta pases tehnisko īstenošanu. Dalībvalstu darbības būtu jāveic, ņemot vērā piemērojamos valsts atbalsta noteikumus.

(46) Ekonomikas operatoru veikta nerealizētu patēriņa produktu, piemēram, tekstilizstrādājumu un apavu, iznīcināšana kļūst par plašu vidisku problēmu visā Savienībā, jo sevišķi tāpēc, ka strauji pieaug tiešsaistes tirdzniecība. Tas nozīmē vērtīgu ekonomisko resursu zaudēšanu, jo preces tiek ražotas, pārvadātas un pēc tam iznīcinātas, tās nekad neizmantojot paredzētajam nolūkam. Tāpēc vides aizsardzības interesēs ir nepieciešams, lai ar šo regulu tiktu izveidots satvars, ar kuru novērst galvenokārt patērētājiem paredzētu nerealizētu produktu iznīcināšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/771[69], tai skaitā tādu produktu iznīcināšanu, kurus patērētājs ir atdevis atpakaļ, ņemot vērā savas atteikuma tiesības, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2011/83/ES[70]. Tas samazinās šo produktu vidisko ietekmi, samazinot atkritumu radīšanu un novēršot stimulus produktu pārprodukcijai. Turklāt, ņemot vērā to, ka vairākas dalībvalstis ir ieviesušas valsts tiesību aktus par nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu, līdz ar to radot tirgus izkropļojumus, ir vajadzīgi saskaņoti noteikumi par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu, lai nodrošinātu, ka uz izplatītājiem, mazumtirgotājiem un citiem ekonomikas operatoriem visās dalībvalstīs tiek attiecināti vienādi noteikumi un stimuli.

(47) Lai novērstu stimulus nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanai un turpmāk iegūtu datus par šādas prakses izplatību, ar šo regulu būtu jāievieš pārredzamības pienākums ekonomikas operatoriem, kuru rīcībā Savienībā ir patēriņa produkti, proti, prasība atklāt informāciju par gadā izmesto nerealizēto patēriņa produktu skaitu. Ekonomikas operatoram būtu jānorāda produkta veids vai kategorija, iemesli tā izmešanai un tā nogādāšana vēlākām atkritumu pārstrādes darbībām. Lai gan ekonomikas operatoriem vajadzētu būt iespējai brīvi noteikt, kā šo informāciju atklāt veidā, kas ir pienācīgs to uzņēmējdarbības videi, par labāko praksi būtu jāuzskata prasītās informācijas iekļaušana publiski pieejamā nefinanšu pārskatā, kas attiecīgā gadījumā sagatavots saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES[71] 19.a pantu.

---

69 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/771 (2019. gada 20. maijs) par atsevišķiem preču pārdošanas līgumu aspektiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK un atceļ Direktīvu 1999/44/EK (OV L 136, 22.5.2019., 6. lpp.).

70 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

71 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

(48) Lai izvairītos no nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanas, ja šādu produktu iznīcināšana ir izplatīta, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, aizliedzot šādu produktu iznīcināšanu. Ņemot vērā plašo to produktu klāstu, kurus var potenciāli iznīcināt, tos nekad nepārdodot vai neizmantojot, šajā regulā ir jānosaka šādas pilnvaras. Tomēr deleģētajos aktos noteiktais aizliegums būtu jāpiemēro konkrētām produktu grupām, kuras jānosaka, pamatojoties uz Komisijas novērtējumu par to, kādā mērā praksē notiek šādu produktu iznīcināšana, attiecīgā gadījumā ņemot vērā informāciju, kuru darījuši pieejamu ekonomikas operatori. Lai nodrošinātu, ka šis pienākums ir samērīgs, Komisijai būtu jāapsver īpašas atkāpes, saskaņā ar kurām nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšana joprojām var tikt atļauta, piemēram, ņemot vērā veselības un drošuma apsvērumus. Lai uzraudzītu šā aizlieguma iedarbīgumu un novērstu stimulus tā apiešanai, ekonomikas operatoriem būtu jāpiemēro prasība atklāt iznīcināto nerealizēto patēriņa produktu skaitu un iemeslus to iznīcināšanai saskaņā ar piemērojamajām atkāpēm. Visbeidzot, lai izvairītos no nevajadzīga administratīvā sloga MVU, tie būtu jāatbrīvo no pienākumiem atklāt savus nerealizētos izmestos produktus un no aizlieguma izmest konkrētas produktu grupas, kas noteiktas deleģētajos aktos. Tomēr, ja ir pamatoti pierādījumi, ka MVU var tikt izmantoti, lai apietu šos pienākumus, Komisijai vajadzētu būt iespējai šajos deleģētajos aktos attiecībā uz dažām produktu grupām pieprasīt, lai šie pienākumi tiktu piemēroti arī mikrouzņēmumiem un maziem un vidējiem uzņēmumiem.

(49) Ekonomikas operatoriem vajadzētu būt atbildīgiem par produktu atbilstību ekodizaina prasībām saskaņā ar šo regulu saistībā ar to attiecīgajām funkcijām piegādes ķēdē, lai nodrošinātu šo produktu brīvu apriti iekšējā tirgū un uzlabotu to ilgtspēju. Ekonomikas operatoriem, kas iesaistās piegādes un izplatīšanas ķēdē, būtu jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tie tirgū dara pieejamus tikai tādus produktus, kas atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

(50) Tā kā ražotājs sīki pārzina izstrādes un ražošanas procesu, tas var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanas procedūru. Tādēļ atbilstības novērtēšanai arī turpmāk vajadzētu būt tikai un vienīgi ražotāja pienākumam.

(51) Lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību, ir jānodrošina, ka produkti no trešām valstīm, kas nokļūst Savienības tirgū, atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajiem deleģētajiem aktiem neatkarīgi no tā, vai tie ir importēti kā produkti, komponenti vai starpprodukti. Jo sevišķi ir nepieciešams nodrošināt, ka ražotāji attiecībā uz šiem produktiem ir veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Tādēļ būtu jāparedz, ka importētāji nodrošina, ka produkti, ko tie laiž tirgū, atbilst šīm prasībām un ka *CE* zīme un ražotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama valsts kompetento iestāžu veiktai inspicēšanai. Būtu arī jāparedz, ka importētāji attiecīgā gadījumā nodrošina, ka šiem produktiem ir pieejama produkta pase.

(52) Katram importētājam, laižot produktu tirgū, uz produkta būtu jānorāda savs nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī sava pasta adrese un, ja iespējams, elektroniskie saziņas līdzekļi, kurus var izmantot saziņai ar importētāju. Būtu jāparedz izņēmumi gadījumos, kad produkta izmēra dēļ šādas norādes nav iespējamas. To skaitā ir gadījumi, kad importētājam būtu jāatver iepakojums, lai uz produkta novietotu nosaukumu un adresi, vai kad produkta izmērs ir pārāk mazs, lai tam uzliktu šo informāciju.

(53) Tā kā izplatītājs padara produktu pieejamu tirgū pēc tam, kad ražotājs vai importētājs to ir laidis tirgū, tam saistībā ar piemērojamajām ekodizaina prasībām būtu jārīkojas ar

pienācīgu rūpību. Izplatītājam arī būtu jānodrošina, ka tā darbības ar produktu neietekmē negatīvi tā atbilstību šīs regulas prasībām vai atbilstīgi tai pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

(54) Tā kā izplatītāji un importētāji ir tuvu tirdzniecības vietai un tiem ir svarīga loma produktu atbilstības nodrošināšanā, tiem vajadzētu būt iesaistītiem tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts kompetentās iestādes, un tiem vajadzētu būt gataviem aktīvi piedalīties, sniedzot šīm iestādēm visu nepieciešamo informāciju saistībā ar konkrēto produktu.

(55) Tā kā tirgotājs piedāvā produktu pārdošanai, nomāšanai vai pirkšanai uz nomaksu vai arī demonstrē produktus klientiem vai uzstādītājiem, tirgotājam ir jānodrošina, ka tā klienti var faktiski piekļūt saskaņā ar šo regulu pieprasītajai informācijai, arī tālpārdošanas gadījumā. Jo īpaši šajā regulā būtu jāpieprasa tirgotājiem saskaņā ar piemērojamajām prasībām nodrošināt, ka to klientiem ir pieejama produkta pase un ka marķējums ir skaidri redzams. Tirgotājam būtu jāievēro šis pienākums katru reizi, kad produkts tiek piedāvāts nomā.

(56) Lai atvieglotu ilgtspējīgāku produktu izvēli, marķējums, ja nepieciešams, būtu jāvizualizē viegli pamanāmā un atpazīstamā veidā. Tam jābūt atpazīstamam kā konkrētajam produktam piederošam marķējumam, un klientam uz marķējuma nav jālasa zīmola nosaukums un modeļa numurs. Marķējumam būtu jāpiesaista klienta uzmanība, pārlūkojot demonstrētos produktus. Lai nodrošinātu, ka, apsverot pirkumu, marķējums ir pieejams klientiem, gan tirgotājam, gan atbildīgajam ekonomikas operatoram, reklamējot produktu, būtu jāparāda marķējums, arī tālpārdošanas gadījumos, to skaitā tiešsaistē.

(57) Ikviens importētājs vai izplatītājs, kas vai nu laiž tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi šai regulai pieņemts deleģētais akts, ar paša importētāja vai izplatītāja nosaukumu vai preču zīmi, vai pārveido šo produktu tādā veidā, ka var tikt ietekmēta atbilstība šai regulai vai relevantajam deleģētajam aktam, būtu jāuzskata par ražotāju, un tam būtu jāuzņemas ražotāja pienākumi.

(58) Tiešsaistes tirdzniecības vietām ir būtiska loma piegādes ķēdē, jo tās ļauj ekonomikas operatoriem sasniegt lielu skaitu klientu. Ņemot vērā tiešsaistes tirdzniecības vietu svarīgo lomu produktu pārdošanas starpniecībā starp ekonomikas operatoriem un klientiem, tām būtu jāuzņemas atbildība par tādu produktu pārdošanu, kas neatbilst ekodizaina prasībām, un jāsadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK[72] nodrošina vispārēju e-komercijas regulējumu un nosaka konkrētus pienākumus tiešsaistes platformām. Ar Regulu [../..] par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (digitālo pakalpojumu tiesību akts) un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK[73], tiek reglamentēta tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzēju atbildība un pārskatatbildība attiecībā uz nelikumīgu saturu, to skaitā produktiem, kas neatbilst ekodizaina prasībām. Pamatojoties uz šo vispārējo regulējumu, būtu jāievieš īpašas prasības, lai iedarbīgi risinātu neatbilstīgu produktu pārdošanu tiešsaistē.

---

72 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

73 [Pievienot atsauci, kad ir pieņemts priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu (digitālo pakalpojumu tiesību akts), ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK, COM(2020) 825 final].

(59) Ir būtiski, lai tiešsaistes tirdzniecības vietas cieši sadarbotos ar tirgus uzraudzības iestādēm. Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1020[74] 7. panta 2. punktu ir noteikts pienākums sadarboties ar tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar produktiem, uz kuriem attiecas minētā regula, to skaitā produktiem, kuriem ir noteiktas ekodizaina prasības. Lai vēl vairāk uzlabotu sadarbību cīņā pret nelikumīgu saturu, kas saistīts ar neatbilstīgiem produktiem, šajā regulā būtu jāiekļauj konkrēti pienākumi, lai praksē īstenotu šo sadarbību attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietām. Piemēram, tirgus uzraudzības iestādes pastāvīgi uzlabo tehnoloģiskos rīkus, ko tās izmanto tiešsaistes tirgus uzraudzībai, lai noteiktu tiešsaistē pārdotos neatbilstīgos produktus. Lai šie rīki darbotos, tiešsaistes tirdzniecības vietām būtu jānodrošina piekļuve savām saskarnēm. Turklāt tirgus uzraudzības iestādēm var būt nepieciešams arī iegūt datus no tiešsaistes tirdzniecības vietām.

(60) Regulas (ES) 2019/1020 14. panta 4. punktā tirgus uzraudzības iestādēm ir paredzētas pilnvaras gadījumos, kad nav pieejami citi efektīvi līdzekļi nopietna riska novēršanai, pieprasīt izņemt no tiešsaistes saskarnes saturu, kas attiecas uz neatbilstīgiem produktiem, vai pieprasīt, lai tiešajiem lietotājiem tiktu skaidri parādīts brīdinājums, kad tie piekļūst tiešsaistes saskarnei. Pilnvaras, kas tirgus uzraudzības iestādēm uzticētas ar Regulas (ES) 2019/1020 14. panta 4. punktu, būtu jāpiemēro arī šajā regulā. Tomēr, lai nodrošinātu iedarbīgu tirgus uzraudzību saskaņā ar šo regulu un izvairītos no tā, ka Savienības tirgū atrodas neatbilstīgi produkti, šīs pilnvaras būtu jāpiemēro visos nepieciešamajos un samērīgajos gadījumos, to skaitā attiecībā uz produktiem, kas rada risku, kurš ir mazāks par nopietnu. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar digitālo pakalpojumu tiesību akta [8. pantu].

(61) Produkta izsekojamības nodrošināšana visā piegādes ķēdē atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu izsekot ekonomikas operatorus, kuri ir laiduši tirgū vai tirgū darījuši pieejamus neatbilstīgus produktus. Tāpēc no ekonomikas operatoriem būtu jāprasa, lai tie noteiktu laiku glabātu informāciju par saviem darījumiem.

(62) Lai paātrinātu un atvieglotu tirgū laisto produktu atbilstības verifikāciju, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, attiecīgā gadījumā pieprasot atbildīgajiem ekonomikas operatoriem darīt digitāli pieejamas noteiktas tehniskās dokumentācijas daļas gan kompetentajām iestādēm, gan Komisijai. Tam vajadzētu ļaut valsts kompetentajām iestādēm piekļūt šai informācijai bez pieprasījuma, tajā pašā laikā turpinot nodrošināt tirdzniecības noslēpumu aizsardzību. Starp iespējamajiem līdzekļiem, kā šo informāciju padarīt digitāli pieejamu, principā būtu jāiekļauj produkta pase, vai arī tā jāiekļauj produktu datubāzes atbilstības daļā, uz kuru ir atsauce Regulā (ES) 2017/1369, vai arī ekonomikas operatora tīmekļa vietnē. Šādam pienākumam nebūtu jāatņem valsts kompetentajām iestādēm tiesības pēc pieprasījuma piekļūt citām tehniskās dokumentācijas daļām.

(63) Lai varētu labāk novērtēt relevanto produktu izplatību tirgū, labāk sniegtu informāciju pētījumiem, kas tiek izmantoti ekodizaina prasību un darba plānu izstrādē un atjaunināšanā, kā arī lai palīdzētu noteikt konkrētu produktu grupu tirgus daļu nolūkā paātrināt ekodizaina prasību noformulēšanu vai pārskatīšanu, saskaņā ar LESD

[74] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, pieprasot vākt atbilstošus un uzticamus datus par produktu pārdošanu, ļaujot šādus datus vākt Komisijai vai Komisijas vārdā tieši no ražotājiem vai mazumtirgotājiem. Pieņemot noteikumus par uzraudzību un ziņošanu, Komisijai būtu jāņem vērā vajadzība maksimāli palielināt pieejamos datus par izplatību tirgū, kā arī vajadzība samazināt administratīvo slogu ekonomikas operatoriem.

(64) Lai uzlabotu turpmākās ekodizaina prasības un tiešo lietotāju uzticību, nosakot un koriģējot novirzes starp enerģiju funkcionēšanas laikā un citiem snieguma parametriem, tos mērot testa apstākļos un faktiskajā darbībā, Komisijai vajadzētu būt piekļuvei produktu faktiskajam enerģijas patēriņam funkcionēšanas laikā un attiecīgā gadījumā citiem snieguma parametriem. Šajā nolūkā saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, pieprasot atsevišķiem produktiem, līdzīgi kā ceļu transportlīdzekļiem, noteikt to enerģijas patēriņu funkcionēšanas laikā un citus relevantos snieguma parametrus, kā arī tos vizualizēt tiešajiem lietotājam. Attiecībā uz produktiem, kas savienoti ar internetu, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, pieprasot ekonomikas operatoriem attālināti vākt šādus reālās funkcionēšanas datus un paziņot tos Komisijai, jo tas ir svarīgi, lai noteiktu produktu sniegumu un informētu sabiedrību. Attiecībā uz produktiem, kuru lietošanas sniegums ir ievērojami atkarīgs arī no klimatiskajiem vai ģeogrāfiskajiem apstākļiem, būtu jāvāc, jāanonimizē un jāziņo arī klimatiskā vai ģeogrāfiskā informācija.

(65) Lai nodrošinātu iedarbīgu un saskaņotu atbilstoši šai regulai noteikto ekodizaina prasību piemērošanu, to skaitā saistībā ar tādiem aspektiem kā enerģijas patēriņš vai energoefektivitāte, ilgizturība un uzticamība, kā arī reciklētā materiāla saturs, atbilstība šīm prasībām būtu jāmēra, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kuras ņem vērā vismodernākās vispāratzītās metodes. Deleģētajos aktos, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības produktiem, principā būtu jāiekļauj specifikācijas testi, mērījumi vai aprēķini, kas vajadzīgi, lai noteiktu vai verificētu atbilstību. Turklāt saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, pieprasot izmantot tiešsaistes rīkus, kas atspoguļo piemērojamās aprēķina prasības, lai nodrošinātu to saskaņotu piemērošanu.

(66) Lai nodrošinātu, ka ekodizaina prasības sasniedz plānoto ietekmi, šajā regulā būtu jānosaka visaptveroši un plaši noteikumi, kas piemērojami visiem produktiem, uz kuriem attiecas ekodizaina prasības, aizliedzot šādu prasību apiešanu. Tāpēc būtu jāaizliedz jebkāda prakse, kuras rezultātā tiek nepamatoti mainīts produkta sniegums atbilstības pārbaudes laikā vai neilgi pēc produkta laišanas ekspluatācijā, radot deklarētu sniegumu, kas nepareizi atspoguļo produkta faktisko sniegumu funkcionēšanas laikā.

(67) Attiecīgā gadījumā deleģētajos aktos, ar ko nosaka produktu ekodizaina prasības, var atsaukties uz standartu izmantošanu, lai noteiktu vai verificētu atbilstību. Lai nodrošinātu, ka nav nekādu šķēršļu tirdzniecībai iekšējā tirgū, šādi standarti būtu jāsaskaņo Savienības līmenī. Kad atsauce uz šādu standartu ir pieņemta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012[75] un publicēta *Eiropas*

[75] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK,

Savienības Oficiālajā Vēstnesī, šādiem standartiem atbilstošie produkti, attiecībā uz kuriem atbilstīgi šai regulai ir pieņemtas ekodizaina prasības, būtu jāuzskata par atbilstīgiem šīm prasībām, ciktāl uz tiem attiecas relevantie saskaņotie standarti. Līdzīgi metodes testiem, mērījumiem vai aprēķiniem, kuras atbilst saskaņotajiem standartiem, būtu jāuzskata par atbilstošām testu, mērījumu un aprēķina prasībām, kas noteiktas relevantajos deleģētajos aktos, ar kuriem nosaka ekodizaina prasības, ciktāl uz tām attiecas relevantie saskaņotie standarti.

(68) Ja nav saskaņotu standartu, kopīgu specifikāciju izmantošana būtu jāizmanto kā rezerves risinājums, lai atvieglotu ražotāja pienākumu ievērot ekodizaina prasības, piemēram, ja standartizācijas process ir bloķēts, jo ieinteresēto personu starpā nav vienprātības vai ja pastāv nepamatoti kavējumi saskaņota standarta noteikšanā. Šāda kavēšanās, piemēram, var notikt, ja neizdodas sasniegt vajadzīgo kvalitāti. Turklāt šāda risinājuma izmantošanai vajadzētu būt iespējamai, ja Komisija ir ierobežojusi vai atsaukusi atsauces uz relevantajiem saskaņotajiem standartiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. panta 5. punktu. Atbilstībai kopīgām specifikācijām arī būtu jārada atbilstības pieņēmums.

(69) Lai ekonomikas operatori varētu pierādīt un kompetentās iestādes varētu verificēt, ka produkti, kas darīti pieejami tirgū, atbilst ekodizaina prasībām, kas pieņemtas atbilstīgi šai regulai, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, nosakot atbilstības novērtēšanas procedūras, kas ir pienācīgas un samērīgas ar attiecīgā produkta raksturu un reglamentētajiem produkta parametriem. Lai nodrošinātu saskaņotību ar citiem Savienības tiesību aktiem, atbilstības novērtēšanas procedūras būtu jāizvēlas no iekšējā ražošanas kontroles moduļa, kas iekļauts šajā regulā, un moduļiem, kas iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK[76], sākot no vismazāk stingrākajiem līdz visstingrākajiem. Lai nodrošinātu arī to, ka piemērojamais modulis ir pienācīgs un samērīgs ar konkrētā produkta raksturu un reglamentētajiem produkta parametriem, Komisijai vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo izvēlētais modulis, ņemot vērā šo raksturu.

(70) Ražotājiem būtu jāsagatavo ES atbilstības deklarācija ar mērķi sniegt informāciju par produktu atbilstību šai regulai. Saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem ražotājiem var pieprasīt sagatavot ES atbilstības deklarāciju. Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkā, būtu jāsagatavo vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem Savienības tiesību aktiem. Lai samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, vajadzētu būt iespējai, ka vienotā ES atbilstības deklarācija ir dokumentācija, kurā iekļautas relevantās individuālās atbilstības deklarācijas.

(71) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008[77] ir noteikti atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas noteikumi, paredzēts satvars produktu tirgus uzraudzībai un trešo valstu produktu kontrolēm, kā arī noteikti vispārīgie principi

---

2009/23/EK un 2009/105/EK un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

76 Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

77 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

attiecībā uz *CE* zīmi. Minētajai regulai vajadzētu būt piemērojamai produktiem, uz kuriem attiecas šī regula, lai nodrošinātu, ka produkti, uz kuriem attiecas brīva preču aprite Savienībā, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni tādām sabiedrības interesēm kā cilvēka veselība, drošums un vide. Ja produktam ir pieņemtas ekodizaina prasības, *CE* zīmei būtu jānorāda, ka produkts atbilst šai regulai un saskaņā ar to pieņemtajām ekodizaina prasībām, ciktāl tās attiecas uz produktu. Regulā (EK) Nr. 765/2008 ir noteikti vispārīgie principi, kas reglamentē *CE* zīmi un tās saistību ar citiem marķējumiem. Ņemot vērā, ka šī regula paredz ekodizaina prasību noteikšanu plašam produktu klāstam, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, nosakot alternatīvus vai konkrētākus noteikumus par atbilstības deklarāciju vai atbilstības marķējumu attiecībā uz ekodizaina prasībām, lai nodrošinātu saskaņotību ar aptvertajiem produktiem piemērojamajām Savienības tiesību aktu prasībām, novērstu pārpratumu rašanos ar citu marķējumu vai deklarācijām un samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem.

(72) Dažiem atbilstības novērtēšanas moduļiem, kas noteikti Lēmumā Nr. 768/2008/EK, ir nepieciešama atbilstības novērtēšanas struktūru iesaistīšanās. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, dalībvalstu iestādēm būtu jāpaziņo Komisijai šīs struktūras.

(73) Lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas kvalitātes konsekventu līmeni, ir jānosaka prasības paziņojošajām iestādēm, kuras ir iesaistītas paziņoto struktūru novērtēšanā, paziņošanā un uzraudzībā. Konkrētāk, būtu jānodrošina, ka paziņojošā iestāde savā darbā ir objektīva un taisnīga. Turklāt paziņojošajām iestādēm būtu jāpieprasa aizsargāt iegūtās informācijas konfidencialitāti, tomēr tām būtu jāspēj apmainīties ar informāciju par paziņotajām struktūrām ar valsts iestādēm, citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un Komisiju, lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas konsekvenci. Lai efektīvi noteiktu un uzraudzītu pieteikuma iesniedzēju struktūru kompetenci un neatkarību, paziņojošajām iestādēm par pamatu paziņošanai būtu jāizmanto tikai precīza juridiska persona, kas iesniedz pieteikumu, neņemot vērā mātesuzņēmumu vai māsasuzņēmumu pilnvaras. Tā paša iemesla dēļ tām būtu jānovērtē pieteikuma iesniedzējas struktūras saistībā ar visām relevantajām prasībām un atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, paļaujoties uz saskaņotiem standartiem prasībām un uzdevumiem, uz kuriem attiecas minētie standarti.

(74) Ņemot vērā paziņojošo iestāžu centrālo lomu atbilstības novērtēšanas uzticamības nodrošināšanā saistībā ar ekodizaina prasībām, ir ļoti svarīgi, lai to rīcībā būtu pietiekams skaits kompetentu darbinieku un pietiekams finansējums savu uzdevumu pienācīgai izpildei. Ja, īstenojot šo regulu, šķiet, ka paziņojošās iestādes kompetentu darbinieku trūkuma dēļ rezultatīvi neverificē un neuzrauga paziņotās struktūras, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras noteikt minimālo pilnslodzes ekvivalentu skaitu, kam attiecīgā gadījumā vajadzētu būt paziņojošo iestāžu rīcībā saistībā ar konkrētiem atbilstības novērtēšanas uzdevumiem.

(75) Ir svarīgi, lai visas paziņotās struktūras savas funkcijas veiktu vienādā līmenī un vienlīdzīgas konkurences un autonomijas apstākļos. Tāpēc būtu jānosaka prasības atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras vēlas iegūt paziņotās struktūras statusu, lai nodrošinātu atbilstības novērtēšanas darbības. Minētās prasības būtu jāturpina piemērot, lai saglabātu paziņotās struktūras kompetenci. Lai nodrošinātu paziņotās struktūras autonomiju, tai un tās nodarbinātajiem darbiniekiem būtu jāpieprasa saglabāt neatkarību no ekonomikas operatoriem to produktu vērtības ķēdē, saistībā ar

kuriem tā ir saņēmusi paziņojumu, kā arī no citiem uzņēmumiem, to skaitā uzņēmumu asociācijām, mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem.

(76) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda atbilstību saskaņotajos standartos noteiktajiem kritērijiem, būtu jāpieņem, ka tā atbilst attiecīgajām prasībām, kuras noteiktas šajā regulā.

(77) Atbilstības novērtēšanas struktūras bieži slēdz apakšlīgumus par to savu darbību daļām, kas saistītas ar atbilstības novērtēšanu, vai arī izmanto meitasuzņēmumu. Lai nodrošinātu, ka Savienības tirgū laistie produkti atbilst ekodizaina prasībām, atbilstības novērtēšanas apakšuzņēmējiem un meitasuzņēmumiem būtu jāatbilst vienādām prasībām kā paziņotajām struktūrām atbilstības novērtēšanas uzdevumu izpildē saskaņā ar šo regulu.

(78) Lai paziņojošās iestādes varētu iedarbīgi noteikt un uzraudzīt pieteikuma iesniedzēju struktūru kompetenci un neatkarību, šīm struktūrām vajadzētu būt un palikt autonomām. Tāpēc noteiktas darbības un lēmumu pieņemšanas procesus gan attiecībā uz produktu atbilstības novērtēšanu, gan citām paziņotās struktūras iekšējām darbībām būtu jāveic tikai pašai individuālajai paziņotajai struktūrai.

(79) Lai atvieglotu pieteikuma iesniedzēja struktūru kompetences un neatkarības noteikšanas un uzraudzības procesu, pieteikuma iesniedzēja struktūrām būtu jāizstrādā un regulāri jāatjaunina kvalifikāciju matrica. Šai matricai būtu jāsavieno darbinieki un viņu kvalifikācija ar konkrētiem atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, ļaujot paziņojošajai iestādei rezultatīvāk novērtēt personāla atbilstību un paziņotās struktūras nepārtrauktu autonomiju.

(80) Paziņoto struktūru piedāvātie pakalpojumi dalībvalstī var attiekties uz produktiem, kas darīti pieejami tirgū visā Savienībā, tāpēc ir pienācīgi dot citām dalībvalstīm un Komisijai iespēju celt iebildumus par paziņoto struktūru. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai paziņojošajai dalībvalstij varētu prasīt veikt korektīvus pasākumus gadījumā, ja paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst šīs regulas prasībām.

(81) Lai atvieglotu un paātrinātu atbilstības novērtēšanas procedūru un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ekonomikas operatoriem, ir ļoti būtiski, lai paziņotās struktūras atbilstības novērtēšanas procedūras piemērotu konsekventi un neradot nevajadzīgu slogu ekonomikas operatoriem.

(82) Pirms galīgā lēmuma pieņemšanas par to, vai produktam var piešķirt atbilstības sertifikātu, ekonomikas operatoram, kas vēlas šo produktu laist tirgū, būtu jāļauj relevanto dokumentāciju papildināt tikai vienu reizi. Šis ierobežojums ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka paziņotās struktūras līdz atbilstības panākšanai nevar palīdzēt ražotājiem veikt izmaiņas, jo tas nozīmētu, ka sniegtais pakalpojums atgādina konsultāciju pakalpojumu, un praksē tas varētu mazināt paziņoto struktūru uzdevumu sabiedrības interešu raksturu. Attiecīgā gadījumā paziņotajām struktūrām arī vajadzētu būt iespējai ierobežot, apturēt vai atsaukt visus sertifikātus vai apstiprinājuma lēmumus.

(83) Lai atvieglotu paziņoto struktūru, ražotāju vai produktu neatbilstības gadījumu noteikšanu un atrisināšanu, paziņotajām struktūrām būtu proaktīvi jānosūta to rīcībā esošā relevantā informācija paziņojošajām iestādēm vai tirgus uzraudzības iestādēm.

(84) Ir ļoti būtiski nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp paziņotajām struktūrām un tirgus uzraudzības iestādēm, to skaitā no citām dalībvalstīm. Šajā nolūkā

paziņojošajām iestādēm un paziņotajām struktūrām ir jānodrošina pēcpasākumi informācijas pieprasījumiem no tirgus uzraudzības iestādēm.

(85) Komisijai būtu jāgādā par pienācīgu koordināciju un sadarbību starp paziņotajām struktūrām. Lai nodrošinātu ekodizaina prasību saskaņotu piemērošanu, paziņotajām struktūrām būtu jāapspriež un jākoordinē iespējamās atšķirības. Šajā procesā tām kā vispārīgi norādījumi būtu jāizmanto jebkurš dokuments, ko izstrādājusi administratīvās sadarbības grupa, kuras sastāvā ir tirgus uzraudzības iestādes, kas minētas Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktā.

(86) Lai stimulētu patērētājus veikt ilgtspējīgas izvēles, jo sevišķi, kad ilgtspējīgāki produkti nav pietiekami pieejami cenas ziņā, būtu jāparedz tādi mehānismi kā ekovaučeri un vides nodokļu uzlikšana. Ja dalībvalstis nolemj izmantot stimulus, lai paustu atzinību par produktiem ar vislabāko sniegumu starp tiem, kuriem deleģētajos aktos atbilstīgi šai regulai ir noteiktas snieguma klases, tām tas būtu jādara, mērķēti paredzot šos stimulus divām visaugstākajām snieguma klasēm, ja vien relevantajā deleģētajā aktā nav norādīts citādi. Tomēr dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējai aizliegt laist tirgū produktu, pamatojoties uz tā snieguma klasi. Tā paša iemesla dēļ saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko šo regulu papildina, sīkāk precizējot, uz kuriem produkta parametriem vai saistītiem snieguma līmeņiem attiecas dalībvalstu stimulējošie pasākumi, ja piemērojamajā deleģētajā aktā netiek noteikta snieguma klase vai ja snieguma klases tiek noteiktas attiecībā uz vairāk nekā vienu produkta parametru. Dalībvalstu stimulu ieviešanai nebūtu jāskar Savienības valsts atbalsta noteikumu piemērošana.

(87) Publiskais iepirkums veido 14 % no Savienības IKP. Lai palīdzētu sasniegt mērķi panākt klimatneitralitāti, uzlabot energoefektivitāti un resursefektivitāti, kā arī pārkārtoties uz aprites ekonomiku, kas aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko attiecīgā gadījumā līgumslēdzējām iestādēm un subjektiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES[78] un 2014/25/ES[79], pieprasītu pielāgot to iepirkumu konkrētiem zaļā publiskā iepirkuma kritērijiem vai mērķrādītājiem, kas jānosaka atbilstīgi šai regulai pieņemtajos deleģētajos aktos. Kritēriji vai mērķrādītāji, kas deleģētajos aktos noteikti konkrētām produktu grupām, būtu jāievēro ne tikai tad, ja šos produktus tieši iepērk publiskos piegādes līgumos, bet arī publiskajos būvdarbu vai publiskajos pakalpojumu līgumos, ja šie produkti tiks izmantoti darbībām, kas veido minēto līgumu priekšmetu. Salīdzinājumā ar brīvprātīgu pieeju obligātie kritēriji vai mērķrādītāji nodrošinās, ka tiek maksimāli palielināta publisko izdevumu ietekme, lai veicinātu pieprasījumu pēc produktiem ar labāku sniegumu. Kritērijiem vajadzētu būt pārredzamiem, objektīviem un nediskriminējošiem.

(88) Ekodizaina prasību rezultatīva izpilde ir ļoti būtiska, lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci Savienības tirgū un nodrošinātu, ka tiek sasniegti šās regulas paredzamie ieguvumi un ieguldījums Savienības klimata, enerģētikas un apritīguma mērķu sasniegšanā. Tāpēc Regula (ES) 2019/1020, ar ko nosaka horizontālu satvaru tirgus uzraudzībai un to produktu kontroli, kas nonāk Savienības tirgū, būtu jāpiemēro

[78] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

[79] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

produktiem, kuriem atbilstīgi šai regulai ir noteiktas ekodizaina prasības, ciktāl minētajā regulā nav konkrētu noteikumu ar to pašu mērķi, raksturu vai ietekmi. Turklāt, lai samazinātu to produktu neatbilstības problemātisko līmeni, uz kuriem attiecas saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pieņemtie īstenošanas pasākumi, lai labāk novērstu neatbilstību turpmākām ekodizaina prasībām un ņemot vērā šīs regulas plašāku darbības jomu un lielāku vērienīgumu salīdzinājumā ar Direktīvu 2009/125/EK, šajā regulā būtu jāiekļauj īpaši papildu noteikumi, kas papildina ar Regulu (ES) 2019/1020 izveidoto satvaru. Šo īpašo papildu noteikumu mērķim vajadzētu būt turpmākai dalībvalstu centienu plānošanas, koordinācijas un atbalsta stiprināšanai, un tiem būtu jānodrošina papildu rīki Komisijai, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības iestādes veic pietiekamas darbības nolūkā novērst neatbilstību ekodizaina prasībām.

(89) Papildus tirgus uzraudzības iestādēm arī muitas dienestiem ir svarīga loma šīs regulas īstenošanā attiecībā uz importētajām precēm, un šajā nolūkā tās var paļauties uz Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97[80].

(90) Lai nodrošinātu, ka saistībā ar ekodizaina prasībām tiek veiktas pienācīgas pārbaudes atbilstošā mērogā, dalībvalstīm būtu jāizstrādā īpašs rīcības plāns, kurā norādīti produkti vai prasības, kas saskaņā ar šo regulu noteiktas par tirgus uzraudzības prioritātēm, kā arī darbības, kas plānotas, lai samazinātu relevanto produktu neatbilstību vai neatbilstību relevantajām ekodizaina prasībām. Attiecīgā gadījumā šim rīcības plānam vajadzētu būt daļai no dalībvalstu valsts tirgus uzraudzības stratēģijām, kas pieņemtas atbilstīgi Regulas (ES) 2019/1020 13. pantam.

(91) Saskaņā ar šo regulu tirgus uzraudzības prioritātes būtu jānosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, piemēram, novēroto neatbilstības līmeni vai neatbilstības rezultātā radušos vidisko ietekmi. Savukārt plānotajām darbībām šo prioritāšu risināšanai vajadzētu būt samērīgām ar faktiem, kuru rezultātā tās ir noteiktas par prioritātēm. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai noteiktu produktus un prasības, kas dalībvalstīm būtu jāuzskata par tirgus uzraudzības prioritātēm saistībā ar to rīcības plāniem, kuros noteiktas tirgus uzraudzības prioritātes saskaņā ar šo regulu, un plānotajām darbībām neatbilstības samazināšanai.

(92) Ja tiek novērota problemātiska līmeņa neatbilstība ekodizaina prasībām, neskatoties uz šajā regulā paredzēto pilnveidoto plānošanu, koordināciju un atbalstu, Komisijai vajadzētu būt iespējai iejaukties, lai nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības iestādes veic atbilstoša mēroga pārbaudes. Tāpēc, lai nodrošinātu ekodizaina prasību rezultatīvu izpildi, saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē pilnvaras Komisijai pieņemt aktus, ar ko nosaka minimālo pārbaužu skaitu, kas jāveic konkrētiem produktiem vai prasībām. Šīm pilnvarām būtu jāpapildina pilnvaras, kas paredzētas Regulas (ES) 2019/1020 11. panta 4. punktā.

(93) Pamatojoties uz datiem, kas ievadīti tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmā, Komisijai būtu jāizstrādā ziņojums, kurā ietverta informācija par veikto pārbaužu veidu un skaitu, par noteikto neatbilstības līmeni un par to sankciju veidu un smagumu, kas uzliktas saistībā ar ekodizaina prasībām divu iepriekšējo kalendāro

[80] Padomes Regula (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu (OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.).

gadu laikā. Ziņojumos būtu jāiekļauj dalībvalstu darbību salīdzinājums ar plānotajām darbībām, kā arī orientējoši kritēriji tirgus uzraudzības iestādēm.

(94) Lai turpmāk stiprinātu tirgus uzraudzības iestāžu koordināciju, administratīvās sadarbības grupai (*ADCO*), kas izveidota atbilstīgi Regulai (ES) 2019/1020, lai noteiktu produktus vai prasības, kas saskaņā ar šo regulu noteiktas par tirgus uzraudzības prioritātēm, un darbības, kas plānotas, lai samazinātu neatbilstību šai regulai, būtu regulāri jātiekas un jānosaka kopīgas tirgus uzraudzības prioritātes, kas jāņem vērā dalībvalstu rīcības plānos, prioritātēs Savienības atbalsta sniegšanai, kā arī ekodizaina prasībās, kas tiek dažādi interpretētas, novedot pie tirgus izkropļojuma.

(95) Lai atbalstītu dalībvalstu centienus nodrošināt, ka tiek veikti pietiekami pasākumi, lai novērstu neatbilstību ekodizaina prasībām, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāizmanto Regulā (ES) 2019/1020 paredzētie atbalsta pasākumi. Komisijai būtu jāorganizē un attiecīgā gadījumā jāfinansē kopīgi tirgus uzraudzības un testēšanas projekti kopīgo interešu jomās, kopīgi ieguldījumi tirgus uzraudzības kapacitātē un kopīgas apmācības tirgus uzraudzības iestāžu, paziņojošo iestāžu un paziņoto struktūru personālam. Turklāt Komisijai būtu jāizstrādā pamatnostādnes par to, kā vajadzības gadījumā piemērot un īstenot ekodizaina prasības, lai nodrošinātu to saskaņotu piemērošanu.

(96) Produkti būtu jālaiž tirgū tikai, ja tie nerada risku. Lai labāk pielāgotos ekodizaina prasību specifikai un nodrošinātu, ka tirgus uzraudzības centienu pamatā ir šādu prasību neatbilstības novēršana, šajā regulā produkts, kas rada risku, būtu jādefinē kā produkts, kas, neizpildīdams ekodizaina prasību vai tāpēc, ka atbildīgais ekonomikas operators neievēro ekodizaina prasību, var nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko aizsargā relevantās prasības. Šī precīzākā definīcija būtu jāizmanto, piemērojot Regulas (ES) 2019/1020 19. un 20. pantu.

(97) Būtu jāievieš procedūra, saskaņā ar kuru ieinteresētās personas tiek informētas par pasākumiem, kādus ir plānots veikt attiecībā uz produktiem, kas rada risku. Tai arī būtu jāļauj tirgus uzraudzības iestādēm dalībvalstīs sadarbībā ar relevantajiem ekonomikas operatoriem savlaicīgi rīkoties attiecībā uz šādiem produktiem. Šajā nolūkā Direktīvā 2009/125/EK pašlaik iekļautā drošības klauzula būtu jāatjaunina un jāpielāgo drošības procedūrām, kas iekļautas citos Savienības saskaņošanas tiesību aktos un Lēmumā Nr. 768/2008/EK. Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai noteiktu, vai valsts pasākumi attiecībā uz neatbilstīgiem produktiem ir vai nav pamatoti.

(98) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesībām pieprasīt ekonomikas operatoriem veikt korektīvus pasākumus, pamatojoties uz konstatējumiem, ka vai nu produkts neatbilst ekodizaina prasībām, vai ekonomikas operators ir pārkāpis noteikumus par produkta laišanu vai darīšanu pieejamu tirgū, vai arī citus tam adresētus noteikumus.

(99) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi LESD 290. pantam, sagatavošanas darba laikā pienācīgi apspriestos, to skaitā ekspertu līmenī, un lai šī apspriešanās notiktu saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu[81]. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.

[81] OV L 123, 12.5. 2016., 1. lpp.

(100) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz: a) 12. pantā minētā reģistra un ES muitas vienloga dokumentu apmaiņas savstarpējā savienojuma īstenošanas kārtības precizēšanu; b) kopīgu prasību noteikšanu marķējuma izkārtojumam; c) ietveramu sarakstu ar pašregulācijas mehānismiem, kuri noteikti kā derīgas alternatīvas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajam deleģētajam aktam; d) formāta noteikšanu informācijas sniegšanai par nerealizētiem patēriņa produktiem, kas ir izmesti; e) ekodizaina prasību, pamatprasību produktu pasēm vai testu, mērījumu vai aprēķina metožu kopīgo specifikāciju noteikšanu, grozīšanu vai atcelšanu; f) minimālā skaita noteikšanu pilnslodzes ekvivalentiem, kas tiek uzskatīti par pietiekamiem paziņoto struktūru pienācīgai uzraudzībai; g) prasību dalībvalstij veikt korektīvus pasākumus, to skaitā paziņojuma atsaukšanu attiecībā uz neatbilstīgām paziņotajām struktūrām; h) tādu produktu vai prasību uzskaitījumu, kas dalībvalstīm vismaz jāuzskata par tirgus uzraudzības prioritātēm; un i) lēmumu atbilstīgi Savienības drošības procedūrai par to, vai valsts pasākums ir vai nav pamatots. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011[82]

(101) Lai palielinātu uzticamību tirgū laistiem produktiem, jo īpaši saistībā ar faktu, ka tie atbilst ekodizaina prasībām, sabiedrībai ir jābūt pārliecinātai, ka ekonomikas operatoriem, kas laiž tirgū neatbilstīgus produktus, tiks piemērotas sankcijas. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis valsts tiesību aktos noteiktu iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas par šīs regulas neievērošanu.

(102) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Atbilstīgi Iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu 22. punktam minētajam izvērtējumam būtu jābalstās uz pieciem kritērijiem, proti, efektivitāte, lietderība, būtiskums, saskaņotība un ES pievienotā vērtība, un tam būtu jāveido pamats iespējamo turpmāko pasākumu ietekmes novērtējumiem. Komisijai būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ziņojums par šīs regulas īstenošanu un tās ietekmi uz produktu vidisko ilgtspēju un iekšējā tirgus darbību. Attiecīgā gadījumā ziņojumam būtu jāpievieno priekšlikums par šīs regulas relevanto noteikumu grozīšanu.

(103) Ir nepieciešams piemērot ekodizaina prasības plašākajam iespējamajam produktu klāstam, ne tikai energopatēriņu ietekmējošajiem produktiem, kā arī paplašināt ekodizaina prasību definīciju, lai aptvertu visus apritīguma aspektus. Šī regula ir arī jāpielāgo jaunajam tiesiskajam regulējumam, kas noteikts Regulā (EK) Nr. 765/2008 un Lēmumā Nr. 768/2008/EK, kā arī jāuzlabo ar tirgus uzraudzību saistītie noteikumi. Tāpēc Direktīva 2009/125/EK būtu jāaizstāj. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību visiem ekonomikas operatoriem no šīs regulas spēkā stāšanās dienas un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū, visiem operatoriem visā Savienībā būtu vienādi jāpiemēro noteikumi, ar kuriem paredz pārredzamības prasības attiecībā uz nerealizētu patēriņa produktu izmešanu, apiešanu un tirgus uzraudzību. Tāpēc Direktīva 2009/125/EK būtu jāaizstāj ar regulu.

(104) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un nepārtrauktību attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū vai ekspluatācijā saskaņā ar īstenošanas pasākumiem, kuri pieņemti atbilstīgi Direktīvai 2009/125/EK, tās redakcijā, kas piemērojama šās regulas

---

[82] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

piemērošanas dienā, minētajiem pasākumiem būtu jāpaliek spēkā pēc minētās dienas un līdz brīdim, kad tie tiek atcelti ar atbilstīgi šai regulai pieņemtu deleģēto aktu. Šo pašu iemeslu dēļ vairākiem Direktīvas 2009/125/EK noteikumiem arī turpmāk vajadzētu būt pilnībā spēkā saistībā ar šo īstenošanas pasākumu piemērošanu. Tas jo īpaši attiecas uz Direktīvas 2009/125/EK noteikumiem, kas izslēdz no tās darbības jomas preču vai personu transportlīdzekļus, nosaka īstenošanas pasākumiem relevantas definīcijas, nosaka ekonomikas operatoru pienākumus attiecībā uz tirgū laistiem produktiem, precizē sīkāku informāciju par relevantajām atbilstības novērtēšanas procedūrām un EK atbilstības deklarāciju, nosaka atbilstības pieņēmumu produktiem, kuriem ir piešķirts ES ekomarķējums, un ļauj veikt nepieciešamās darbības saistībā ar saskaņotajiem standartiem. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir nodrošināt preču brīvu apriti, aizliegt darbības, kas nelikumīgi maina produktu sniegumu, lai sasniegtu labvēlīgāku rezultātu, un nodrošināt ekodizaina prasību pienācīgu izpildi, šīs regulas relevantie noteikumi būtu jāpiemēro energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, kas laisti tirgū atbilstīgi īstenošanas pasākumiem saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK.

(105) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un nodrošināt tādu produktu brīvu apriti iekšējā tirgū, kuriem noteiktas ekodizaina prasības, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šā mērķa sasniegšanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants
Priekšmets un darbības joma

1. Šī regula izveido regulējumu, kas vajadzīgs, lai uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju un nodrošinātu brīvu apriti iekšējā tirgū, proti, nosaka ekodizaina prasības, kuras produktiem jāizpilda, lai tos varētu laist tirgū vai ekspluatācijā. Minētās ekodizaina prasības, kuras Komisija sīkāk izstrādās deleģētajos aktos, attiecas uz:

   (a) produkta ilgizturību un uzticamību;

   (b) produkta atkalizmantojamību;

   (c) produkta modernizējamību, remontējamību, uzturēšanu un pārjaunošanu;

   (d) tādu vielu klātbūtni produktos, kuras rada bažas;

   (e) produkta energoefektivitāti un resursefektivitāti;

   (f) reciklēta materiāla saturu produktos;

   (g) produkta pārražošanu un reciklēšanu;

   (h) produktu oglekļa pēdu un vidisko pēdu;

   (i) gaidāmo atkritumu rašanos no produktiem.

Šī regula arī izveido digitālo produkta pasi (“produkta pase”), paredz noteikt obligātus zaļā publiskā iepirkuma kritērijus un izveido regulējumu, kas vajadzīgs, lai novērstu nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu.

2. Šo regulu piemēro visām fiziskajām precēm, kas laistas tirgū vai ekspluatācijā, arī komponentiem un starpproduktiem. Tomēr to neattiecina uz:

(a) pārtiku, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā;

(b) barību, kas definēta Regulas (EK) Nr. 178/2002 3. panta 4. punktā;

(c) cilvēkiem paredzētām zālēm, kas definētas Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 2. punktā;

(d) veterinārajām zālēm, kas definētas Regulas (ES) Nr. 2019/6 4. panta 1. punktā;

(e) dzīviem augiem, dzīvniekiem un mikroorganismiem;

(f) cilvēku izcelsmes produktiem;

(g) tieši ar augu un dzīvnieku turpmāku pavairošanu saistītiem produktiem.

2. pants
Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

(1) “produkts” ir jebkura fiziska prece, kas laista tirgū vai ekspluatācijā;

(2) “komponents” ir produkts, ko paredzēts iestrādāt citā produktā;

(3) “starpprodukts” ir produkts, kura ražošana vai pārveidošana ir jāturpina, piemēram, tas jāsajauc, jāpārklāj vai jāmontē, lai tas kļūtu piemērots tiešajiem lietotājiem;

(4) “energopatēriņu ietekmējošs produkts” ir jebkāds produkts, kas lietošanas laikā ietekmē enerģijas patēriņu;

(5) “produktu grupa” ir tādu produktu kopums, kurus izmanto līdzīgiem nolūkiem un kuri ir līdzīgi lietošanas ziņā vai kuriem ir līdzīgi funkcionālie raksturlielumi un kuri ir līdzīgi patērētāju uztveres ziņā;

(6) “ekodizains” ir vidiskās ilgtspējas apsvērumu integrēšana produkta īpašībās un procesos, kas notiek visā produkta vērtības ķēdē;

(7) “ekodizaina prasība” ir snieguma prasība vai informācijas prasība, kuras mērķis ir padarīt produktu vidiski ilgtspējīgāku;

(8) “snieguma prasība” ir kvantitatīva vai nekvantitatīva prasība attiecībā uz vai saistībā ar produktu, kas vajadzīga, lai iegūtu konkrētu snieguma līmeni kādā I pielikumā minētā produkta parametrā;

(9) “informācijas prasība” ir pienākums produktam pievienot 7. panta 2. punktā norādīto informāciju;

(10) “piegādes ķēde” ir visas augšupējās darbības un procesi produkta vērtības ķēdē līdz brīdim, kad produkts sasniedz tiešo lietotāju;

(11) “vērtības ķēde” ir visas darbības un procesi, kas ir daļa no produkta aprites cikla, kā arī tā iespējamā pārražošana;

(12) “aprites cikls” ir secīgi un savstarpēji saistīti produkta darbmūža posmi, kas ietver izejvielu iegādi vai ģenerēšanu no dabas resursiem, priekšapstrādi, ražošanu,

uzglabāšanu, izplatīšanu, uzstādīšanu, izmantošanu, uzturēšanu, remontu, modernizēšanu, pārjaunošanu un atkalizmantošanu, kā arī darbmūža beigas;

(13) “darbmūža beigas” ir aprites cikla posms, kas sākas, kad produkts tiek izmests, un beidzas, kad produkts nonāk atpakaļ dabā kā atkritumi vai nonāk cita produkta aprites ciklā;

(14) “vidiskā ietekme” ir jebkādas nelabvēlīgas vai labvēlīgas vides pārmaiņas, kas pilnībā vai daļēji izraisa produkts aprites cikla laikā;

(15) “snieguma klase” ir snieguma līmeņu diapazons vienā vai vairākos I pielikumā minētajos produkta parametros, kas sakārtots secīgos posmos, lai nodrošinātu produkta diferenciāciju;

(16) “pārražošana” ir rūpniecisks process, kurā produktu ražo no objektiem, kas ir atkritumi, produkti vai komponenti, un kurā produktam veikta vismaz viena izmaiņa, kas ietekmē tāda produkta drošumu, sniegumu, nolūku vai veidu, ko tirgū parasti laiž ar komercgarantiju;

(17) “modernizēšana” ir produkta funkcionalitātes, snieguma, jaudas vai estētikas uzlabošana;

(18) “pārjaunošana” ir objekta, kas ir atkritumi, vai produkta sagatavošana vai pārveidošana nolūkā atjaunot tā konstruēšanas posmā sākotnēji paredzēto sniegumu vai funkcionalitāti paredzētajā lietojumā, snieguma diapazonā un uzturēšanā vai nolūkā panākt atbilstību piemērojamajiem tehniskajiem standartiem vai regulatīvajām prasībām, rezultātā iegūstot pilnībā funkcionālu produktu;

(19) “uzturēšana” ir darbība, ko veic, lai produktu uzturētu tādā stāvoklī, kurā tas spēj darboties atbilstoši prasībām;

(20) “remonts” ir defektīva produkta vai atkritumu atgriešana stāvoklī, kurā tie atbilst paredzētajam lietojumam;

(21) “ilgizturība” ir produkta spēja darboties atbilstoši prasībām norādītajos lietošanas, uzturēšanas un remonta apstākļos, līdz brīdim, kad limitējošs notikums tam liedz funkcionēt;

(22) “uzticamība” ir varbūtība, ka produkts noteiktos apstākļos noteiktu laiku bez limitējoša notikuma darbojas atbilstoši prasībām;

(23) “vidiskā pēda” ir produkta vidiskās ietekmes kvantifikācija vai nu attiecībā uz vienu vidiskās ietekmes kategoriju, vai agregētu ietekmes kategoriju kopumu, pamatojoties uz produkta vidiskās pēdas metodi;

(24) “produkta vidiskās pēdas metode” ir aprites cikla novērtēšanas metode, ar kuru kvantitatīvi nosaka produktu vidisko ietekmi, kā noteikts Ieteikumā (ES) 2021/2279;

(25) “oglekļa pēda” ir siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju un SEG piesaistījumu summa produkta sistēmā, kas izteikta kā CO_2 ekvivalents un balstīta uz aprites cikla novērtējumu, kurā izmantota viena ietekmes kategorija, proti, klimata pārmaiņas;

(26) “publiski līgumi” ir publiski līgumi, kas definēti Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 5. punktā;

(27) “viela” ir viela, kas definēta Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 1. punktā;

(28) “viela, kas rada bažas” ir viela, kas

(a) atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1907/2006 59. panta 1. punktu vai

(b) ir klasificēta Regulas (EK) Nr. 1272/2008 VI pielikuma 3. daļā vienā no šādām bīstamības klasēm vai bīstamības kategorijām:

– kancerogenitāte, 1. un 2. kategorija,

– mutagenitāte dīgļšūnām, 1. un 2. kategorija,

– reproduktīvā toksicitāte, 1. un 2. kategorija [*pievienot likumdošanas procedūras gaitā, kad Regulā (EK) Nr. 1272/2008 būs ietvertas šādas bīstamības klases: noturīga, bioakumulatīva un toksiska (PBT), ļoti noturīga un ļoti bioakumulatīva (vPvB); noturīga, mobila un toksiska (PMT), ļoti noturīga un ļoti mobila (vPvM); endokrīni disruptīva*],

– elpceļu sensibilizācija, 1. kategorija,

– ādas sensibilizācija, 1. kategorija,

– hroniska bīstamība ūdens videi, 1.–4. kategorija,

– bīstamība ozona slānim,

– atkārtotas iedarbības specifiska mērķorgāna toksicitāte, 1. un 2. kategorija,

– vienreizējas iedarbības specifiska mērķorgāna toksicitāte, 1. un 2. kategorija, vai

(c) negatīvi ietekmē tādu materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, ko satur produkts, kurā tā ir klātesoša;

(29) "produkta pase" ir produktu raksturojošu datu kopums, kas ietver informāciju, kura norādīta piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā, un kas ir pieejama elektroniski, izmantojot datu nesēju, saskaņā ar III nodaļu;

(30) "datu nesējs" ir lineārs svītrkoda simbols, divdimensiju simbols vai cits automātiskās identifikācijas datu tveršanas līdzeklis, ko var nolasīt ar ierīci;

(31) "unikāls produkta identifikators" ir unikāla rakstzīmju virkne produktu identifikācijai, kas arī nodrošina tīmekļa saiti uz produkta pasi;

(32) "unikāls operatora identifikators" ir unikāla rakstzīmju virkne produktu vērtības ķēdē iesaistīto aktoru identificēšanai;

(33) "unikāls kompleksa identifikators" ir unikāla rakstzīmju virkne, ar ko identificē produkta vērtības ķēdē iesaistītās vietas vai ēkas vai ko izmanto produkta vērtības ķēdē iesaistītie aktori;

(34) "apstrāde" ir apstrāde, kas definēta Regulas (ES) 2018/1807 3. panta 2. punktā;

(35) "iznīcināšana" ir produkta tīša bojāšana vai izmešana atkritumos, izņemot izmešanu, kuras vienīgais nolūks ir produktu piegādāt, lai to sagatavotu atkalizmantošanas vai pārražošanas darbībām;

(36) "patēriņa produkts" ir jebkurš produkts, izņemot komponentus un starpproduktus, kas galvenokārt paredzēts patērētājiem, kuri definēti Direktīvas (ES) 2019/771 2. panta 2. punktā;

(37) “nerealizēts patēriņa produkts” ir jebkurš patēriņa produkts, kas nav realizēts vai ko patērētājs ir atpakaļatdevis, ņemot vērā atteikuma tiesības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2011/83/ES 9. pantu;

(38) “pašregulācijas pasākums” ir brīvprātīga vienošanās vai rīcības kodeksi, ko rūpniecības nozares noslēgušas pēc savas iniciatīvas un par kā izpildi tām jāatbild;

(39) “darīt pieejamu tirgū” nozīmē par maksu vai bez maksas piegādāt produktu izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;

(40) “laist tirgū” nozīmē produktu pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;

(41) “laist ekspluatācijā” nozīmē produktu pirmo reizi izmantot paredzētajam nolūkam Savienībā;

(42) “ražotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas kādu produktu ražo vai uzdod to konstruēt vai ražot un šādu produktu tirgo ar savu nosaukumu vai preču zīmi, vai, ja šādas personas vai importētāja nav, jebkura fiziska vai juridiska persona, kas produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā;

(43) “pilnvarotais pārstāvis” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas iedibināta Savienībā un saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā ražotāja pienākumus saskaņā ar šo regulu;

(44) “importētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas iedibināta Savienībā un kas Savienības tirgū laiž kādas trešās valsts produktu;

(45) “izplatītājs” ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav ražotājs vai importētājs un kas produktu dara pieejamu tirgū;

(46) “ekonomikas operators” ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs, izplatītājs, tirgotājs un izpildes pakalpojumu sniedzējs;

(47) “tehniskā specifikācija” ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kuras produktam, procesam vai pakalpojumam ir jāizpilda;

(48) “saskaņotais standarts” ir standarts, kas definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

(49) “*CE* zīme” ir zīme, ar kuru ražotājs apliecina, ka relevantais produkts atbilst piemērojamajām prasībām, kas izklāstītas Savienības saskaņošanas tiesību aktos, kuri paredz tās uzlikšanu;

(50) “akreditācija” ir akreditācija, kas definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. punktā;

(51) “valsts akreditācijas struktūra” ir valsts akreditācijas struktūra, kas definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 11. punktā;

(52) “atbilstības novērtēšana” ir process, kurā pierāda, vai ir izpildītas prasības, kas noteiktas relevantajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

(53) “atbilstības novērtēšanas struktūra” ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, arī kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un inspicēšanu;

(54) “paziņotā struktūra” ir atbilstības novērtēšanas struktūra, kas paziņota saskaņā ar šīs regulas IX nodaļu;

(55) “tiešsaistes tirdzniecības vieta” ir starpniecības pakalpojuma sniedzējs, kas izmanto programmatūru, arī tīmekļa vietni, tīmekļa vietnes daļu vai lietotni, kura dod iespēju

klientiem noslēgt distances līgumus ar ekonomikas operatoriem par tādu produktu pārdošanu, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemtie deleģētie akti;

(56) "tirgotājs" ir mazumtirgotājs vai jebkura cita fiziska vai juridiska persona, kas, veicot komercdarbību, par maksu vai bez maksas piedāvā produktus pārdošanai, nomai vai izpirkumnomai vai demonstrē produktus klientiem;

(57) "tālpārdošana" ir produktu piedāvāšana pārdošanai, nomai vai izpirkumnomai tiešsaistē vai ar citiem tālpārdošanas līdzekļiem, kad potenciālais klients nevar fiziski piekļūt demonstrētajam produktam;

(58) "produkts, kas rada risku" ir produkts, kurš, neizpildīdams šajā regulā vai atbilstīgi tai noteiktu prasību, kas nav 65. panta 1. punktā uzskaitītās prasības, var nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko aizsargā minētā prasība;

(59) "produkts, kas rada nopietnu risku" ir produkts, kas rada risku, attiecībā uz kuru, pamatojoties uz novērtējumu, tiek uzskatīts, ka relevantās neatbilstības pakāpe vai ar to saistītais kaitējums prasa tirgus uzraudzības iestāžu ātru iejaukšanos, arī gadījumos, kad neatbilstības ietekme nav tieša.

Bez tam piemēro jēdzienu "atkritumi", "bīstami atkritumi", "atkārtota izmantošana [atkalizmantošana]", "reģenerācija" [atgūšana], "sagatavošana atkārtotai izmantošanai [sagatavošana atkalizmantošanai]" un "pārstrāde [reciklēšana]" definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK[83] 3. panta 1., 2., 13., 15., 16. un 17. punktā.

Piemēro arī jēdzienu "tirgus uzraudzība", "tirgus uzraudzības iestāde", "izpildes pakalpojumu sniedzējs", "tiešsaistes saskarne", "korektīvs pasākums", "tiešais lietotājs", "atsaukšana", "izņemšana", "muitas dienesti" un "laišana brīvā apgrozībā" definīcijas, kas noteiktas Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 3., 4., 11., 15., 16., 21., 22., 23., 24. un 25. punktā.

Piemēro arī jēdzienu "MVU", "mazo uzņēmumu" un "mikrouzņēmumu" definīcijas, kas noteiktas Komisijas Ieteikuma 2003/361/EK[84] I pielikuma 2. panta 1., 2. un 3. punktā.

3. pants
Brīva aprite

1. Produktus laiž tirgū vai ekspluatācijā tikai tad, ja tie izpilda ekodizaina prasības, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos un šiem produktiem piemērojamajos deleģētajos aktos.

2. Ja produkti izpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās snieguma prasības, dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē to laišanu tirgū vai ekspluatācijā tāpēc, ka tie neizpilda nacionālās snieguma prasības I pielikumā minētajos produkta parametros, uz kuriem attiecas šādos deleģētajos aktos iekļautās snieguma prasības.

   Ja produkti izpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās informācijas prasības, dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē to laišanu tirgū vai ekspluatācijā tāpēc, ka tie neizpilda nacionālās informācijas prasības saistībā ar

[83] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

[84] Komisijas Ieteikums (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

I pielikumā minētajiem produkta parametriem, uz kuriem attiecas šādā deleģētajā aktā iekļautās informācijas prasības.

3. Šā panta 2. punkts neliedz dalībvalstīm noteikt energoefektivitātes minimālās prasības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/31/ES[85] 4. panta 1. punktu un sistēmas prasības saskaņā ar 8. pantu.

4. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē produktu laišanu tirgū vai ekspluatācijā, ja tie neizpilda nacionālās prasības saistībā ar I pielikumā minētajiem produkta parametriem, attiecībā uz kuriem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā noteikts, ka nav vajadzīgas snieguma, informācijas vai ne snieguma, ne informācijas prasības.

5. Gadatirgos, izstādēs un līdzīgos pasākumos dalībvalstis neliedz izstādīt produktus, kas neizpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās prasības, ar noteikumu, ka viegli pamanāma zīme skaidri norāda, ka šādi produkti neizpilda prasības un ka tie nav paredzēti pārdošanai līdz laikam, kad šāda atbilstība būs nodrošināta.

II NODAĻA. EKODIZAINA PRASĪBAS

4. pants
Pilnvarojumi pieņemt deleģētos aktus

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot ekodizaina prasības par vai attiecībā uz produktiem nolūkā uzlabot to vidisko ilgtspēju. Minētās prasības ietver VI pielikumā uzskaitītos elementus, un tās nosaka saskaņā ar 5., 6. un 7. pantu un III nodaļu. Pilnvarojums pieņemt ekodizaina prasības ietver pilnvaras noteikt, ka attiecībā uz konkrētiem I pielikumā minētajiem produkta parametriem nav vajadzīgas snieguma prasības, informācijas prasības vai ne snieguma, ne informācijas prasības.

Kad Komisija nosaka ekodizaina prasības pirmajā daļā minētajos deleģētajos aktos, tā arī papildina šo regulu saskaņā ar 36. pantu, norādot piemērojamās atbilstības novērtēšanas procedūras no moduļiem, kas izklāstīti šīs regulas IV pielikumā un Lēmuma Nr. 768/2008/EK II pielikumā, ar pielāgojumiem, kas vajadzīgi, ņemot vērā attiecīgā produkta vai ekodizaina prasības.

Pirmajā daļā minētie deleģētie akti šo regulu var papildināt arī šādi:

(a) saskaņā ar 30. panta 3. punktu prasīt ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem bez pieprasījuma darīt Komisijai vai tirgus uzraudzības iestādēm digitāli pieejamas ar relevanto produktu saistītās tehniskās dokumentācijas daļas;

(b) saskaņā ar 31. panta 1. punktu prasīt ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem darīt Komisijai pieejamu informāciju par to produktu daudzumu, uz kuriem attiecas minētie deleģētie akti un kuri laisti tirgū vai ekspluatācijā;

(c) saskaņā ar 31. panta 2. punktu prasīt, ka tirgū laistajiem produktiem jāspēj izmērīt funkcionēšanas laikā patērēto enerģiju vai savu sniegumu citos relevantajos I pielikumā minētajos produkta parametros;

[85] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/31/ES (2010. gada 19. maijs) par ēku energoefektivitāti (OV L 153, 18.6.2010., 13. lpp.).

(d) saskaņā ar 31. panta 3. punktu prasīt ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem vākt, anonimizēt vai paziņot Komisijai c) punktā minētos reālās funkcionēšanas datus;

(e) saskaņā ar 32. panta 2. punktu prasīt izmantot tiešsaistes rīkus, lai aprēķinātu produkta sniegumu I pielikumā minētajos produkta parametros;

(f) saskaņā ar 40. pantu norādīt alternatīvus noteikumus par atbilstības deklarāciju vai marķējumu, kas apliecina atbilstību ekodizaina prasībām, atkāpjoties no 37. un 39. panta;

(g) saskaņā ar 57. pantu norādīt noteikumus par dalībvalstu stimulējošo pasākumu ievirzi;

(h) noteikt publiskiem līgumiem piemērojamās prasības, arī par to, kā dalībvalstīm šīs prasības jāīsteno, jāuzrauga un par to jāziņo. Minēto prasību pamatā ir I pielikumā minētie produkta parametri, kas noteikti saskaņā ar 58. pantu.

5. pants
Ekodizaina prasības

1. Atkarībā no relevantās produktu grupas un pienācīgi ņemot vērā visus to aprites cikla posmus, Komisija nosaka ekodizaina prasības nolūkā uzlabot šādus produkta aspektus:

   (a) ilgizturība;

   (b) uzticamība;

   (c) atkalizmantojamība;

   (d) modernizējamība;

   (e) remontējamība;

   (f) uzturamība un pārjaunojamība;

   (g) tādu vielu klātbūtne, kas rada bažas;

   (h) enerģijas patēriņš vai energoefektivitāte;

   (i) resursu izmantošana vai resursefektivitāte;

   (j) reciklēta materiāla saturs;

   (k) pārražojamība un reciklējamība;

   (l) materiālu atgūstamība;

   (m) vidiskā ietekme, arī oglekļa pēda un vidiskā pēda;

   (n) paredzamā atkritumu rašanās.

2. Ekodizaina prasības nosaka konkrētai produktu grupai.

   Tomēr, ja divām vai vairākām produktu grupām piemīt tehniskas līdzības, kas 1. punktā minēto produkta aspektu ļauj uzlabot, pamatojoties uz kopīgu prasību, ekodizaina prasības šīm produktu grupām var noteikt horizontāli.

   Saskaņā ar otro daļu noteikta horizontāla ekodizaina prasība var aptvert produktus, uz kuriem attiecas pašregulācijas pasākums, kas atbilstīgi 18. panta 3. punktam noteikts kā derīga alternatīva, ja Komisija uzskata, ka minētais pašregulācijas

pasākums neietver produkta aspektu, uz kuru attiecas minētā horizontālā ekodizaina prasība.

3. Ekodizaina prasības attiecīgi ietver:

(a) snieguma prasības, kas izklāstītas 6. pantā;

(b) informācijas prasības, kas izklāstītas 7. pantā.

4. Sagatavojot ekodizaina prasības, Komisija:

(a) ņem vērā šādus elementus:

i) Savienības klimata, vides un energoefektivitātes prioritātes un citas saistītās Savienības prioritātes;

ii) relevantos Savienības tiesību aktus, arī to, cik lielā mērā tie attiecas uz 1. punktā uzskaitītajiem relevantajiem produkta aspektiem;

iii) pašregulācijas pasākumus, kas paredzēti 18. pantā;

iv) relevantos valsts vides jomas tiesību aktus;

v) relevantos Eiropas un starptautiskos standartus;

(b) veic ietekmes novērtējumu, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem pierādījumiem un analīzēm un attiecīgā gadījumā uz papildu izpēti un pētījumu rezultātiem, kas iegūti Eiropas finansēšanas programmu satvarā. To darot, Komisija nodrošina, ka 1. punktā uzskaitīto produkta aspektu analīzes dziļums ir proporcionāls to nozīmīgumam. Ekodizaina prasību noteikšanu visbūtiskākajiem no 1. punktā uzskaitītajiem produkta aspektiem nepamatoti nekavē neskaidrības, vai ir iespējams noteikt ekodizaina prasības, lai uzlabotu citus produkta aspektus;

(c) ņem vērā relevanto tehnisko informāciju, kas izmantota par pamatu Savienības tiesību aktiem vai instrumentiem vai izriet no tiem, to vidū Regulu (EK) Nr. 66/2010, Direktīvu 2010/75/ES, tehniskās pārbaudes kritērijus, kas pieņemti atbilstīgi Regulai (ES) 2020/852, un zaļā publiskā iepirkuma kritērijus;

(d) ņem vērā viedokļus, ko paudis 17. pantā minētais Ekodizaina forums.

5. Ekodizaina prasības atbilst šādiem kritērijiem:

(a) nav ievērojamas negatīvas ietekmes uz produkta funkcionalitāti no lietotāja perspektīvas;

(b) nav nelabvēlīgas ietekmes uz cilvēka veselību un drošumu;

(c) nav būtiskas negatīvas ietekmes uz patērētājiem, ciktāl tas skar relevanto produktu ekonomisko pieejamību, ņemot vērā arī lietotu produktu pieejamību, ilgizturību un produktu aprites cikla izmaksas;

(d) nav nesamērīgas negatīvas ietekmes uz ekonomikas aktoru, vismaz MVU, konkurētspēju;

(e) ražotājiem vai citiem ekonomikas aktoriem nav pienākuma izmantot īpašniektehnoloģiju;

(f) ražotājiem vai citiem ekonomikas aktoriem nav nesamērīga administratīvā sloga.

6. Komisija attiecīgā gadījumā piegādes ķēdes aktoriem pieprasa:

(a) pēc pieprasījuma sniegt ražotājiem, paziņotajām struktūrām un valsts kompetentajām iestādēm pieejamo ar piegādēm vai pakalpojumiem saistīto informāciju, kas ir relevanta, lai pārliecinātos par atbilstību ekodizaina prasībām;

(b) ja a) apakšpunktā minētās informācijas nav, ļaut ražotājiem novērtēt savas piegādes vai pakalpojumus, lai pārliecinātos par atbilstību ekodizaina prasībām, un nodrošināt šiem ražotājiem piekļuvi relevantajiem dokumentiem vai kompleksiem;

(c) ļaut paziņotajām struktūrām un valsts kompetentajām iestādēm pārliecināties par tās informācijas pareizību, kas ir saistīta ar to darbībām un ir relevanta, lai pārliecinātos par atbilstību ekodizaina prasībām.

7. Komisija attiecīgā gadījumā nosaka pienācīgus līdzekļus, kā pārliecināties par konkrētu ekodizaina prasību ievērošanu, arī tieši izmantojot produktu vai pamatojoties uz tehnisko dokumentāciju.

8. Komisija publicē relevantos pētījumus un analīzes, kas izmantoti ekodizaina prasību noteikšanai saskaņā ar šo regulu.

6. pants
Snieguma prasības

1. Produkti izpilda snieguma prasības 5. panta 1. punktā uzskaitītajos produkta aspektos, kā noteikts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Šā panta 1. punktā minēto snieguma prasību pamatā ir I pielikumā minētie produkta parametri, un tās attiecīgi ietver:

(a) minimālo vai maksimālo līmeni attiecībā uz konkrētu produkta parametru, kas norādīts I pielikumā, vai to kombināciju;

(b) nekvantitatīvas prasības, kuru mērķis ir uzlabot viena vai vairāku I pielikumā norādīto produkta parametru sniegumu;

(c) prasības, kas saistītas ar produkta funkcionālo sniegumu.

3. Snieguma prasības, kuru pamatā ir I pielikuma f) punktā noteiktais produkta parametrs, neierobežo vielu klātbūtni produktos tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar ķīmisko drošumu.

4. Nosakot snieguma prasības, Komisija ievēro II pielikumā izklāstīto procedūru.

7. pants
Informācijas prasības

1. Produkti izpilda informācijas prasības saistībā ar 5. panta 1. punktā uzskaitītajiem produkta aspektiem, kā noteikts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Šā panta 1. punktā minētās informācijas prasības:

(a) ietver vismaz prasības, kas attiecas uz III nodaļā minēto produkta pasi, un prasības, kas attiecas uz 5. punktā minētajām vielām, kas rada bažas; un

(b) attiecīgā gadījumā paredz, ka produktiem jāpievieno:

i) informācija par produkta sniegumu I pielikumā minētajos produkta parametros;

ii) patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem domāta informācija par to, kā produktu uzstādīt, lietot, uzturēt un remontēt, lai samazinātu tā ietekmi uz vidi un nodrošinātu optimālu ilgizturību, kā arī par to, kā produktu atdot atpakaļ vai likvidēt tā darbmūža beigās;

iii) apstrādes kompleksiem domāta informācija par demontāžu, reciklēšanu vai likvidēšanu darbmūža beigās;

iv) cita informācija, kas var ietekmēt to, kā ar produktu rīkojas personas, kas nav ražotājs, lai uzlabotu sniegumu I pielikumā minētajos produkta parametros.

Ja deleģētajā aktā ir ietvertas horizontālas ekodizaina prasības divām vai vairākām produktu grupām, kā minēts 5. panta 2. punkta otrajā daļā, šā punkta a) apakšpunktu nepiemēro.

3. Informācijas prasības, kuru pamatā ir I pielikuma f) punktā noteiktais produkta parametrs, neparedz pienākumus vielas vai maisījumus marķēt tādu iemeslu dēļ, kas galvenokārt saistīti ar to bīstamību veselībai vai videi.

4. Nosakot 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētās informācijas prasības, Komisija attiecīgi nosaka snieguma klases.

Minētās snieguma klases atbilst statistiski nozīmīgiem snieguma līmeņu uzlabojumiem.

5. Šā panta 1. punktā minētās informācijas prasības ļauj izsekot visām bažas radošajām vielām visā produktu aprites ciklā, ja vien šādas izsekošanas iespēju jau neparedz cits deleģētais akts, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam un aptver attiecīgos produktus, un ietver vismaz šādu informāciju:

(a) produktā esošo vielu, kas rada bažas, nosaukums;

(b) vielu, kas rada bažas, atrašanās vieta produktā;

(c) vielu, kas rada bažas, koncentrācija, maksimālā koncentrācija vai koncentrācijas diapazons produkta, tā galveno komponentu vai rezerves daļu līmenī;

(d) relevantas instrukcijas par produkta drošu lietošanu;

(e) informācija par demontāžu.

Ja Komisija atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā nosaka informācijas prasības, tā:

(a) nosaka, uz kurām vielām attiecas 2. panta 28. punkta c) apakšpunktā minētā definīcija, attiecīgo produktu grupu vajadzībām;

(b) nosaka termiņus, kādos sāk piemērot pirmajā daļā minētās informācijas prasības, paredzot iespējamu diferenciāciju starp vielām; un

(c) attiecībā uz vielām, kas rada bažas, vai informācijas elementiem paredz atkāpes no pirmajā daļā minētajām informācijas prasībām.

Otrās daļas c) apakšpunktā minētās atkāpes var paredzēt, pamatojoties uz vielu, kas rada bažas, izsekošanas tehnisko iespējamību vai būtiskumu, nepieciešamību aizsargāt konfidenciālu komercinformāciju un citos pienācīgi pamatotos gadījumos.

Vielas, kas rada bažas un uz ko attiecas 2. panta 28. punkta a) apakšpunktā minētā definīcija, neatbrīvo no pirmajā daļā minētās informācijas prasības, ja to koncentrācija relevantajos produktos, to galvenajos komponentos vai rezerves daļās pārsniedz 0,1 % (masas).

6. Informācijas prasībās norāda, kādā veidā dara pieejamu prasīto informāciju.

Prasīto informāciju attiecīgi sniedz vismaz vienā no šādiem veidiem:

(a) uz paša produkta;

(b) uz produkta iepakojuma;

(c) produkta pasē, kas minēta 8. pantā;

(d) marķējumā, kas minēts 14. pantā;

(e) lietotāja rokasgrāmatā;

(f) brīvpiekļuves tīmekļa vietnē vai lietotnē.

Informāciju, kas nodrošina vielu izsekojamību atbilstīgi 5. punktam, sniedz vai nu uz produkta, vai arī tai var piekļūt, izmantojot uz produkta esošu datu nesēju.

7. Informāciju, kas jānodrošina atbilstīgi informācijas prasībām, sniedz patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka dalībvalsts, kurā produktu grasās darīt pieejamu tirgū vai laist ekspluatācijā.

III NODAĻA. DIGITĀLĀ PRODUKTA PASE

8. pants
Produkta pase

1. Regulas 7. panta 1. punktā minētajās informācijas prasībās paredz, ka produktus var laist tirgū vai ekspluatācijā tikai tad, ja ir pieejama produkta pase saskaņā ar piemērojamo deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam, kā arī 9. un 10. pantam.

2. Produkta pasei piemērojamajās prasībās, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, atkarībā no aptvertajām produktu grupām norāda šādu informāciju:

(a) informācija, kas produkta pasē jāiekļauj atbilstīgi III pielikumam;

(b) izmantojamo datu nesēju veidi;

(c) datu nesēja konfigurācija un novietojums;

(d) vai produkta pase ir paredzēta modelim, partijai vai vienībai;

(e) veids, kādā produkta pasi dara pieejamu klientiem, pirms viņi uzņemas pārdošanas līguma saistības, arī tālpārdošanas gadījumā;

(f) aktori (to vidū klienti, tiešie lietotāji, ražotāji, importētāji un izplatītāji, tirgotāji, remontētāji, pārražotāji, reciklētāji, kompetentās valsts iestādes, sabiedrības interešu organizācijas un Komisija vai jebkura organizācija, kas darbojas to vārdā), kuriem ir piekļuve produkta pasē ietvertajai informācijai, un kādai informācijai tiem ir piekļuve;

(g) aktori (to vidū ražotāji, remontētāji, apkopes speciālisti, pārražotāji, reciklētāji, kompetentās valsts iestādes un Komisija vai jebkura organizācija, kas darbojas

to vārdā), kas produkta pasē var ievadīt vai atjaunināt informāciju, t. sk. vajadzības gadījumā izveidot jaunu produkta pasi, un kādu informāciju tie var ievadīt vai atjaunināt;

(h) periods, kurā produkta pasei jābūt pieejamai.

3. Šā panta 2. punktā minētās prasības:

(a) nodrošina, ka vērtības ķēdes aktori, proti, patērētāji, ekonomikas operatori un kompetentās valsts iestādes, var piekļūt tiem relevantajai informācijai par produktiem;

(b) atvieglo produktu atbilstības verifikāciju, ko veic kompetentās valsts iestādes; un

(c) uzlabo produktu izsekojamību visā vērtības ķēdē.

4. Nosakot prasības par produkta pasi, Komisija var produktu grupām piemērot atkāpes no šā panta 1. punktā noteiktās prasības, ja:

(a) saistībā ar 10. pantā iekļautajām pamatprasībām tehniskās specifikācijas nav pieejamas; vai

(b) ar produktu grupu saistītas informācijas digitālas sniegšanas sistēmu, kura Komisijas ieskatā sasniedz 3. punkta a) un b) apakšpunktā minētos mērķus, paredz citi Savienības tiesību akti.

9. pants

Produkta pasei piemērojamās vispārīgās prasības

1. Produkta pase atbilst šādiem nosacījumiem:

(a) tā ar datu nesēja starpniecību ir savienota ar unikālu produkta identifikatoru;

(b) datu nesējs fiziski atrodas uz produkta, tā iepakojuma vai produktam pievienotajā dokumentācijā, kā norādīts piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

(c) datu nesējs un unikālais produkta identifikators izpilda standarta ISO/IEC 15459:2015 prasības;

(d) visas produkta pasē iekļautās informācijas pamatā ir atvērti standarti, kas izstrādāti sadarbspējīgā formātā, ir mašīnlasāmi, strukturēti un meklējami un atbilst 10. pantā izklāstītajām pamatprasībām;

(e) produkta pasē iekļautā informācija attiecas uz produkta modeli, partiju vai vienību, kā norādīts atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

(f) piekļuvi produkta pasē iekļautajai informācijai reglamentē saskaņā ar 10. pantā izklāstītajām pamatprasībām, un īpašās piekļuves tiesības produktu grupas līmenī nosaka piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu, kas vajadzīgi, lai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, grozītu šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, proti, aizstātu minētajā apakšpunktā norādīto standartu vai pievienotu citus Eiropas vai starptautiskos standartus, kuri datu nesējam un unikālajiem identifikatoriem jāizpilda, lai atbilstu šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Ja citi Savienības tiesību akti prasa vai atļauj produkta pasē iekļaut specifisku informāciju, minēto informāciju var pievienot informācijai, kas produkta pasē jāiekļauj atbilstoši piemērojamam deleģētajam aktam, kurš pieņemts atbilstīgi 4. pantam.

3. Ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū, nodrošina tirgotājiem datu nesēja digitālu kopiju, lai tirgotājs varētu to darīt pieejamu klientiem, ja tie nevar fiziski piekļūt produktam. Ekonomikas operators minēto digitālo kopiju nodrošina bez maksas un piecu darbdienu laikā kopš tirgotāja pieprasījuma.

10. pants

Produkta pases tehniskie parametri un darbība

Produkta pases tehniskie parametri un darbība izpilda šādas pamatprasības:

a) produktu pases ir pilnībā sadarbspējīgas ar citām produktu pasēm, kas prasītas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, attiecībā uz gala-gala sakaru un datu nosūtīšanas tehniskajiem, semantiskajiem un organizatoriskajiem aspektiem;

b) patērētāji, ekonomikas operatori un citi relevantie aktori var brīvi piekļūt produkta pasei, pamatojoties uz to attiecīgajām piekļuves tiesībām, kas noteiktas piemērojamajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

c) produkta pasē iekļautos datus glabā par tās izveidi atbildīgais ekonomikas operators vai operatori, kuri ir pilnvaroti rīkoties tā vārdā;

d) ja produkta pasē iekļautos datus glabā vai citādi apstrādā operatori, kuri ir pilnvaroti rīkoties ekonomikas operatora vārdā, minētajiem operatoriem šādus datus pilnībā vai daļēji pārdot, atkalizmantot vai apstrādāt ir atļauts tikai tādā mērā, kādā tas ir nepieciešams relevanto glabāšanas vai apstrādes pakalpojumu sniegšanai;

e) produkta pase ir pieejama atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos norādītajā periodā, arī pēc pasi izveidojušā ekonomikas operatora maksātnespējas, likvidācijas vai darbības pārtraukšanas Savienībā;

f) tiesības piekļūt informācijai un ievadīt, grozīt vai atjaunināt informāciju produkta pasē ierobežo, pamatojoties uz piekļuves tiesībām, kas norādītas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

g) nodrošina datu autentifikāciju, uzticamību un integritāti;

h) produktu pases izstrādā un izmanto tā, lai nodrošinātu augstu drošības un privātuma līmeni un novērstu krāpšanu.

11. pants

Unikālais operatora identifikators un unikālais kompleksa identifikators

1. III pielikuma g) un h) punktā minētie unikālie operatora identifikatori un III pielikuma i) punktā minētie unikālie kompleksa identifikatori izpilda standarta ISO/IEC 15459:2015 prasības.

2. Ja III pielikuma h) punktā minētais unikālais operatora identifikators vēl nav pieejams, produkta pasi veidojošais ekonomikas operators relevantā aktora vārdā pieprasa unikālo operatora identifikatoru.

Pirms pirmajā daļā minētā pieprasījuma sniegšanas produkta pasi veidojošais ekonomikas operators pieprasa attiecīgajam aktoram apstiprinājumu, ka unikāla

operatora identifikatora nav, un attiecīgajam piegādes ķēdes aktoram sniedz pilnīgu informāciju par izdoto unikālo operatora identifikatoru.

3. Ja III pielikuma i) punktā minētais unikālais kompleksa identifikators vēl nav pieejams, produkta pasi veidojošais ekonomikas operators par attiecīgo atrašanās vietu vai ēku atbildīgā aktora vārdā pieprasa unikālo kompleksa identifikatoru.

   Pirms pirmajā daļā minētā pieprasījuma sniegšanas produkta pasi veidojošais ekonomikas operators, pieprasa atbildīgajam aktoram apstiprinājumu, ka unikāla kompleksa identifikatora nav, un atbildīgajam aktoram sniedz pilnīgu informāciju par izdoto unikālo kompleksa identifikatoru.

4. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu, kas vajadzīgi, lai, ņemot vērā tehnikas un zinātnes attīstību, grozītu šā panta 1. punktu, proti, aizstātu minētajā punktā norādīto standartu vai pievienotu citus Eiropas vai starptautiskos standartus, kurus III pielikuma g) un h) punktā minētie unikālie operatora identifikatori un III pielikuma i) punktā minētie unikālie kompleksa identifikatori var izpildīt, lai atbilstu šajā pantā izklāstītajiem nosacījumiem.

12. pants
Produktu pasu reģistrs

1. Komisija izveido un uztur reģistru, kurā glabā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos prasīto informāciju, kas iekļauta produktu pasēs.

   Pirmajā daļā minētajā reģistrā iekļauj vismaz sarakstu ar datu nesējiem un unikālajiem produkta identifikatoriem, kas norādīti 9. panta 1. punktā.

   Komisija nodrošina, ka pirmajā daļā minētajā reģistrā glabātā informācija tiek apstrādāta droši un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, to vidū piemērojamiem noteikumiem par persondatu aizsardzību.

2. Atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos Komisija norāda informāciju, kuru ne tikai iekļauj produkta pasē, bet arī glabā 1. punktā minētajā reģistrā, ņemot vērā vismaz šādus kritērijus:

   (a) nepieciešamība verificēt produkta pases autentiskumu;

   (b) tas, cik relevanta ir šī informācija, lai padarītu efektīvākas un iedarbīgākas tirgus uzraudzības pārbaudes un muitas kontroles pār produktiem, ko aptver atbilstīgi 4. pantam pieņemtie deleģētie akti;

   (c) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem.

3. Tā kā Komisijai ir pienākums izveidot un pārvaldīt 1. punktā minēto reģistru un apstrādāt jebkādus persondatus, kas var izrietēt no minētās darbības, Komisija tiek uzskatīta par Regulas (ES) 2018/1725 3. panta 8. punktā definēto pārzini.

4. Ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā, 1. punktā minētajā reģistrā augšupielādē 2. punktā minēto informāciju.

5. Komisijai, kompetentajām valsts iestādēm un muitas dienestiem ir piekļuve šajā pantā minētajam reģistram, lai tie varētu veikt savus pienākumus atbilstīgi Savienības tiesību aktiem.

13. pants

Ar produkta pasi saistītās muitas kontroles

1. Komisija savstarpēji savieno 12. panta 1. punktā minēto reģistru ar ES muitas vienloga dokumentu apmaiņas sistēmu (*EU CSW-CERTEX*), tādējādi nodrošinot automātisku informācijas apmaiņu ar valstu muitas sistēmām, izmantojot ES vienloga vidi muitas jomā, kas izveidota ar Regulu (ES) .../....

   Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā detalizēti norāda pirmajā daļā minētā savstarpējā savienojuma īstenošanas kārtību.

   Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 67. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

   Pirmajā daļā minēto savstarpējo savienojumu ievieš četru gadu laikā no otrajā daļā norādītā īstenošanas akta pieņemšanas dienas.

   Šā panta 3.–6. punktu piemēro no brīža, kad ir ieviests savstarpējais savienojums.

2. Deklarētāji, kas definēti Regulas (ES) Nr. 952/2013 5. panta 15. punktā, muitas deklarācijā par jebkura tāda produkta laišanu brīvā apgrozībā, uz ko attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, iekļauj 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto unikālo produkta identifikatoru.

   Šo punktu piemēro no brīža, kad ir izveidots 12. panta 1. punktā minētais reģistrs.

3. Pirms atļaut laišanu brīvā apgrozībā, muitas dienesti verificē, vai unikālais produkta identifikators, ko deklarētājs norādījis saskaņā ar 2. punktu, atbilst unikālajam produkta identifikatoram, kas iekļauts 12. panta 1. punktā minētajā reģistrā.

4. Ja produkta pasē iekļautā informācija tiek glabāta arī 12. panta 1. punktā minētajā reģistrā, Komisija atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos var norādīt, ka muitas dienesti, pirms atļaut laišanu brīvā apgrozībā, papildus šā panta 3. punktā minētajai verifikācijai pārliecinās par reģistrā glabātās informācijas un muitas deklarācijas saskanību. Šādā gadījumā Komisija ņem vērā vismaz šādus kritērijus:

   (a) nepieciešamība uzlabot Savienības tirgū laisto produktu atbilstību ekodizaina prasībām;

   (b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga sloga muitas dienestiem.

   Ja muitas dienesti pēc šajā punktā noteiktās verifikācijas konstatē, ka ir nesakritības starp reģistrā glabāto informāciju un muitas deklarāciju, muitas dienesti atsaka minētā produkta laišanu brīvā apgrozībā. Muitas dienesti var veikt jebkādas citas darbības, ko tie uzskata par pienācīgām saskaņā ar muitas jomas tiesību aktiem, kā arī reģistrēt atteikumu 12. panta 1. punktā minētajā reģistrā un paziņot par atteikumu kompetentajām valsts iestādēm.

   Laišanu brīvā apgrozībā neuzskata par pierādījumu atbilstībai Savienības tiesību aktiem.

5. Šā panta 3. un 4. punktā minēto verifikāciju veic elektroniski un automātiski, izmantojot ES vienloga vidi muitas jomā.

6. Muitas dienesti var izgūt un izmantot produkta pasē un 12. panta 1. punktā minētajā reģistrā iekļauto informāciju, lai atbilstīgi Savienības tiesību aktiem veiktu savus pienākumus, arī riska pārvaldību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 952/2013 46. un 47. pantu.

IV NODAĻA. MARĶĒJUMI

14. pants
Marķējumi

1. Ja 7. panta 1. punktā minētajās informācijas prasībās norādīts, ka informācija marķējumā ir jāiekļauj atbilstoši 7. panta 6. punkta d) apakšpunktam, atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos norāda:

   (a) marķējuma saturu;

   (b) marķējuma izkārtojumu, ņemot vērā pamanāmību un salasāmību;

   (c) veidu, kādā marķējums redzams klientiem (arī tālpārdošanas gadījumā), ņemot vērā 26. pantā noteiktās prasības un ietekmi uz relevantajiem ekonomikas operatoriem;

   (d) attiecīgā gadījumā – marķējumu izgatavošanai izmantojamos elektroniskos līdzekļus.

2. Ja informācijas prasība paredz, ka marķējumā jāiekļauj 7. panta 4. punktā minētā produkta snieguma klase, tad 1. punkta b) apakšpunktā minētais marķējuma izkārtojums ļauj klientiem viegli salīdzināt produkta sniegumu relevantajā produkta parametrā un izvēlēties produktus ar labākiem parametriem.

3. Attiecībā uz energopatēriņu ietekmējošiem produktiem, ja informāciju par relevanto produkta parametru, arī par 7. panta 4. punktā minētajām snieguma klasēm, nevar iekļaut energomarķējumā, kas izveidots atbilstīgi Regulai (ES) 2017/1369, Komisija, novērtējusi labāko veidu, kā paziņot šo konkrēto informāciju, attiecīgā gadījumā var pieprasīt marķējuma izveidi saskaņā ar šo regulu.

4. Nosakot 1. punktā minētās informācijas prasības, Komisija attiecīgā gadījumā pieprasa marķējumā iekļaut datu nesējus vai citus līdzekļus, kas ļauj klientiem piekļūt papildu informācijai par produktu, t. sk. līdzekļus, kas ļauj piekļūt 8. pantā minētajai produkta pasei.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar ko nosaka kopīgas prasības, kā izkārtojami marķējumi, kas prasīti atbilstīgi 7. panta 6. punkta d) apakšpunktam.

   Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 67. panta 3. punktā.

15. pants
Pakaļdarināti marķējumi

Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos nav prasīts, ka uz produktiem jābūt marķējumam, šos produktus nedrīkst laist tirgū vai ekspluatācijā, ja tie piegādāti ar marķējumu vai uz tiem izvietots marķējums, kas klientus varētu maldināt vai mulsināt saistībā ar 14. pantā paredzētajiem marķējumiem.

V NODAĻA. PRIORITĀŠU NOTEIKŠANA, PLĀNOŠANA UN APSPRIEŠANĀS

16. pants
Prioritāšu noteikšana un plānošana

1. Nosakot, kādiem produktiem ekodizaina prasības saskaņā ar šo regulu jānosaka prioritārā kārtā, Komisija ņem vērā to potenciālo devumu Savienības klimata, vides un energoefektivitātes mērķu sasniegšanā, kā arī šādus kritērijus:

   (a) kāds ir 5. panta 1. punktā uzskaitīto produkta aspektu uzlabošanas potenciāls bez nesamērīgām izmaksām, īpaši ņemot vērā:

      (i) to, ka nav Savienības tiesību aktu vai tie ir nepietiekami, vai ka nav iespējams pienācīgi sasniegt mērķi ar tirgus konjunktūru vai saskaņā ar 18. pantu pieņemtiem pašregulācijas pasākumiem; un

      (ii) to, ka tirgū pieejamo līdzvērtīgas funkcionalitātes produktu sniegums ir atšķirīgs, ciktāl tas skar 5. panta 1. punktā uzskaitītos produkta aspektus;

   (b) produkta pārdošanas un tirdzniecības apjomu Savienībā;

   (c) vidiskās ietekmes, enerģijas patēriņa un atkritumu radīšanas sadalījumu vērtības ķēdē, īpaši, vai tas notiek Savienībā;

   (d) nepieciešamību regulāri pārskatīt un pielāgot atbilstīgi 4. pantam pieņemtos deleģētos aktus, ņemot vērā tehnoloģiju un tirgus attīstību.

2. Komisija pieņem un regulāri atjaunina darba plānu, kurš aptver vismaz trīs gadu periodu un kurā izklāstīts to produktu grupu saraksts, attiecībā uz kurām tā plāno noteikt ekodizaina prasības saskaņā ar šo regulu. Minētajā sarakstā iekļauj 5. panta 1. punktā minētos produkta aspektus, attiecībā uz kuriem Komisija plāno pieņemt horizontālas ekodizaina prasības, kas noteiktas atbilstīgi 5. panta 2. punkta otrajai daļai.

   Pieņemot vai atjauninot pirmajā daļā minēto darba plānu, Komisija ņem vērā šā panta 1. punktā noteiktos kritērijus un apspriežas ar 17. pantā minēto Ekodizaina forumu.

17. pants
Ekodizaina forums

Komisija nodrošina, ka savā darbībā tā ievēro dalībvalstu pārstāvju un to visu ieinteresēto pušu proporcionālu dalību, kas saistītas ar konkrēto produktu vai produktu grupu; šādas puses ir, piemēram, nozares pārstāvji, t. sk. MVU un amatniecība, arodbiedrības, tirgotāji, mazumtirgotāji, importētāji, vides aizsardzības grupas un patērētāju organizācijas. Šīs puses jo īpaši līdzdarbojas ekodizaina prasību sagatavošanā, izveidoto tirgus uzraudzības mehānismu efektivitātes izvērtēšanā un pašregulācijas pasākumu novērtēšanā.

Šajā nolūkā Komisija izveido ekspertu grupu, kurā minētās puses tiekas (“Ekodizaina forums”).

18. pants
Pašregulācijas pasākumi

1. Kā alternatīvu atbilstīgi 4. pantam pieņemtam deleģētam aktam divi vai vairāki ekonomikas operatori var iesniegt Komisijai pašregulācijas pasākumu, ar ko nosaka

produktu ekodizaina prasības. Minētie operatori sniedz pierādījumus, ka ir izpildīti 3. punkta a)–e) apakšpunktā minētie kritēriji. Attiecībā uz 3. punkta a) apakšpunktu šādi pierādījumi ietver strukturētu tehnisko, vidisko un ekonomisko analīzi, kurā pamatotas ekodizaina prasības un pašregulācijas pasākuma mērķi un novērtēta pašregulācijas pasākuma paredzēto ekodizaina prasību ietekme.

2. Pašregulācijas pasākumā ietver šādu informāciju:

(a) to ekonomikas operatoru sarakstu, kuri ir pievienojušies pašregulācijas pasākumam kā parakstītāji;

(b) ekodizaina prasības, kas piemērojamas pašregulācijas pasākuma aptvertajiem produktiem;

(c) detalizēts, pārredzams un objektīvs uzraudzības plāns, kurā skaidri noteikti nozares un neatkarīgo inspektoru pienākumi, to vidū VII pielikuma 6. punktā noteiktie kritēriji;

(d) noteikumi par informāciju, kas parakstītājiem jāpaziņo, un par testēšanu un inspicēšanu.

Šajā punktā minēto informāciju pastāvīgi atjaunina, un tā ir pieejama publiski piekļūstamā tīmekļa vietnē.

3. Komisija novērtē ierosināto pašregulācijas pasākumu un vajadzības gadījumā lūdz Savienības decentralizētajām aģentūrām zinātnisku konsultāciju. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, tā nosaka, vai tas ir derīga alternatīva atbilstīgi 4. pantam pieņemtam deleģētam aktam, ja ir izpildīti šādi kritēriji:

(a) pašregulācijas pasākums palīdz uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un nodrošināt brīvu apriti iekšējā tirgū ātrāk vai ar mazākām izmaksām nekā deleģētais akts, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam;

(b) apjoma ziņā pašregulācijas pasākuma parakstītāju tirgus daļa attiecībā uz pasākuma aptvertajiem produktiem ir vismaz 80 % no vienībām, kas laistas tirgū vai ekspluatācijā;

(c) pašregulācijas pasākums izpilda VII pielikumā noteiktos kritērijus;

(d) pašregulācijas pasākuma aptvertais produkts neietilpst kāda atbilstīgi 4. pantam pieņemta deleģētā akta darbības jomā;

(e) pašregulācijas pasākums atbilst Savienības tiesību aktiem un Savienības starptautiskās tirdzniecības saistībām.

Komisija pieņem īstenošanas aktu, kurā iekļauj to pašregulācijas pasākumu sarakstu, kas noteikti kā derīgas alternatīvas atbilstīgi 4. pantam pieņemtam deleģētajam aktam. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 67. panta 2. punktā norādīto konsultēšanās procedūru.

4. Komisija var jebkurā laikā pieprasīt pašregulācijas pasākuma parakstītājiem iesniegt pārskatītu un atjauninātu pasākuma redakciju, ņemot vērā relevanto tirgus vai tehnoloģiju attīstību attiecīgajā produktu grupā, vai ja tai ir iemesls uzskatīt, ka 3. punktā noteiktie kritēriji vairs netiek izpildīti.

5. Tiklīdz pašregulācijas pasākums ir iekļauts īstenošanas aktā, kas pieņemts atbilstīgi 3. punkta otrajai daļai, pasākuma parakstītāji regulāri un īstenošanas aktā noteiktajā biežumā ziņo Komisijai par progresu pašregulācijas pasākumu mērķu sasniegšanā un

pierāda, ka 3. punkta a)–e) apakšpunktā noteiktie kritēriji joprojām tiek izpildīti. Minētos ziņojumus dara pieejamus arī publiski piekļūstamā tīmekļa vietnē.

6. Ja Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta atbilstīgi 4. vai 5. punktam, uzskata, ka pašregulācijas pasākums vairs neatbilst 3. punktā noteiktajiem kritērijiem, tā to svītro no minētajā punktā norādītā saraksta. Šādos gadījumos Komisija var nolemt pieņemt ekodizaina prasības, kas piemērojamas produktam, uz kuru attiecas minētais pašregulācijas pasākums.

19. pants
Mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi

1. Sakarā ar programmām, no kurām labumu gūt var MVU, Komisija ņem vērā iniciatīvas, kas palīdz MVU integrēt to vērtības ķēdē vidiskās ilgtspējas aspektus, to vidū energoefektivitāti.

2. Pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi 4. pantam, Komisija vajadzības gadījumā minētajiem aktiem pievieno vadlīnijas, kas aptver to MVU specifiku, kuri darbojas attiecīgā produkta vai produktu grupas nozarē, lai MVU atvieglotu šīs regulas piemērošanu.

3. Dalībvalstis veic pienācīgus pasākumus, lai palīdzētu MVU piemērot ekodizaina prasības, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

Minētie pasākumi ietver vismaz vienotu kontaktpunktu vai līdzīgu mehānismu pieejamības nodrošināšanu nolūkā palielināt MVU informētību un radīt tīklošanas iespējas, lai palīdzētu tiem pielāgoties prasībām.

Turklāt, neskarot piemērojamos valsts atbalsta noteikumus, šādi pasākumi var ietvert:

(a) finansiālu atbalstu, t. sk. fiskālu priekšrocību sniegšanu un investīciju nodrošināšanu fiziskā un digitālā infrastruktūrā;

(b) piekļuvi finansējumam;

(c) specializētu vadības un personāla apmācību;

(d) organizatorisko un tehnisko palīdzību.

VI NODAĻA. NEREALIZĒTU PATĒRIŅA PRODUKTU IZNĪCINĀŠANA

20. pants
Nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšana

1. Ekonomikas operators, kas nepastarpināti vai cita ekonomikas operatora vārdā izmet nerealizētus patēriņa produktus, sniedz šādu informāciju:

(a) izmesto nerealizēto patēriņa produktu skaits gadā, diferencējot pa produktu veidiem vai kategorijām;

(b) produktu izmešanas iemesli;

(c) izmesto produktu piegāde nolūkā sagatavot tos atkalizmantošanas, pārražošanas, reciklēšanas, enerģijas atgūšanas un likvidēšanas darbībām saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, kas noteikta Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā.

Ekonomikas operators sniedz minēto informāciju brīvpieejamā tīmekļa vietnē vai citādi dara to publiski pieejamu, līdz brīdim, kad atbilstīgi 3. punktam pieņemto deleģēto aktu sāk piemērot nerealizēto patēriņa produktu kategorijai, kurus attiecīgais operators izmet.

2. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros nosaka 1. punktā minētās informācijas sniegšanas formātu, arī veidu vai kategoriju un to, kā informācija verificējama.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 67. panta 3. punktā.

3. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu, lai papildinātu šo regulu un aizliegtu ekonomikas operatoriem Savienībā iznīcināt nerealizētus patēriņa produktus, ja konkrētā produktu grupā ietilpstošu nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanai ir būtiska vidiskā ietekme.

Atbilstīgi pirmajai daļai pieņemtajos deleģētajos aktos Komisija nosaka konkrētas atkāpes no minētajiem aizliegumiem, ja tas ir lietderīgi, ņemot vērā:

(a) veselības un drošuma apsvērumus;

(b) bojājumus, kas radušies, produktus apstrādājot, vai kas atklāti pēc tam, kad patērētājs produktu ir atpakaļatdevis;

(c) produkta piemērotību tā paredzētajam nolūkam, attiecīgā gadījumā ievērojot Savienības un valsts tiesību aktus un tehniskos standartus;

(d) atteikumu produktus ziedot, sagatavot atkalizmantošanai vai pārražošanai.

4. Sagatavojot deleģēto aktu, ko pieņem atbilstīgi 3. punktam, Komisija:

(a) novērtē konkrētu patēriņa produktu iznīcināšanas biežumu un vidisko ietekmi;

(b) ņem vērā informāciju, ko ekonomikas operatori snieguši atbilstīgi 1. punktam;

(c) veic ietekmes novērtējumu, pamatojoties uz labākajiem pieejamajiem pierādījumiem un analīzēm un attiecīgā gadījumā uz papildu izpēti.

Pirms tiek sagatavoti deleģētie akti, kuros noteikti 3. punktā minētie iespējamie aizliegumi iznīcināt nerealizētus patēriņa produktus, Komisija apspriežas ar 17. pantā minēto Ekodizaina forumu un ņem vērā tā viedokli par minētajiem aizliegumiem.

5. Ja nerealizētus patēriņa produktus iznīcina saskaņā ar 3. punkta otrajā daļā norādīto atkāpi, atbildīgais ekonomikas operators brīvpieejamā tīmekļa vietnē vai citādi dara publiski pieejamu šādu informāciju:

(a) iznīcināto nerealizēto patēriņa produktu skaits;

(b) to iznīcināšanas iemesli, norādot piemērojamo atkāpi;

(c) iznīcināto produktu piegāde reciklēšanas, enerģijas atgūšanas un likvidēšanas darbībām saskaņā ar atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju, kas noteikta Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā.

Atbilstīgi šim punktam atklājamai informācijai piemēro atbilstīgi 2. punktam pieņemtajā īstenošanas aktā paredzētās informācijas sniegšanas detaļas un formātu, ja vien atbilstīgi 3. punktam pieņemtajā deleģētajā aktā nav noteikts citādi.

6. Šo pantu nepiemēro MVU.

Tomēr Komisija atbilstīgi 3. punktam pieņemtajos deleģētajos aktos var noteikt, ka 3. punktā minēto nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanas aizliegumu vai 4. punktā minēto informācijas sniegšanas pienākumu piemēro:

(a) vidējiem uzņēmumiem, ja ir pietiekami pierādījumi, ka tiem ir saistība ar ievērojamu daļu nerealizēto un iznīcināto patēriņa produktu;

(b) mikrouzņēmumiem, mazajiem uzņēmumiem vai vidējiem uzņēmumiem, ja ir pietiekami pierādījumi, ka tos var izmantot, lai apietu 3. punktā minēto aizliegumu iznīcināt nerealizētos patēriņa produktus vai 4. punktā minēto informācijas sniegšanas pienākumu.

VII NODAĻA. EKONOMIKAS OPERATORU PIENĀKUMI

21. pants
Ražotāju pienākumi

1. Laižot tirgū vai ekspluatācijā produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ražotāji nodrošina, ka:

(a) minētie produkti ir konstruēti un ražoti saskaņā ar prasībām, kas izklāstītas 6. pantā un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

(b) minētajiem produktiem ir pievienota informācija, kas prasīta 7. pantā un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

(c) ir pieejama produkta pase saskaņā ar 8. pantu un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam.

2. Pirms laist tirgū vai ekspluatācijā produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ražotāji veic atbilstības novērtēšanas procedūru, kas norādīta atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, un sagatavo vajadzīgo tehnisko dokumentāciju vai arī uzdod to veikt savā vārdā.

Ja ar minēto procedūru ir pierādīts, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, atbilst piemērojamajām prasībām, ražotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju saskaņā ar 37. pantu un uzliek *CE* zīmi saskaņā ar 39. pantu. Tomēr, ja Komisija ir norādījusi alternatīvus noteikumus atbilstīgi 4. panta trešās daļas f) punktam, ražotājs atbilstības deklarāciju sagatavo un atbilstības zīmi uzliek saskaņā ar minētajiem noteikumiem.

3. Ražotāji tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju glabā 10 gadus pēc produkta laišanas tirgū vai ekspluatācijā. Lai ņemtu vērā produktu veidu vai attiecīgās prasības, atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos var norādīt periodu, kas garāks vai īsāks par 10 gadiem.

4. Ražotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, kas nodrošina sērijveida ražošanas pastāvīgu atbilstību piemērojamajām prasībām. Ražotāji pienācīgi ņem vērā izmaiņas ražošanas procesā, produkta konstrukcijā vai raksturlielumos, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos, kopīgajās specifikācijās vai citās tehniskajās specifikācijās, uz kuru pamata ir deklarēta produkta atbilstība vai kuras piemēro tā atbilstības verificēšanā; ja ražotāji konstatē, ka produkta atbilstība ir skarta, tie veic atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūru, kas norādīta atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, vai arī uzdod to veikt savā vārdā.

5. Ražotāji nodrošina to, ka uz to produktiem ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja produkta izmērs vai veids to neatļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta uz iepakojuma vai produktam pievienotajā dokumentā.

6. Ražotāji uz produkta norāda savu nosaukumu, reģistrēto uzņēmuma nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi un, ja tādi ir, elektroniskos saziņas līdzekļus, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iepakojuma, produkta pavaddokumentā vai, ja ir, produkta pasē. Adresē norāda vienotu kontaktpunktu, kā var sazināties ar ražotāju. Kontaktinformācija ir skaidra, saprotama un viegli lasāma.

7. Ražotāji nodrošina, ka produktam, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir pievienotas instrukcijas, kas patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem ļauj produktu droši samontēt, uzstādīt, ekspluatēt, uzglabāt, uzturēt, remontēt un likvidēt un kas sastādītas patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts. Šādas instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz to informāciju, kas norādīta atbilstīgi 4. pantam un 7. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktam pieņemtajos deleģētajos aktos.

8. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuru tie ir laiduši tirgū vai ekspluatācijā, neatbilst minētajos deleģētajos aktos noteiktajām prasībām, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu produkta atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu.

   Ražotāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu, par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

9. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma ražotāji minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, t. sk. tehnisko dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu produkta atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīra vai elektroniskā formātā. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no kompetentās valsts iestādes.

   Ražotāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic nolūkā novērst jebkādu neatbilstību prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, kurš attiecas uz konkrēto produktu.

22. pants
Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotājs var ar rakstisku pilnvaru iecelt pilnvaroto pārstāvi.

   Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 21. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un tehniskās dokumentācijas izstrāde.

2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas norādīti no ražotāja saņemtajā pilnvarojumā. Pilnvarojums pilnvarotajam pārstāvim ļauj veikt vismaz šādas darbības:

   (a) glabāt ES atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju pieejamu valsts tirgus uzraudzības iestādēm 10 gadus pēc tam, kad produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ir laists tirgū vai ekspluatācijā;

(b) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos pasākumos, kas veikti attiecībā uz tā produkta neatbilstību, uz kuru attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvaras;

(c) pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniegt visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu produkta atbilstību;

(d) pēc kompetentās valsts iestādes pieprasījuma 10 dienu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas darīt pieejamus attiecīgos dokumentus;

(e) izbeigt pilnvarojumu, ja ražotājs rīkojas pretēji saviem pienākumiem saskaņā ar šo regulu un deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam.

23. pants
Importētāju pienākumi

1. Importētāji produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, laiž tirgū tikai tad, ja tie izpilda piemērojamajos deleģētajos aktos noteiktās prasības.

2. Pirms laist tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, importētāji nodrošina, ka:

(a) ražotājs ir veicis pienācīgu atbilstības novērtēšanas procedūru un ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju;

(b) produktiem ir pievienota informācija, kas prasīta 7. pantā un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos;

(c) ir pieejama produkta pase saskaņā ar 8. pantu un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam.

Importētājs arī nodrošina, ka produktam ir 38. pantā minētā *CE* zīme vai alternatīva atbilstības zīme, kā noteikts atbilstīgi 4. panta trešās daļas f) punktam pieņemtajā deleģētajā aktā, ka ir pievienoti vajadzīgie dokumenti un ka ražotājs ir izpildījis 21. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Ja importētāji uzskata vai tiem ir iemesls uzskatīt, ka produkts neatbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, tie produktu nelaiž tirgū vai ekspluatācijā līdz brīdim, kad ir panākta produkta atbilstība.

3. Importētāji uz produkta norāda savu nosaukumu, reģistrēto uzņēmuma nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi un, ja tādi ir, elektroniskos saziņas līdzekļus, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iepakojuma, produkta pavaddokumentā vai, ja ir, produkta pasē. Kontaktinformācija ir skaidra, saprotama un viegli lasāma.

4. Importētāji nodrošina, ka produktam ir pievienotas instrukcijas, kas patērētājam ļauj produktu samontēt, uzstādīt, ekspluatēt, uzglabāt, uzturēt, remontēt un likvidēt un kas sastādītas patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, kā noteikusi attiecīgā dalībvalsts. Šādas instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz to informāciju, kas norādīta atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

5. Importētāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu tā atbilstību prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, kurš attiecas uz konkrēto produktu.

6. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuru tie ir laiduši tirgū vai ekspluatācijā, neatbilst minētajā aktā noteiktajām prasībām, nekavējoties veic nepieciešamos korektīvos pasākumus, lai panāktu produkta atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu.

   Importētāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu, par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

7. Importētāji 10 gadus vai atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā norādītu periodu glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, lai šīm iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

8. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma importētāji minētajai iestādei viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, t. sk. tehnisko dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu produkta atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīra vai elektroniskā formātā. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no dalībvalsts kompetentās iestādes.

   Importētāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic nolūkā novērst jebkādu neatbilstību prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, kurš attiecas uz konkrēto produktu.

24. pants
Izplatītāju pienākumi

1. Darot pieejamu tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, izplatītāji rīkojas ar pienācīgu rūpību, lai izpildītu minētajā aktā noteiktās prasības.

2. Pirms laist tirgū produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, izplatītāji pārliecinās, ka:

   (a) produktam ir *CE* zīme saskaņā ar 38. un 39. pantu vai alternatīva atbilstības zīme, kas pieņemta atbilstīgi 4. panta trešās daļas f) punktam, un attiecīgā gadījumā tas ir marķēts vai piesaistīts produkta pasei saskaņā ar minētajiem deleģētajiem aktiem;

   (b) produktam ir pievienoti prasītie dokumenti un instrukcijas, kas patērētājam ļauj produktu samontēt, uzstādīt, ekspluatēt, uzglabāt, uzturēt un likvidēt un kas sastādītas patērētājiem un citiem tiešajiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, kā noteikusi dalībvalsts, kurā produktu grasās darīt pieejamu tirgū, un ka šādas instrukcijas ir skaidras, saprotamas un viegli lasāmas un ietver vismaz 7. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minēto informāciju, kas noteikta atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā;

   (c) ražotājs un importētājs ir izpildījuši 21. panta 5. un 6. punktā un 23. panta 3. punktā noteiktās prasības.

3. Ja izplatītājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka produkts pirms tā laišanas tirgū vai tā ražotājs neizpilda prasības, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, tas produktu nedara pieejamu tirgū līdz brīdim, kad panākta produkta atbilstība vai ražotājs ir izpildījis prasības.

Izplatītāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par produktu, tā uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu tā atbilstību prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā.

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka produkts, kuru tie ir darījuši pieejamu tirgū, neatbilst prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā, nodrošina, ka ir veikti korektīvie pasākumi, kas vajadzīgi, lai panāktu produkta atbilstību vai arī attiecīgā gadījumā to izņemtu vai atsauktu.

Izplatītāji nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie produktu darījuši pieejamu, par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem.

5. Pēc kompetentas valsts iestādes pamatota pieprasījuma izplatītāji sniedz tai visu informāciju un dokumentāciju, kas tiem ir pieejama un kas ir relevanta nolūkā pierādīt produkta atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīra vai elektroniskā formātā.

Izplatītāji ar minēto iestādi sadarbojas visos korektīvajos pasākumos, ko veic nolūkā novērst jebkādu neatbilstību prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā, kurš attiecas uz konkrēto produktu.

25. pants
Tirgotāju pienākumi

1. Tirgotāji nodrošina, ka to klientiem ir piekļuve visai relevantajai informācijai, kas prasīta atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, arī tālpārdošanas gadījumā.

2. Tirgotāji nodrošina, ka produkta pase ir viegli pieejama klientiem (arī tālpārdošanas gadījumā), kā norādīts 8. pantā un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, kuri attiecas uz produktu.

3. Tirgotāji:

(a) klientiem (arī tiešsaistes tālpārdošanas gadījumā) viegli pamanāmā veidā izvieto marķējumus saskaņā ar 26. panta 2. vai 3. punktu;

(b) izdara atsauci uz informāciju, kas iekļauta saskaņā ar 26. panta 2. vai 3. punktu noformētajos marķējumos, konkrēta modeļa vizuālajā reklāmā vai tehniskajos reklāmas materiālos saskaņā ar deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam un attiecas uz produktu;

(c) nenodrošina un neizvieto citus marķējumus, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas klientus varētu maldināt vai mulsināt attiecībā uz marķējumā iekļauto informāciju.

26. pants
Ar marķējumiem saistītie pienākumi

1. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, ka produktiem vajadzīgs 14. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā, nodrošina, ka produktiem – katrai atsevišķai vienībai un bez maksas – ir pievienots drukāts marķējums saskaņā ar minēto deleģēto aktu.

2. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, ka produktiem vajadzīgs 14. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai

ekspluatācijā, nekavējoties un jebkurā gadījumā 5 darbdienu laikā pēc tirgotāja pieprasījuma piegādā tirgotājam drukātus marķējumus vai marķējuma digitālas kopijas bez maksas.

3. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, ka produktiem vajadzīgs 14. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā, nodrošina, ka tā marķējumi ir precīzi, un piemērojamās atbilstības novērtēšanas procedūras ietvaros sagatavo tehnisko dokumentāciju, kas ir pietiekama, lai varētu novērtēt precizitāti.

4. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā prasīts, ka produktiem vajadzīgs 14. pantā minētais marķējums, tad ekonomikas operators, kas produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā:

   (a) izdara atsauci uz marķējumā ietverto informāciju konkrēta modeļa vizuālajā reklāmā vai tehniskajos reklāmas materiālos saskaņā ar relevanto deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi 4. pantam;

   (b) nenodrošina un neizvieto citus marķējumus, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas klientus varētu maldināt vai mulsināt attiecībā uz marķējumā iekļauto informāciju.

27. pants
Izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumi

Izpildes pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka produkti, ar kuriem tie rīkojas un uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, tiek uzglabāti, iepakoti, adresēti vai nosūtīti apstākļos, kas neapdraud produktu atbilstību minētajā deleģētajā aktā noteiktajām prasībām.

28. pants
Gadījumi, kuros ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Importētāju vai izplatītāju šīs regulas nolūkā uzskata par ražotāju, un uz to attiecas 21. pantā izklāstītie ražotāju pienākumi, ja tas:

(1) produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi;

(2) šādu tirgū jau laistu produktu pārveido tādā veidā, kas ietekmē atbilstību prasībām, kuras izklāstītas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, kuri attiecas uz produktu.

29. pants
Tiešsaistes tirdzniecības vietām un meklētājprogrammām piemērojamie pienākumi

1. Regulas (ES) 2019/1020 7. panta 2. punktā minētā sadarbība attiecībā uz tiešsaistes tirdzniecības vietām un šīs regulas nolūkos ietver, konkrēti, šādas darbības:

   (a) sadarboties, lai nodrošinātu efektīvus tirgus uzraudzības pasākumus, tostarp atturēties no šķēršļu ieviešanas šādiem pasākumiem;

   (b) informēt tirgus uzraudzības iestādes par visām veiktajām darbībām;

   (c) iedibināt regulāru un strukturētu informācijas apmaiņu par piedāvājumiem, kurus tiešsaistes tirdzniecības vietas ir izņēmušas, pamatojoties uz šo pantu;

(d) atļaut tirgus uzraudzības iestāžu izmantotiem tiešsaistes rīkiem piekļūt savām saskarnēm, lai identificētu neatbilstīgus produktus;

(e) pēc tirgus uzraudzības iestāžu pieprasījuma, ja tiešsaistes tirdzniecības vietas vai tiešsaistes pārdevēji ir ieviesuši tehniskus šķēršļus datu izgūšanai no savām tiešsaistes saskarnēm, atļaut minētajām iestādēm šādus datus atsijāt produktu atbilstības nolūkos, pamatojoties uz identifikācijas parametriem, ko sniegušas pieprasījuma iesniedzējas tirgus uzraudzības iestādes.

2. Regulas (ES).../... [Digitālo pakalpojumu tiesību akts] [22. panta 7. punkta] prasību izpildes nolūkā tiešsaistes tirdzniecības vietas izstrādā un organizē savu tiešsaistes saskarni tā, lai tirgotāji varētu izpildīt savus 25. pantā izklāstītos pienākumus, bet ekonomikas operatori – savus pienākumus saskaņā ar šīs regulas 30. panta 1. punktu.

Jābūt iespējai par katru piedāvāto produktu sniegt informāciju un to vizualizēt vai kā citādi darīt viegli pieejamu klientiem produktu sortimenta lapā.

Konkrētāk, ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos ir noteikts, ka konkrētu produktu vizuālajai reklāmai tiešsaistē ir jāpievieno tiešsaistes elektroniskā informācija, kas vizualizējama vizualizācijas mehānismā, tiešsaistes tirdzniecības vietas dod iespēju tirgotājiem to parādīt. Šis pienākums attiecas arī uz tiešsaistes meklētājprogrammām un citām tiešsaistes platformām, kas nodrošina attiecīgo produktu vizuālo reklāmu tiešsaistē.

3. Ciktāl tas attiecas uz pilnvarām, ko dalībvalstis piešķīrušas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 14. pantu, dalībvalstis savām tirgus uzraudzības iestādēm attiecībā uz visiem produktiem, uz kuriem attiecas relevantais atbilstīgi 4. pantam pieņemtais deleģētais akts, piešķir pilnvaras dot rīkojumu tiešsaistes tirdzniecības vietai no savas tiešsaistes saskarnes izņemt konkrētu nelikumīgu saturu, kurā ir atsauce uz neatbilstīgu produktu, atspējot piekļuvi šādam saturam vai izvietot tiešajiem lietotājiem domātu skaidru brīdinājumu, kas parādās, kad tie piekļūst šādam saturam. Šādi rīkojumi izpilda Regulas (ES).../... [Digitālo pakalpojumu tiesību akts] [8. panta 1. punkta] prasības.

4. Tiešsaistes tirdzniecības vietas veic vajadzīgos pasākumus, lai saņemtu un apstrādātu 2. punktā minētos rīkojumus saskaņā ar Regulas (ES).../... [Digitālo pakalpojumu tiesību akts] [8. pantu].

5. Tiešsaistes tirdzniecības vietas izveido vienotu kontaktpunktu, kas ļauj tieši sazināties ar dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādēm saistībā ar atbilstību šai regulai un deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam.

Šis kontaktpunkts var būt tas pats kontaktpunkts, kas minēts Regulas (ES).../... [Produktu vispārējā drošuma regula] [20. panta 1. punktā] vai Regulas (ES).../... [Digitālo pakalpojumu tiesību akts] [10. panta 1. punktā].

30. pants

Ekonomikas operatoru informācijas sniegšanas pienākumi

1. Ja relevantie ekonomikas operatori produktus dara pieejamus tirgū tiešsaistē vai izmantojot citus tālpārdošanas veidus, relevantā produkta piedāvājumā skaidri un viegli pamanāmi sniedz vismaz šādu informāciju:

(a) ražotāja nosaukums, reģistrētais uzņēmuma nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī pasta vai elektroniskā adrese, kur ar tiem var sazināties;

(b) ja ražotājs nav iedibināts Savienībā – tā ekonomikas operatora nosaukums, adrese, tālruņa numurs un e-pasta adrese, kurš Savienībā iedibināts Regulas (ES) 2019/1020 4. panta nozīmē;

(c) produkta identificēšanai vajadzīgā informācija, arī tā veids un, ja pieejams, partijas vai sērijas numurs un jebkurš cits produkta identifikators.

2. Ekonomikas operatori pēc pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm sniedz šādu informāciju:

(a) visu to ekonomikas operatoru nosaukumi, kuri tiem piegādājuši produktus, kas ietilpst atbilstīgi 4. pantam pieņemta deleģētā akta darbības jomā;

(b) visi tie ekonomikas operatori, kuriem tie piegādājuši šādus produktus, kā arī daudzumi un precīzi modeļi.

Ekonomikas operatoriem jāspēj sniegt šo informāciju 10 gadus pēc tam, kad relevantie produkti tiem piegādāti, un 10 gadus pēc tam, kad tie šādus produktus ir piegādājuši. Pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi 4. pantam, Komisija var norādīt periodu, kas ir garāks vai īsāks par 10 gadiem, ņemot vērā relevanto produktu veidu vai prasības.

3. Ja Komisija atbilstīgi 4. panta trešās daļas a) punktam nosaka, ka ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem jādara digitāli pieejamas ar relevanto produktu saistītās tehniskās dokumentācijas daļas , tā ņem vērā šādus kritērijus:

(a) nepieciešamība palīdzēt tirgus uzraudzības iestādēm verificēt atbilstību piemērojamajām prasībām;

(b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem.

Komisija norāda, kādā veidā dara pieejamas tehniskās dokumentācijas relevantās daļas. Tehnisko dokumentāciju, ja tāda ir, dara pieejamu ar produkta pases starpniecību.

31. pants

Ekonomikas operatoru uzraudzības un ziņošanas pienākumi

1. Ja Komisija nosaka, ka ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem jādara pieejama Komisijai informācija par tā produkta daudzumiem, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. panta trešās daļas b) punktam pieņemtie deleģētie akti, tā ņem vērā šādus kritērijus:

(a) pierādījumu pieejamība par relevantā produkta izplatību tirgū, lai atvieglotu to deleģēto aktu pārskatīšanu, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam un piemērojami minētajam produktam;

(b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem.

Komisija norāda periodu, uz kuru attiecas pirmajā daļā minētā informācija. Šo informāciju diferencē pa produkta modeļiem.

Komisija nodrošina, ka iegūtie dati tiek apstrādāti droši un saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

Minētajos deleģētajos aktos Komisija norāda, kādā veidā relevanto informāciju dara pieejamu, un tās periodiskumu.

2. Ja Komisija atbilstīgi 4. panta trešās daļas c) punktam nosaka, ka produktam funkcionēšanas laikā jāspēj izmērīt savu enerģijas patēriņu vai sniegumu citos relevantajos I pielikumā minētajos produkta parametros, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

(a) tas, cik lietderīgi reālās funkcionēšanas dati ir tiešajiem lietotājiem, lai tie saprastu un pārvaldītu produkta enerģijas patēriņu vai sniegumu;

(b) tas, cik tehniski iespējams ir reģistrēt reālās funkcionēšanas datus;

(c) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem.

Produkti, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. panta trešās daļas c) punktam noteiktā prasība, reālās funkcionēšanas datus reģistrē un vizualizē, lai tiešajam lietotājam tie būtu redzami.

3. Ja Komisija atbilstīgi 4. panta trešās daļas d) punktam nosaka, ka ražotājiem, to pilnvarotajiem pārstāvjiem vai importētājiem jāvāc, jāanonimizē vai jāpaziņo Komisijai 2. punktā minētie reālās funkcionēšanas dati, tā ņem vērā šādus kritērijus:

(a) tas, vai reālās funkcionēšanas dati ir lietderīgi Komisijai, kad tā pārskata ekodizaina prasības vai palīdz tirgus uzraudzības iestādēm iegūt statistikas informāciju uz risku balstītai analīzei;

(b) nepieciešamība izvairīties no nesamērīga administratīvā sloga ekonomikas operatoriem.

Pirmajā daļā minētās prasības var ietvert, konkrēti, šādas darbības:

(a) vākt reālās funkcionēšanas datus, ja tiem var piekļūt attālināti, izmantojot internetu, ja vien tiešais lietotājs skaidri neatsakās šos datus darīt pieejamus;

(b) anonimizēt saskaņā ar a) apakšpunktu savāktos datus un vismaz reizi gadā paziņot tos Komisijai. Ekonomikas operators norāda modeļa produktu datubāzes identifikācijas numuru, kas minēts Regulas (ES) 2017/1369 12. panta 5. punktā, un, ja tas ir relevanti produkta sniegumam, ģeogrāfisko informāciju par produktiem.

Komisija norāda detaļas un formātu, kādā reālās funkcionēšanas dati jāpaziņo atbilstoši otrās daļas b) apakšpunktam.

4. Komisija periodiski novērtē reālās funkcionēšanas datus, kas saņemti atbilstīgi 3. punktam, un attiecīgā gadījumā publicē agregētās datu kopas.

VIII NODAĻA. PRODUKTU ATBILSTĪBA

32. pants
Testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodes

1. Lai nodrošinātu un verificētu atbilstību ekodizaina prasībām, testus, mērījumus un aprēķinus veic, izmantojot ticamas, precīzas un reproducējamas metodes, kurās ņemti vērā mūsdienīgi un vispāratzīti paņēmieni. Šādas metodes izpilda testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasības, kas noteiktas relevantajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Ja tas nepieciešams nolūkā nodrošināt atbilstību ekodizaina prasībām, kas noteiktas deleģētajos aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 4. panta trešās daļas e) punktu, tad

Komisija var pieprasīt, lai, aprēķinot produktu sniegumu relevantajā I pielikumā minētajā produkta parametrā, tiktu izmantoti tiešsaistes rīki, kas atspoguļo piemērojamās aprēķinu prasības.

Nosakot šādas prasības par tiešsaistes rīku izmantošanu, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

(a) nepieciešamība nodrošināt aprēķinu prasību saskaņotu piemērošanu;

(b) nepieciešamība līdz minimumam samazināt administratīvo slogu, kas uzlikts ekonomikas operatoriem, kuri izpilda relevantās prasības.

Tiešsaistes rīki ir brīvi pieejami ekonomikas operatoriem, kas izpilda relevantās prasības.

33. pants
Apiešana

1. Produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nelaiž tirgū vai ekspluatācijā, ja tie ir konstruēti tā, ka testēšanas laikā maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, lai panāktu labvēlīgāku rezultātu attiecībā uz kādu no produkta parametriem, kas reglamentēti šos produktus aptverošajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam.

   Šajā punktā ar produktiem, kas konstruēti tā, ka testēšanas laikā maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, saprot arī produktus, kas konstruēti tā, ka spēj detektēt, ka tie tiek testēti, un tad automātiski maina savu sniegumu, un produktus, kas ir priekšiestatīti tā, lai mainītu sniegumu testēšanas laikā.

2. Ekonomikas operatori, kas tirgū laiž produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nenosaka tieši testēšanai specifiskas instrukcijas, kas maina produktu ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, lai panāktu labvēlīgāku rezultātu attiecībā uz kādu no produkta parametriem, kas reglamentēti šos produktus aptverošajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam.

   Šajā punktā ar instrukcijām, kas attiecas uz testēšanu, kura maina produktu ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus, saprot arī instrukcijas, kuru rezultātā produkts pirms testēšanas tiek manuāli pārveidots tā, ka mainās produkta sniegums.

3. Produktus, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, nelaiž tirgū vai ekspluatācijā, ja tie ir konstruēti tā, ka tie maina savas ekspluatācijas īpašības vai raksturlielumus īsā periodā pēc produkta laišanas ekspluatācijā, kā rezultātā pasliktinās to sniegums kādā no produkta parametriem, kas reglamentēti šos produktus aptverošajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam, vai saistībā ar to funkcionālo sniegumu no lietotāja perspektīvas.

4. Programmatūras vai aparātprogrammatūras atjauninājumi nepasliktina produkta sniegumu kādā no produkta parametriem, kas reglamentēti šos produktus aptverošajos deleģētajos aktos, kuri pieņemti atbilstīgi 4. pantam, vai saistībā ar funkcionālo sniegumu no lietotāja perspektīvas, šo sniegumu mērot ar atbilstības novērtēšanai izmantotu testēšanas metodi, izņemot gadījumus, kad tiešais lietotājs pirms atjauninājuma ir devis nepārprotamu piekrišanu. Ja atjauninājums tiek noraidīts, sniegums nekādā ziņā neizmainās.

   Programmatūras vai aparātprogrammatūras atjauninājumi nepasliktina pirmajā daļā minēto sniegumu tiktāl, ka produkts kļūst neatbilstošs prasībām, kas noteiktas

atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos un piemērojamas brīdī, kad produktu laiž tirgū vai ekspluatācijā.

34. pants
Atbilstības pieņēmums

1. Pieņem, ka 32. pantā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķina metodes, kas atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, atbilst minētajā pantā noteiktajām prasībām un testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādi saskaņoti standarti vai to daļas.

2. Pieņem, ka produkti, kas atbilst saskaņotajiem standartiem vai to daļām, kuru atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,* atbilst ekodizaina prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz šīm prasībām attiecas šādi saskaņotie standarti vai to daļas.

3. Pieņem, ka produkti, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts un kuriem atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 66/2010 ir piešķirts ES ekomarķējums, izpilda minētajā deleģētajā aktā noteiktās ekodizaina prasības, ciktāl uz šīm prasībām attiecas ES ekomarķējuma kritēriji, kas noteikti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 66/2010 16. panta 2. punktu.

35. pants
Kopīgās specifikācijas

1. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka kopīgas specifikācijas ekodizaina prasībām, 10. pantā minētajām pamatprasībām, kas izvirzītas produktu pasēm, vai 32. pantā minētajām testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodēm šādos gadījumos:

   (a) tā ir pieprasījusi vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām izstrādāt saskaņotu standartu saistībā ar ekodizaina prasību vai metodi, uz ko neattiecas neviens saskaņots standarts vai tā daļa, kura atsauces ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī,* un standartizācijas procedūrā ir vai nu nepamatota kavēšanās, vai arī neviena Eiropas standartizācijas organizācija pieprasījumu nav akceptējusi;

   (b) Komisija saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. panta 5. punktā minēto procedūru ir nolēmusi ierobežoti saglabāt vai anulēt atsauces uz saskaņotajiem standartiem vai to daļām, kas attiecas uz ekodizaina prasībām vai metodi.

   Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 67. panta 3. punktā.

2. Pieņem, ka 32. pantā norādītās testēšanas, mērījumu vai aprēķina metodes, kas atbilst kopīgajām specifikācijām vai to daļām, atbilst minētajā pantā noteiktajām prasībām un testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādas kopīgas specifikācijas vai to daļas.

3. Pieņem, ka produkti, kas atbilst kopīgajām specifikācijām vai to daļām, atbilst ekodizaina prasībām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtā un minētos

produktus aptverošā deleģētajā aktā, ciktāl uz minētajām prasībām attiecas šādas kopīgas specifikācijas vai to daļas.

36. pants
Atbilstības novērtēšana

1. Nosakot piemērojamo atbilstības novērtēšanas procedūru atbilstīgi 4. panta otrajai daļai, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

   (a) vai attiecīgais modulis ir piemērots produkta veidam un samērīgs ar sabiedrības interesēm;

   (b) I pielikumā minēto produkta parametru veids, uz kuriem pamatojas relevantās ekodizaina prasības, konkrēti, vai sniegumu šajos produkta parametros var verificēt, izmantojot pašu produktu;

   (c) ja obligāti ir jāiesaista trešā persona, nepieciešamība ražotājam izvēlēties starp kvalitātes nodrošināšanas un produkta sertifikācijas moduļiem, kas izklāstīti Lēmuma Nr. 768/2008/EK II pielikumā.

2. Attiecīgā gadījumā dokumentāciju un saraksti saistībā ar atbilstības novērtēšanu veic tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir iedibināta 1. punktā minētajā atbilstības novērtēšanas procedūrā iesaistītā paziņotā struktūra, vai šai struktūrai pieņemamā valodā.

37. pants
ES atbilstības deklarācija

1. ES atbilstības deklarācijā norāda, ka ir pierādīta to ekodizaina prasību izpilde, kas norādītas piemērojamajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. ES atbilstības deklarācijai ir V pielikumā sniegtā parauga struktūra, tajā ir elementi, kas norādīti piemērojamajā atbilstības novērtēšanas procedūrā, un atsauce uz piemērojamajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem. To pastāvīgi atjaunina. To tulko tās dalībvalsts noteiktajā valodā vai valodās, kurā produktu laiž tirgū vai dara pieejamu.

3. Ja uz produktu, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, attiecas vairāk nekā viens Savienības akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, tad attiecībā uz visiem šādiem Savienības aktiem sagatavo vienu ES atbilstības deklarāciju. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības aktus un atsauces uz to publikācijām. Tā var būt dokumentācija, kas sastāv no relevantām atsevišķām ES atbilstības deklarācijām.

4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, ražotājs uzņemas atbildību par produkta atbilstību.

38. pants
CE *zīmes vispārējie principi*

Uz *CE* zīmi attiecas vispārējie principi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

39. pants

CE *zīmes uzlikšanas noteikumi un nosacījumi*

1. *CE* zīmi produktam uzliek viegli pamanāmi, salasāmi un neizdzēšami. Ja produkta veida dēļ tas nav iespējams vai nodrošināms, to uzliek iepakojumam un pavaddokumentiem.

2. *CE* zīmi uzliek pirms produkta laišanas tirgū.

3. Produktam, kura atbilstības novērtēšanā piedalās paziņotā struktūra, aiz *CE* zīmes norāda minētās paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

   Paziņotās struktūras identifikācijas numuru uzliek pati struktūra, vai arī pēc tās norādījumiem to uzliek ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis.

4. Aiz *CE* zīmes un, attiecīgā gadījumā, paziņotās struktūras identifikācijas numura var norādīt piktogrammu vai citu zīmi, kurā norāda īpašu risku vai lietojumu.

5. Lai nodrošinātu *CE* zīmes lietošanu reglamentējošā režīma pareizu piemērošanu, dalībvalstis izmanto esošos mehānismus un veic pienācīgas darbības, ja zīme tiek izmantota nepareizi.

40. pants

Alternatīvas atbilstības deklarācijas un marķējumi

Norādot alternatīvus noteikumus par atbilstības deklarāciju vai marķējumu, kas apliecina atbilstību piemērojamajām Savienības tiesību aktu prasībām atbilstīgi 4. panta trešās daļas f) punktam, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

a) nepieciešamība samazināt administratīvo slogu ekonomikas operatoriem;

b) nepieciešamība nodrošināt saskaņotību ar citām atbilstības deklarācijām un marķējumiem, kas piemērojami konkrētam produktam;

c) nepieciešamība izvairīties no pārpratumiem par atbilstības deklarāciju un marķējumu nozīmi saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem.

IX NODAĻA. ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS STRUKTŪRU PAZIŅOŠANA

41. pants

Paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm struktūras, kas kā trešās personas ir pilnvarotas veikt atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kurus paredz atbilstīgi 4. pantam pieņemtie deleģētie akti.

42. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kas ir atbildīga par to procedūru izveidi un īstenošanu, kuras vajadzīgas, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un uzraudzītu paziņotās struktūras, t. sk. atbilstību 47. panta noteikumiem.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.

3. Ja paziņojošā iestāde 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzību deleģē vai uztic veikt kādai struktūrai, kura nav valdības struktūrvienība, minētā struktūra ir juridiska persona un *mutatis mutandis* izpilda 43. pantā noteiktās prasības. Turklāt minētajai struktūrai ir jābūt spējīgai uzņemties no tās darbībām izrietošās saistības.

4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par 3. punktā minētās struktūras veiktajiem uzdevumiem.

43. pants

Paziņojošajām iestādēm piemērojamās prasības

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu nekādu interešu konfliktu ar atbilstības novērtēšanas struktūrām vai paziņotajām struktūrām.

2. Paziņojošā iestāde ir veidota un darbojas tā, lai nodrošinātu savas darbību objektivitāti un taisnīgumu.

3. Paziņojošā iestāde ir veidota tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūras paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.

4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic nekādas darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, kā arī nesniedz konsultāciju pakalpojumus uz komerciāliem vai konkurenciāliem pamatiem.

5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti. Tomēr tā ar informāciju par paziņotajām struktūrām pēc pieprasījuma apmainās ar Komisiju, citu dalībvalstu paziņojošajām iestādēm un citām relevantajām valsts iestādēm.

6. Paziņojošā iestāde par pamatu paziņošanai ņem tikai konkrēto atbilstības novērtēšanas struktūru, kas iesniedz paziņošanas pieteikumu, un neņem vērā mātesuzņēmumu vai māsasuzņēmumu kapacitāti vai personālu. Iestāde minēto struktūru novērtē, ņemot vērā visas relevantās prasības un atbilstības novērtēšanas uzdevumus.

7. Paziņojošajai iestādei ir pietiekami liels un kompetents personāls un pietiekams finansējums tās pienākumu pienācīgai izpildei.

Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka minimālo pilnslodzes ekvivalentu, ko uzskata par pietiekamu paziņoto struktūru pienācīgai uzraudzībai, attiecīgā gadījumā saistībā ar konkrētiem atbilstības novērtēšanas uzdevumiem. Ja uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra vai 42. panta 3. punktā norādītā struktūra, minimālo daudzumu attiecina uz minēto struktūru.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 67. panta 3. punktā.

44. pants

Paziņojošo iestāžu informācijas sniegšanas pienākums

Dalībvalstis informē Komisiju par savām atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru uzraudzību, kā arī jebkādām izmaiņām šajās procedūrās.

Komisija šo informāciju dara publiski pieejamu.

45. pants

Paziņotajām struktūrām piemērojamās prasības

1. Paziņošanas nolūkā atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 2.–11. punktā noteiktajām prasībām.

2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.

3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kura ir neatkarīga no organizācijas vai produkta, ko tā novērtē. Tai nav komerciālu sakaru ar organizācijām, kurām ir interese par tās vērtētajiem produktiem, īpaši ar ražotājiem, to tirdzniecības partneriem un to investējošiem akcionāriem. Tas neliedz atbilstības novērtēšanas struktūrai novērtēt konkurējošu ražotāju atbilstību.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav vērtējamo produktu konstruktori, ražotāji, piegādātāji, importētāji, izplatītāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai uzturētāji, ne arī šo personu pilnvaroti pārstāvji. Tas neliedz izmantot novērtētos produktus, kas ir vajadzīgi atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādus produktus personiskiem mērķiem.

   Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, nav tieši saistīti ar šo produktu konstruēšanu, ražošanu vai izgatavošanu, tirdzniecību, uzstādīšanu, lietošanu vai uzturēšanu, kā arī nepārstāv šajās darbībās iesaistītās personas. Tie neiesaistās nekādās darbībās, kas varētu būt pretrunā to lēmuma neatkarībai vai godprātībai attiecībā uz atbilstības novērtēšanas darbībām, kuru dēļ tā ir paziņotā struktūra. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

   Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka to mātesuzņēmumu vai māsasuzņēmumu, meitasuzņēmumu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmē atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

   Iekšējo procedūru, vispārējo rīcībpolitiku, rīcības kodeksu vai citu iekšējo noteikumu izstrādi un uzraudzību, darbinieku norīkošanu konkrētu uzdevumu veikšanai un atbilstības novērtēšanas lēmumus nedrīkst deleģēt apakšuzņēmējam vai meitasuzņēmumam.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūras un to darbinieki atbilstības novērtēšanas darbības veic ar visaugstāko profesionālo godprātību un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā. Tie ir brīvi no jebkāda spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāliem, kas varētu ietekmēt viņu lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas minēto darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kurus tai uzliek relevantais atbilstīgi 4. pantam pieņemtais deleģētais akts un kuru dēļ tā ir paziņotā struktūra, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic atbilstības novērtēšanas struktūra pati vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

   Atbilstības novērtēšanas struktūrai vienmēr un attiecībā uz visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un produktu veidiem vai kategorijām, kuru dēļ tā ir paziņotā struktūra, ir nepieciešamie:

   (a) darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un pienācīgu pieredzi veikt atbilstības novērtēšanas uzdevumus. Darbiniekus, kas ir atbildīgi par

novērtēšanas lēmumu pieņemšanu, atbilstības novērtēšanas struktūra nodarbina saskaņā ar paziņotājas dalībvalsts tiesību aktiem, viņiem nav cita potenciāla interešu konflikta, viņi ir kompetenti verificēt citu darbinieku, ārējo ekspertu vai apakšuzņēmēju veiktos novērtējumus. Šādu darbinieku skaits ir pietiekams, lai nodrošinātu darbības nepārtrauktību un konsekventu pieeju atbilstības novērtējumiem;

(b) to procedūru apraksti, saskaņā ar kurām veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot šo procedūru pārredzamību un to, ka šīs procedūras ir iespējams atkārtot. Šeit ietilpst kvalifikāciju matrica, ar kuras palīdzību katru relevanto darbinieku, ņemot vērā viņa statusu un uzdevumus atbilstības novērtēšanas struktūrā, salāgo ar atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, kuru dēļ struktūra iecerējusi būt paziņotā struktūra;

(c) atbilstošas rīcībpolitikas un procedūras, kā darbības, kuras tā veic kā paziņotā struktūra, nodalīt no pārējām darbībām;

(d) darbību veikšanas procedūras, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās produktu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

Tai ir līdzekļi, kas vajadzīgi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam vai aparatūrai.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas darbību veikšanu, ir:

(a) pamatīga tehniskā un profesionālā izglītība, kas apver visas atbilstības novērtēšanas darbības, kuru dēļ atbilstības novērtēšanas struktūra ir paziņotā struktūra;

(b) apmierinošas zināšanas par veicamo novērtējumu prasībām un pietiekamas pilnvaras šādus novērtējumus veikt, arī pienācīgas zināšanas un izpratne par relevantajiem tiesību aktiem, testēšanas, mērījumu un aprēķinu prasībām, piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem vai kopīgajām specifikācijām, relevantajiem šīs regulas noteikumiem un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem;

(c) prasme sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas pierāda, ka novērtēšana ir veikta.

8. Tiek nodrošināta atbilstības novērtēšanas struktūru, to augstākās vadības un vērtētāju objektivitāte.

Atbilstības novērtēšanas struktūras augstākās vadības un vērtētāju atalgojums nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

9. Atbilstības novērtēšanas struktūras nokārto civiltiesisko apdrošināšanu, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

10. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieki glabā dienesta noslēpumu saistībā ar visu informāciju, kas iegūta, veicot atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar relevantajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem, izņemot saistībā ar paziņojošajām iestādēm un citām valsts iestādēm dalībvalstī, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības tiek aizsargātas.

11. Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka vērtētāji ir informēti par relevantajām standartizācijas darbībām vai pašas piedalās tajās, un kā vispārīgas norādes izmanto attiecīgās grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

46. pants
Atbilstības novērtēšanas struktūru atbilstības pieņēmums

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda savu atbilstību kritērijiem, kas noteikti relevantajos saskaņotajos standartos vai to daļās, kuru atsauces publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, pieņem, ka tā izpilda 45. pantā izklāstītās prasības, ciktāl piemērojamie saskaņotie standarti attiecas uz šīm prasībām.

47. pants
Paziņoto struktūru meitasuzņēmumi un apakšlīgumu slēgšana

1. Ja paziņotā struktūra konkrētus uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanu uztic apakšuzņēmējam vai izmanto meitasuzņēmumu, tā nodrošina, ka apakšuzņēmējs vai meitasuzņēmums atbilst 45. panta prasībām, un attiecīgi informē paziņojošo iestādi.

2. Paziņotās struktūras uzņemas pilnu atbildību par apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie iedibināti. Relevantās paziņotās struktūras izveido procedūras savu apakšuzņēmēju vai meitasuzņēmumu kompetences, darbību un snieguma pastāvīgai uzraudzībai, ņemot vērā 45. panta 6. punktā minēto kvalifikāciju matricu.

3. Par darbībām apakšlīgumu var slēgt vai meitasuzņēmums tās var veikt tikai tad, ja klients tam piekrīt.

4. Paziņotās struktūras glabā paziņojošajai iestādei pieejamus relevantos dokumentus par apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikāciju novērtēšanu un uzraudzību un to darbu, kas veikts saskaņā ar relevantajiem atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem.

48. pants
Paziņošanas pieteikums

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu tās dalībvalsts paziņojošajai iestādei, kurā tā iedibināta.

2. Pieteikumam pievieno atbilstības novērtēšanas darbību aprakstu, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļus un produktu vai produktus, attiecībā uz kuriem struktūra sevi piesaka par kompetentu, 45. panta 6. punktā minēto kvalifikāciju matricu, kā arī valsts akreditācijas struktūras izdotu akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, kas apliecina, ka atbilstības novērtēšanas struktūra izpilda 45. pantā noteiktās prasības. Akreditācijas sertifikāts attiecas tikai uz konkrētu juridisko struktūru, kas iesniedz paziņošanas pieteikumu, un papildus relevantajiem saskaņotajiem standartiem pamatojas uz konkrētajām prasībām un atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, kas izklāstīti relevantajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā.

3. Ja attiecīgā atbilstības novērtēšanas struktūra nevar iesniegt akreditācijas sertifikātu, tā paziņojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, kas vajadzīgi, lai verificētu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 45. pantā noteiktajām prasībām.

49. pants
Paziņošanas procedūra

1. Paziņojošās iestādes var paziņot tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kas atbilst 45. pantā noteiktajām prasībām.

2. Struktūras Komisijai un pārējām dalībvalstīm tiek paziņotas, izmantojot Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.

3. Paziņojumā iekļauj pilnīgu informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļus, attiecīgo produktu vai produktus un relevanto kompetences apliecinājumu.

4. Ja paziņošana ir veikta, neizmantojot 48. panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentārus pierādījumus, kuri apliecina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un to, ka ir ieviesti pasākumi, ar ko nodrošina, ka minētā struktūra tiks regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbildīs 45. pantā noteiktajām prasībām.

5. Attiecīgā struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis divu nedēļu laikā pēc paziņošanas neceļ iebildumus gadījumā, ja ir izdots akreditācijas sertifikāts, vai divu mēnešu laikā pēc paziņošanas gadījumā, ja akreditācija nav izmantota.

   Šīs regulas vajadzībām par paziņoto struktūru uzskata tikai šādu struktūru.

6. Paziņojums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tam, kad Komisija struktūru ir iekļāvusi 50. panta 2. punktā minētajā paziņoto struktūru sarakstā. Attiecīgā struktūra var veikt paziņotās struktūras darbības tikai tad, kad paziņojums ir stājies spēkā.

   Komisija paziņojumu nepublicē, ja tai ir zināms vai kļūst zināms, ka relevantā paziņotā struktūra neatbilst 45. pantā noteiktajām prasībām.

7. Par jebkādiem turpmākiem relevantiem paziņojuma grozījumiem paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm.

50. pants
Paziņoto struktūru identifikācijas numuri un saraksti

1. Komisija paziņotajai struktūrai piešķir identifikācijas numuru.

   Tā piešķir tikai vienu šādu numuru arī tad, ja struktūra ir paziņota atbilstoši vairākiem Savienības aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu sarakstu ar struktūrām, kas paziņotas atbilstīgi šai regulai, arī tām piešķirtos identifikācijas numurus un darbības, kuru dēļ tās ir paziņotās struktūras.

   Komisija nodrošina minētā saraksta pastāvīgu atjaunināšanu.

51. pants
Izmaiņas paziņojumos

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vairs neatbilst 45. pantā noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde paziņojumu attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai nav

spējusi pildīt savus pienākumus. Tā nekavējoties attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums ir ierobežots, apturēts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra ir beigusi darbību, paziņojošā dalībvalsts veic pienācīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumentus apstrādā cita paziņotā struktūra vai arī tie pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

52. pants
Paziņoto struktūru kompetences apšaubīšana

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kuros tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas paziņotās struktūras kompetenci vai tās spēju joprojām pildīt tai piemērojamās prasības un pienākumus.

2. Paziņojošā dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju, kas saistīta ar attiecīgās struktūras paziņošanas pamatojumu vai šīs struktūras kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, ka visa sensitīvā informācija, kas iegūta izmeklēšanas gaitā, tiek apstrādāta kā konfidenciāla informācija.

4. Ja Komisija noskaidro, ka paziņotā struktūra neatbilst vai vairs neatbilst sava paziņojuma prasībām, tā pieņem īstenošanas aktu, kurā prasa paziņojošajai dalībvalstij veikt vajadzīgos korektīvos pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā anulēt paziņojumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 67. panta 2. punktā norādīto konsultēšanās procedūru.

Komisija atjaunina 50. panta 2. punktā minēto paziņoto struktūru sarakstu divu nedēļu laikā pēc īstenošanas akta pieņemšanas.

53. pants
Paziņoto struktūru pienākumi to darbības laikā

1. Paziņotās struktūras veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūrām, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos.

2. Atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties no ekonomikas operatoru liekas apgrūtināšanas. Atbilstības novērtēšanas struktūras savu darbību īsteno, pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās produktu tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

To darot, tās tomēr ievēro tādu stingrību un aizsardzības līmeni, kas ir vajadzīgs, lai produkti atbilstu attiecīgajām prasībām.

3. Ja paziņotā struktūra konstatē, ka ražotājs neatbilst relevantajām prasībām vai attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem, kopīgajām specifikācijām vai citām tehniskajām specifikācijām, tā pieprasa ražotājam veikt pienācīgus korektīvus pasākumus saistībā ar otro un galīgo atbilstības novērtēšanu, ja vien trūkumus nav iespējams novērst, un tādā gadījumā tā sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumu neizdod.

4. Ja, uzraugot atbilstību pēc sertifikāta vai apstiprinājuma lēmuma izdošanas, paziņotā struktūra konstatē, ka kāds produkts vai ražotājs neizpilda vai vairs neizpilda

prasības, tā pieprasa ražotājam veikt pienācīgus korektīvus pasākumus un nepieciešamības gadījumā aptur vai anulē sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumu.

5. Ja korektīvi pasākumi nav veikti vai nedod vēlamo rezultātu, paziņotā struktūra attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē sertifikātus vai apstiprinājuma lēmumus.

6. Pieņemot atbilstības novērtēšanas lēmumus, arī lemjot par nepieciešamību apturēt vai anulēt sertifikātu vai apstiprinājuma lēmumus, ņemot vērā iespējamu neatbilstību, paziņotās struktūras piemēro skaidrus un iepriekš noteiktus kritērijus.

7. Paziņotās struktūras nodrošina to darbinieku rotāciju, kuri veic dažādus atbilstības novērtēšanas uzdevumus.

54. pants
Paziņoto struktūru informācijas sniegšanas pienākumi

1. Paziņotās struktūras informē paziņojošo iestādi par:

   (a) sertifikāta atteikšanu, ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu;

   (b) jebkādiem apstākļiem, kas ietekmē paziņojuma darbības jomu un nosacījumus;

   (c) visiem informācijas pieprasījumiem par atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;

   (d) atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas to paziņojuma darbības jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšlīgumu slēgšanu, – pēc pieprasījuma.

2. Paziņotās struktūras citām struktūrām, kuras paziņotas atbilstīgi šai regulai un veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kas aptver tos pašus produktus, sniedz relevantu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un – pēc pieprasījuma – arī pozitīviem atbilstības novērtēšanas rezultātiem.

3. Ja Komisija vai dalībvalsts tirgus uzraudzības iestāde iesniedz pieprasījumu paziņotajai struktūrai, kas iedibināta citas dalībvalsts teritorijā, saistībā ar atbilstības novērtēšanu, ko veikusi minētā paziņotā struktūra, tā minētā pieprasījuma kopiju nosūta attiecīgās citas dalībvalsts paziņojošajai iestādei. Attiecīgā paziņotā struktūra nekavējoties un vēlākais 15 dienu laikā atbild uz pieprasījumu. Paziņojošā iestāde nodrošina, ka paziņotā struktūra šādus pieprasījumus izskata, ja vien nav likumīga iemesla to nedarīt.

4. Ja paziņotajām struktūrām ir pierādījumi vai tās saņem pierādījumus par to, ka:

   (a) cita paziņotā struktūra neizpilda 45. pantā noteiktās prasības vai savus pienākumus; vai

   (b) tirgū laists produkts neizpilda atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos noteiktās ekodizaina prasības, kas attiecas uz minēto produktu; vai

   (c) tirgū laists produkts tā fiziskā stāvokļa dēļ var radīt nopietnu risku,

   tās attiecīgi brīdina relevanto tirgus uzraudzības iestādi vai paziņojošo iestādi un nodod tai šādus pierādījumus.

55. pants
Pieredzes apmaiņa

Komisija nodrošina pieredzes apmaiņas organizēšanu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas rīcībpolitiku.

56. pants
Paziņoto struktūru koordinācija

1. Komisija nodrošina to, lai starp struktūrām, kuras paziņotas atbilstīgi šai regulai, tiktu izveidota pienācīga koordinācija un sadarbība un lai tā norisinātos paziņoto struktūru grupā vai grupās, tostarp – attiecīgā gadījumā – tādu struktūru grupās, kuras paziņotas saskaņā ar to pašu atbilstīgi 4. pantam pieņemto deleģēto aktu vai saistībā ar līdzīgiem atbilstības novērtēšanas uzdevumiem.

   Paziņotās struktūras jebkādas relevantās grupas darbā piedalās nepastarpināti vai ar ieceltu pārstāvju starpniecību.

2. Paziņotās struktūras kā vispārējus norādījumus izmanto visus relevantos dokumentus, kas sagatavoti 1. punktā minēto grupu darba rezultātā.

3. Koordinācija un sadarbība 1. punktā minētajās grupās noris ar mērķi nodrošināt šīs regulas un atbilstīgi 4. pantam pieņemto deleģēto aktu saskaņotu piemērošanu. To darot, grupas kā vispārējus norādījumus ievēro visus relevantos dokumentus, ko sagatavojusi atbilstīgi Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktam izveidotā administratīvās sadarbības grupa.

X NODAĻA. STIMULĒJOŠIE PASĀKUMI

57. pants
Dalībvalstu stimulējošie pasākumi

1. Dalībvalstu stimulējošie pasākumi saistībā ar produktiem, kurus aptver atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, ar ko nosaka snieguma klases saskaņā ar 7. panta 4. punktu, attiecībā uz kādu I pielikumā minētu produkta parametru ir veltīti divām augstākajām Savienības līmenī aizņemtajām snieguma klasēm vai – attiecīgā gadījumā – produktiem ar ES ekomarķējumu, ja vien minētajā deleģētajā aktā nav noteikts citādi.

2. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts nosaka snieguma klases atbilstīgi 7. panta 4. punktam attiecībā uz vairākiem I pielikumā minētiem produkta parametriem vai ja snieguma klases ir noteiktas gan saskaņā ar Regulu (ES) 2017/1369, gan saskaņā ar šo regulu, Komisija atbilstīgi 4. panta trešās daļas g) punktam pieņemtajos deleģētajos aktos var sīkāk norādīt, uz kuriem produkta parametriem dalībvalstu stimulējošie pasākumi attiecas.

   Šādā gadījumā Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

   (a) produktu skaits katrā snieguma klasē;

   (b) produktu relatīvā ekonomiskā pieejamība katrā snieguma klasē;

   (c) nepieciešamība nodrošināt pietiekamu pieprasījumu pēc ekoloģiski ilgtspējīgākiem produktiem.

3. Ja atbilstīgi 4. pantam pieņemtā deleģētajā aktā nav noteiktas snieguma klases, Komisija atbilstīgi 4. panta trešās daļas g) punktam pieņemtajos deleģētajos aktos var norādīt, kādas ar produkta parametriem saistītas prasības jāizpilda produktiem, uz kuriem attiecas dalībvalstu stimulējošie pasākumi.

Šādā gadījumā Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

(a) minētajām prasībām atbilstošo produktu relatīvā ekonomiskā pieejamība;

(b) nepieciešamība nodrošināt pietiekamu pieprasījumu pēc ekoloģiski ilgtspējīgākiem produktiem.

58. pants
Zaļais publiskais iepirkums

1. Atbilstīgi 4. panta trešās daļas h) punktam noteiktās prasības publiskiem līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzējas iestādes, kas definētas Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/25/ES 3. panta 1. punktā, vai līgumslēdzēji, kas definēti Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā, attiecīgi var būt obligātas tehniskās specifikācijas, atlases kritēriji, piešķiršanas kritēriji, līguma izpildes klauzulas vai mērķrādītāji.

2. Atbilstīgi 4. panta trešās daļas h) punktam nosakot prasības publiskiem līgumiem, Komisija ņem vērā šādus kritērijus:

(a) to publisko līgumu vērtība un apjoms, kas piešķirti attiecīgajai produktu grupai vai pakalpojumiem vai būvdarbiem, kuros izmanto attiecīgo produktu grupu;

(b) nepieciešamība nodrošināt pietiekamu pieprasījumu pēc ekoloģiski ilgtspējīgākiem produktiem;

(c) tas, vai līgumslēdzējām iestādēm vai līgumslēdzējiem ir ekonomiski iespējams iegādāties ekoloģiski ilgtspējīgākus produktus, neradot nesamērīgas izmaksas.

XI NODAĻA. TIRGUS UZRAUDZĪBA

59. pants
Tirgus uzraudzības rīcības plāni

1. Neskarot Regulas (ES) 2019/1020 13. pantu, katra dalībvalsts vismaz reizi divos gados izstrādā rīcības plānu, kurā izklāsta tirgus uzraudzības darbības, kas plānotas nolūkā nodrošināt, ka saistībā ar šo regulu un atbilstīgi 4. pantam pieņemtajiem deleģētajiem aktiem pietiekami plašā mērogā tiek veiktas pienācīgas pārbaudes. Pirmo šādu rīcības plānu katra dalībvalsts izstrādā līdz [2024. gada 16. jūlijam].

Pirmajā daļā minētajā rīcības plānā ietilpst vismaz:

(a) prasības vai produkti, kas tirgus uzraudzības aspektā atzīsti par prioritāriem atbilstoši kopīgajām prioritātēm, kuras administratīvās sadarbības grupa apzinājusi atbilstīgi 62. panta 1. punkta a) apakšpunktam, un saskaņā ar 5. punktā minētajiem īstenošanas aktiem;

(b) tirgus uzraudzības darbības, kas plānotas, lai samazinātu šo par prioritāriem atzīto produktu vai prasību neatbilstību, t. sk. to pārbaužu veids un minimālais skaits, kas jāveic rīcības plāna aptvertajā periodā.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās tirgus uzraudzības prioritātes nosaka, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, arī šādiem:

(a) tirgū novēroto neatbilstību apmēri;

(b) neatbilstības vidiskā ietekme;

(c) to relevanto produktu skaits, kas darīti pieejami valstu tirgos; un

(d) relevanto ekonomikas operatoru skaits, kas darbojas šajos tirgos.

3. Atbilstīgi 1. punkta b) apakšpunktam plānoto pārbaužu veids un skaits ir proporcionāls objektīvajiem kritērijiem, kas izmantoti prioritāšu noteikšanā saskaņā ar 2. punktu.

4. Dalībvalstis savus valsts rīcības plānus paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu.

5. Komisija var pieņemt īstenošanas aktus, kuros uzskaita produktus vai prasības, kas dalībvalstīm vismaz jāuzskata par tirgus uzraudzības prioritātēm saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar konsultēšanās procedūru, kas norādīta 67. panta 2. punktā.

60. pants
Minimālais pārbaužu skaits

1. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 66. pantu nolūkā papildināt šo regulu, nosakot minimālo pārbaužu skaitu, kas katras dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm jāveic konkrētiem produktiem, uz kuriem attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemtie deleģētie akti, vai saistībā ar īpašām šādos deleģētajos aktos noteiktām prasībām. Deleģētajā aktā attiecīgā gadījumā var norādīt vajadzīgo pārbaužu veidu un izmantojamās metodes.

Minimālo pārbaužu skaitu nosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem:

(a) 59. panta 2. punktā uzskaitītie kritēriji;

(b) dalībvalstu rīcības plānos ietvertās darbības;

(c) kopīgās prioritātes, ko administratīvās sadarbības grupa noteikusi atbilstīgi 62. panta 1. punkta a) apakšpunktam;

(d) attiecīgā gadījumā prioritātes, kas iekļautas 59. panta 5. punktā minētajos īstenošanas aktos.

2. Ja tiek konstatēta neatbilstība deleģētajiem aktiem, kas pieņemti atbilstīgi 4. pantam, tirgus uzraudzības iestādes ir tiesīgas no atbildīgā ekonomikas operatora atgūt izdevumus par dokumentu inspicēšanu un produktu fizisku testēšanu.

61. pants
Ziņošana un etalonkritēriji

1. Tirgus uzraudzības iestādes Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā ievada informāciju par to sodu veidu un smagumu, kas noteikti par neatbilstību šai regulai.

2. Komisija reizi divos gados līdz 30. jūnijam sagatavo ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, ko tirgus uzraudzības iestādes ievadījušas Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā. Pirmo no šiem ziņojumiem publicē līdz [*PB lūgums ierakstīt datumu: divi gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas*].

Ziņojumā ietver:

(a) informāciju par to pārbaužu veidu un skaitu, ko tirgus uzraudzības iestādes veikušas divos iepriekšējos kalendārajos gados atbilstīgi Regulas (ES) 2019/1020 34. panta 4. un 5. punktam;

(b) informāciju par konstatētās neatbilstības apmēriem un par to sodu veidu un smagumu, kas divos iepriekšējos kalendārajos gados piemēroti attiecībā uz produktiem, ko aptver atbilstīgi šīs regulas 4. pantam pieņemtie deleģētie akti;

(c) šīs informācijas salīdzinājumu ar darbībām, kas plānotas atbilstīgi 59. panta 1. punktam izstrādāto rīcības plānu kontekstā;

(d) tirgus uzraudzības iestādēm domātus indikatīvus etalonkritērijus saistībā ar pārbaužu biežumu un piemēroto sodu veidu un smagumu.

3. Komisija publicē šā panta 2. punktā minēto ziņojumu Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minētajā informācijas un saziņas sistēmā un publisko ziņojuma kopsavilkumu.

62. pants
Tirgus uzraudzības koordinēšana un atbalstīšana

1. Šīs regulas vajadzībām atbilstīgi Regulas (ES) 2019/1020 30. panta 2. punktam izveidotā administratīvās sadarbības grupa (“*ADCO*”) tiekas regulāri un vajadzības gadījumā pēc Komisijas vai divu vai vairāku līdzdalīgo tirgus uzraudzības iestāžu pamatota pieprasījuma.

Veicot Regulas (ES) 2019/1020 32. pantā noteiktos uzdevumus, *ADCO* palīdz īstenot atbilstīgi 59. panta 1. punktam izstrādātos rīcības plānus un nosaka:

(a) kopīgās tirgus uzraudzības prioritātes, kas minētas 59. panta 1. punkta a) apakšpunktā, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas minēti 59. panta 2. punktā;

(b) Savienības atbalsta prioritātes saskaņā ar 2. punktu;

(c) atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos izklāstītās prasības, kas tiek piemērotas vai interpretētas atšķirīgi un ko tālab vajadzētu izvirzīt par prioritāti kopīgu mācību organizēšanā vai vadlīniju pieņemšanā atbilstīgi šā panta 2. punktam.

2. Pamatojoties uz *ADCO* noteiktajām prioritātēm, Komisija:

(a) organizē kopīgus tirgus uzraudzības un testēšanas projektus kopīgu interešu jomās;

(b) organizē kopīgas investīcijas tirgus uzraudzības kapacitātē, t. sk. aprīkojumā un IT rīkos;

(c) organizē kopīgas apmācības tirgus uzraudzības iestāžu, paziņojošo iestāžu un paziņoto struktūru darbiniekiem, arī par to prasību pareizu interpretāciju un piemērošanu, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos,

un par metodēm un paņēmieniem, kas ir relevanti, lai piemērotu vai verificētu atbilstību šādām prasībām;

(d) izstrādā vadlīnijas to prasību piemērošanai un izpildei, kas noteiktas atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, to vidū kopīgas prakses un metodikas efektīvai tirgus uzraudzībai.

Savienība attiecīgā gadījumā finansē a), b) un c) apakšpunktā minētās darbības.

3. Komisija sniedz tehnisku un loģistikas atbalstu, lai nodrošinātu to, ka *ADCO* izpilda savus uzdevumus, kas noteikti Regulas (ES) 2019/1020 32. pantā un šajā pantā.

XII NODAĻA. DROŠĪBAS PROCEDŪRAS

63. pants
Valsts līmeņa procedūra rīcībai ar produktiem, kas rada risku

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka produkts, uz kuru attiecas atbilstīgi 4. pantam pieņemts deleģētais akts, rada risku, tās veic izvērtējumu, kas aptver visas ar risku saistītās un šajā regulā vai relevantajā deleģētajā aktā noteiktās prasības. Relevantie ekonomikas operatori pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

   Ja minētajā izvērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka produkts neatbilst prasībām, kas noteiktas piemērojamajos atbilstīgi 4. pantam pieņemtajos deleģētajos aktos, tās nekavējoties pieprasa relevantajam ekonomikas operatoram saprātīgā termiņā, ko noteikušas tirgus uzraudzības iestādes un kas ir samērīgs ar neatbilstības raksturu un attiecīgā gadījumā tās pakāpi, veikt pienācīgus un samērīgus korektīvos pasākumus, lai neatbilstību novērstu. Ekonomikas operatora veicamais korektīvais pasākums var ietvert Regulas (ES) 2019/1020 16. panta 3. punktā uzskaitītās darbības.

   Tirgus uzraudzības iestādes attiecīgi informē relevanto paziņoto struktūru.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par izvērtējuma rezultātiem un par darbībām, ko tās ekonomikas operatoram prasījušas veikt.

3. Ekonomikas operators nodrošina, ka tiek veikti visi pienācīgie korektīvie pasākumi attiecībā uz visiem skartajiem produktiem, kurus tas darījis pieejamus tirgū Savienībā.

4. Ja relevantais ekonomikas operators 1. punkta otrajā daļā noteiktajā termiņā neveic korektīvus pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus pienācīgos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka attiecīgais produkts tiek darīts pieejams valsts tirgū, izņemtu produktu no tirgus vai atsauktu.

   Par šiem pasākumiem tās nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Šā panta 4. punktā minēto informāciju Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, un tajā ietver visas pieejamās ziņas, konkrēti, neatbilstīgā produkta identificēšanai nepieciešamos datus, datus par produkta izcelsmi, iespējamās neatbilstības veidu un konkrēto neatbilstību, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī relevantā ekonomikas operatora iesniegtos argumentus. Tirgus uzraudzības iestādes norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar:

(a) produkta neatbilstību prasībām, kas noteiktas relevantajā atbilstīgi 4. pantam pieņemtajā deleģētajā aktā; vai

(b) trūkumiem 34. un 35. pantā minētajos saskaņotajos standartos vai kopīgajās specifikācijās, uz kuru pamata ir prezumēta atbilstība.

6. Citas dalībvalstis, izņemot procedūru uzsākušo dalībvalsti, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par jebkādiem pieņemtajiem pasākumiem un to rīcībā esošo papildu informāciju saistībā ar attiecīgā produkta neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt paziņotajam valsts pasākumam, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja trīs mēnešu laikā pēc 4. punktā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktu provizorisko pasākumu, šo pasākumu uzskata par pamatotu. Lai ņemtu vērā produktu specifiku vai attiecīgās prasības, pasākumos var norādīt termiņu, kas garāks vai īsāks par trim mēnešiem.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka nekavējoties tiek veikti pienācīgi ierobežojoši pasākumi saistībā ar attiecīgo produktu vai ražotāju, piemēram, produkta izņemšana no tirgus.

64. pants
Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 63. panta 3. un 4. punktā noteikto procedūru, tiek celti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktu pasākumu vai ja Komisija valsts pasākumu uzskata par tādu, kas ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties uzsāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo(-ajiem) ekonomikas operatoru(-iem) un izvērtē valsts pasākumu. Pamatojoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija ar īstenošanas aktu lemj, vai valsts pasākums ir pamatots vai ne.

   Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 67. panta 3. punktā norādīto pārbaudes procedūru.

2. Komisija savu lēmumu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram vai operatoriem.

   Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā produkta izņemšanu no sava tirgus, un par to informē Komisiju.

   Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un produkta neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem šīs regulas 34. pantā minētajos saskaņotajos standartos, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un produkta neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem 35. pantā minētajās kopīgajās specifikācijās, Komisija nekavējoties pieņem īstenošanas aktus, ar ko groza vai atceļ attiecīgās kopīgās specifikācijas.

   Pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas norādīta 67. panta 3. punktā.

65. pants
Formāla neatbilstība

1. Ja dalībvalsts konstatē kādu no turpmāk uzskaitītajām neatbilstībām, tā prasa relevantajam ekonomikas operatoram attiecīgo neatbilstību novērst:

   (a) *CE* zīme ir uzlikta, pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantu vai šīs regulas 39. pantu;

   (b) *CE* zīme nav uzlikta;

   (c) paziņotās struktūras identifikācijas numurs ir uzlikts, pārkāpjot 39. pantu, vai tas ir vajadzīgs, bet nav uzlikts;

   (d) ES atbilstības deklarācija nav sagatavota;

   (e) ES atbilstības deklarācija nav sagatavota pareizi;

   (f) tehniskā dokumentācija nav pieejama, ir nepilnīga vai satur kļūdas;

   (g) informācija, kas minēta 21. panta 6. punktā vai 23. panta 3. punktā, nav sniegta, ir nepatiesa vai nepilnīga;

   (h) nav izpildīta kāda cita administratīvā prasība, kas noteikta 21. vai 23. pantā vai piemērojamajā deleģētajā aktā, kurš pieņemts atbilstīgi 4. pantam.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus pienācīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu produktu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

XIII NODAĻA. DELEĢĒTĀS PILNVARAS UN KOMITEJU PROCEDŪRA

66. pants
Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 4. pantā, 9. panta 1. punkta otrajā daļā, 11. panta 4. punktā, 20. panta 3. punktā un 61. panta 1. punktā norādītos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz sešu gadu periodu no [*viens mēnesis pēc šā akta stāšanās spēkā*]. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms sešu gadu perioda beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 4. pantā, 9. panta 1. punkta otrajā daļā, 11. panta 4. punktā, 20. panta 3. punktā un 61. panta 1. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģēto aktu derīgumu.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 4. pantu, 9. panta 1. punkta otro daļu, 11. panta 4. punktu, 20. panta 3. punktu un 61. panta 1. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

67. pants
Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

XIV NODAĻA. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

68. pants
Sodi

Dalībvalstis paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Noteiktie sodi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši, ņemot vērā neatbilstības pakāpi un to neatbilstīgo produktu vienību skaitu, kas laisti Savienības tirgū. Dalībvalstis minētos noteikumus paziņo Komisijai vēlākais līdz [*viens gads pēc šīs regulas piemērošanas dienas*] un nekavējoties paziņo tai par turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

69. pants
Izvērtēšana

Ne agrāk kā [*8 gadi pēc šīs regulas piemērošanas dienas*] Komisija izvērtē šo regulu un tās devumu iekšējā tirgus darbībā un produktu vidiskās ilgtspējas uzlabošanā. Komisija ziņojumu par galvenajiem konstatējumiem iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai. Dalībvalstis nodrošina Komisijai informāciju, kas vajadzīga minētā ziņojuma sagatavošanai.

Ja Komisija to atzīst par lietderīgu, ziņojumam pievieno tiesību akta priekšlikumu par šīs regulas attiecīgo noteikumu grozīšanu.

70. pants
Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Direktīvu 2009/125/EK atceļ.

2. Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu VIII pielikumā.

3. Direktīvas 2009/125/EK 1. panta 3. punktu, 2. pantu, 3. panta 1. punktu, 4., 5. un 8. pantu, 9. panta 3. punktu, 10. pantu un IV, V un VI pielikumu [*PB: lūgums ievietot*

datumu – viena diena pirms šīs regulas piemērošanas datuma] redakcijā turpina piemērot īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstīgi minētās direktīvas 15. pantam.

4. Īstenošanas pasākumiem, kas pieņemti atbilstīgi Direktīvas 2009/125/EK 15. pantam, piemēro šīs regulas 3., 33. un 59.–65. pantu.

5. Attiecībā uz produktiem, kas laisti tirgū vai ekspluatācijā saskaņā ar Direktīvu 2009/125/EK pirms dienas, kad sāk piemērot atbilstīgi šīs regulas 4. pantam pieņemto deleģēto aktu, kurš attiecas uz tiem pašiem produktiem, ražotājs 10 gadu laikā no dienas, kad saražots pēdējais no minētajiem produktiem, ar atbilstības novērtēšanu un atbilstības deklarāciju saistītās dokumentācijas elektronisku versiju dara pieejamu inspicēšanai 10 dienu laikā pēc tirgus uzraudzības iestāžu vai Komisijas pieprasījuma saņemšanas.

71. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –	*Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

1.2. Attiecīgā rīcībpolitikas joma

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

1.4.2. Konkrētie mērķi

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

1.4.4. Snieguma rādītāji

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēršanas grafiks

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

3.2.5. Trešo personu iemaksas

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai, ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem un atceļ Direktīvu 2009/125/EK

1.2. Attiecīgā rīcībpolitikas joma

03 – Vienotais tirgus

09 – Vide un klimatrīcība

1.3. Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz:

☐ **jaunu darbību**

☐ **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu / sagatavošanas darbību**[86]

☑ **esošas darbības pagarināšanu**

☑ **vienas vai vairāku darbību apvienošanu vai pārorientēšanu uz citu/jaunu darbību**

1.4. Mērķi

1.4.1. Vispārīgie mērķi

Šīs regulas mērķi ir uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un nodrošināt to produktu brīvu apriti iekšējā tirgū, kuriem ir noteiktas ilgtspējas prasības.

Tas tiek darīts, paredzot pieņemt deleģētos aktus, kuros ietvertas prasības attiecībā uz produkta ilgizturību, atkalizmantojamību, modernizējamību un remontējamību, tādu vielu klātbūtni produktos, kas rada bažas, produkta energoefektivitāti un resursefektivitāti, reciklētā materiāla saturu produktos, produktu pārražošanu un kvalitatīvu reciklēšanu, kā arī produktu oglekļa un vidiskās pēdas samazināšanu. Ir paredzēta arī digitālas produkta pases (turpmāk "produkta pase") izveide, obligāto zaļā publiskā iepirkuma kritēriju noteikšana un satvara izveide, lai novērstu nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu.

1.4.2. Konkrētie mērķi

Atbilstoši vispārīgajam mērķim konkrētie mērķi ir šādi:

- uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un piekļuvi informācijai par ilgtspēju visā piegādes ķēdē,
- stimulēt ilgtspējīgākus produktus un uzņēmējdarbības modeļus, lai uzlabotu vērtības saglabāšanu,
- Uzlabot ilgtspējīgu produktu tiesiskā regulējuma piemērošanu

1.4.3. Paredzamie rezultāti un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz labuma guvējiem / mērķgrupām.

Paredzamie šīs regulas īstenošanas rezultāti un ietekme ir šādi:

[86] Kā paredzēts Finanšu regulas 58. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

attiecībā uz uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju un piekļuvi informācijai par ilgtspēju visā piegādes ķēdē

- palielināts aptverto (nepārtikas) produktu skaits,
- tādas prasības attiecībā uz produktiem, kas labāk aptver produktu vērtības ķēdi, apritīguma aspektus un informācijas par ilgtspēju pieejamību,
- mazāka vidiskā ietekme, labāka energoefektivitāte un resursefektivitāte produktu aprites ciklā, tostarp ņemot vērā produkta ekspluatācijas laikposmu un izmantotos materiālus;

attiecībā uz stimuliem ilgtspējīgākiem produktiem un uzņēmējdarbības modeļiem

- palielināti ieguldījumi ilgtspējīgāku produktu izstrādē, ražošanā un pēcpārdošanas pakalpojumos, kas izraisa to tirgus daļas pieaugumu,
- paaugstināta reciklēšanas, remonta un atkalizmantošanas sektora ekonomiskā vērtība;

attiecībā uz tiesiskā regulējuma uzlabotu piemērošanu ilgtspējīgu produktu jomā

- palielināts to produktu skaits, uz kuriem attiecas ilgtspējas prasības,
- tādas prasības attiecībā uz produktiem, kas labāk aptver produktu vērtības ķēdi, apritīguma aspektus un informācijas par ilgtspēju pieejamību,
- samazināta ES tirgū laisto produktu neatbilstība ilgtspējas prasībām.

Uzņēmumiem, kuri darbojas pāri ES robežām, saskaņotas prasības ES līmenī, visticamāk, samazinās kopējās atbilstības nodrošināšanas izmaksas, jo ar tām aizstās dažādas esošās vai plānotās prasības valstu līmenī. Būs arī tieši ieguvumi saistībā ar uzņēmumu konkurētspēju, tostarp pārvirzot darbību no primāro izejvielu apstrādes uz otrreizējo izejvielu apstrādi un no produktu ražošanas uz uzturēšanu, atkalizmantošanu, pārjaunošanu, remontu un lietotu preču tirdzniecību, kas, kā paredzams, sniegs būtiskus ieguvumus MVU, jo tie ir aktīvāki šajos sektoros.

Paredzams, ka šī regula mainīs arī patērētāju uzvedību. Tā reaģēs uz konstatēto problēmu, ka ekonomikas operatoriem un iedzīvotājiem aizvien ir pārāk grūti izvēlēties ilgtspējīgu pirkumu, jo trūkst relevantas informācijas un cenas ziņā pieejamu iespēju to darīt. Tādējādi patērētāji veiks vidi saudzējošākus pirkumus, izslēdzot no tirgus vismazāk ilgtspējīgos produktus (tādējādi atvieglojot patērētāju izvēli) un nodrošinot skaidrāku un pieejamāku informāciju, tostarp dažu produktu gadījumā to snieguma klases un, iespējams, saistītos marķējumus. Produkta digitālā pase vēl vairāk palielinās pieejamo informāciju un atvieglos piekļuvi. Tas ļaus privātajiem pakalpojumu sniedzējiem izstrādāt lietotnes un pakalpojumus, kas uzlabo patērētāju spēju novērtēt un salīdzināt produktus.

Produkta digitālā pase arī padarīs relevanto informāciju par produktu digitālā formātā pieejamu tirgus uzraudzības iestādēm (TUI) un, iespējams, muitas dienestiem, atvieglojot atbilstības verifikāciju un uzlabojot dalībvalstu izpildes darbību efektivitāti. Tomēr ekodizaina regulējuma darbības joma, kas paplašināta ar vērienīgākiem mērķiem attiecībā uz ilgtspēju, var būt veiksmīga tikai tad, ja gan Eiropas Komisijas, gan dalībvalstu resursi tiek palielināti līdz vērienīgajiem mērķiem atbilstošam līmenim.

1.4.4. Snieguma rādītāji

Norādīt, pēc kādiem rādītājiem seko līdzi progresam un sasniegumiem.

Lai uzraudzītu šīs regulas īstenošanu un ietekmi, tiks izmantots šāds pamatrādītāju kopums:

<u>attiecībā uz uzlabotu produktu vidisko ilgtspēju un piekļuvi informācijai par ilgtspēju visā piegādes ķēdē</u>

- to produktu grupu skaits, uz kurām attiecas deleģētie akti atbilstīgi 5. pantam,
- paredzamās izmaiņas piesārņotāju un siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisijās (tostarp, izmantojot piesaisti) no ražošanas vērtības ķēdēm, kas piegādā reglamentētus produktus ES iekšējam tirgum,
- ES iekšējā tirgū laisto vai ekspluatācijā nodoto relevanto reglamentēto produktu enerģijas izmantošanas un efektivitātes, kā arī ūdens izmantošanas un efektivitātes aplēstās izmaiņas, resursu produktivitāte (materiālefektivitāte),
- relevanto reglamentēto produktu vidējais ekspluatācijas laikposms, kas izriet no 1) to patiesās ilgizturības, 2) veiktajām uzturēšanas, remonta un modernizācijas darbībām un 3) secīgo lietotāju skaita,
- pēcpatēriņa reciklēto materiālu ieguldījums izejvielu pieprasījumā iekšējā tirgū – nedārgmetālu, kritiski svarīgo izejvielu un plastmasas pieprasījumā,
- aprites materiālu izmantošanas apmērs – materiālu pieprasījuma daļa, ko apmierina otrreizējās izejvielas (% no kopējā materiālu patēriņa);

<u>attiecībā uz stimuliem ilgtspējīgākiem produktiem un uzņēmējdarbības modeļiem</u>

- pievienotā vērtība un tās komponenti sadalījumā pa darbībām,
- zaļais publiskais iepirkums – tādu publiskā iepirkuma procedūru īpatsvars, kas pārsniedz ES robežvērtības (skaits un vērtība) un ietver vidiskus elementus,
- ietekme uz patērētājiem, ko izraisa produktu izmaksu izmaiņas un vērtības izmaiņas to izmantošanas dēļ,
- "bruto ieguldījumi materiālajās precēs", "nodarbināto personu skaits" un "pievienotā vērtība pēc ražošanas faktoru izmaksām" reciklēšanas, remonta un atkalizmantošanas sektorā;

<u>attiecībā uz tiesiskā regulējuma uzlabotu piemērošanu ilgtspējīgu produktu jomā</u>

- noteikto prasību veidi, tostarp izveidotā produkta digitālā pase,
- neatbilstība prasībām, kas noteiktas produktiem, uz kuriem attiecas deleģētie akti.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņā vai ilgtermiņā izpildāmās vajadzības, tostarp sīki izstrādāts iniciatīvas izvēršanas grafiks

Priekšlikuma pamatā ir jau esoša direktīva un struktūra, kas vairāk nekā 15 gadus ir izmantota, lai ar sekundārajiem tiesību aktiem reglamentētu energopatēriņu ietekmējošus produktus. Lielākā daļa šajā regulā ieviesto pasākumu nav piemērojami nekavējoties, bet tiem būtu jāseko tiesību akta pieņemšanai, pieņemot deleģētos un

īstenošanas aktus. Tūlīt ir piemērojami vienīgi pasākumi saistībā ar apiešanu un informācijas atklāšanu par nerealizēto patēriņa produktu iznīcināšanu.

Pēc tiesību akta pieņemšanas Komisija pieņem darba plānu, kurā nosaka indikatīvu sarakstu ar produktu grupām, attiecībā uz kurām tā paredz pieņemt deleģētos aktus atbilstīgi 4. pantam. Tā tiks turpināts nepārtrauktais darbs saskaņā ar pašreizējo direktīvu, kas tiks iekļauts jaunajā regulā.

Ar šiem deleģētajiem aktiem nosaka ekodizaina prasības, kas piemērojamas konkrētām produktu grupām vai vairākām produktu grupām, ja tām ir līdzības, kas ļauj noteikt kopīgas ekodizaina prasības. Šajos deleģētajos aktos var ietvert prasības, kas piemērojamas publiskiem līgumiem un produktu digitālo pasu izveidei.

Deleģētos aktus var pieņemt arī par aizliegumu izmest nerealizētos patēriņa produktus un par pārbaužu skaitu, kas jāveic tirgus uzraudzības iestādēm.

Var pieņemt īstenošanas aktus, lai precizētu formātu, kādā atklājama informācija par nerealizētu patēriņa produktu iznīcināšanu, un uzskaitītu tos produktus vai prasības, ko dalībvalstis vismaz uzskata par prioritārām tirgus uzraudzības darbībās.

Deleģētos aktus un attiecīgā gadījumā īstenošanas aktus pieņems pēc rūpīga ietekmes novērtējuma un apspriešanās ar ieinteresētajām personām saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādnēm.

Deleģētos aktus par ekodizaina prasībām un aizliegumu izmest nerealizētus patēriņa produktus ieviesīs ekonomikas aktori, jo īpaši ražotāji, importētāji un izplatītāji. Nozare tiks atbalstīta, nodrošinot pamatnostādnes par aprites uzņēmējdarbības modeļiem (AUM), ko atbalsta ES mēroga centrs, kurš atbalsta aprites uzņēmējdarbības modeļu ieviešanu, informācijas un pakalpojumu novirzīšanu, tostarp izpratnes veicināšanu, sadarbību, apmācību nodrošināšanu, labākās prakses apmaiņu utt.

1.5.2. Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība (tās pamatā var būt dažādi faktori, piemēram, koordinēšanas radītie ieguvumi, juridiskā noteiktība, lielāka rezultativitāte vai komplementaritāte). Šā punkta izpratnē "Savienības iesaistīšanās pievienotā vērtība" ir vērtība, kas veidojas Savienības iesaistīšanās rezultātā un kas papildina vērtību, kura veidotos, ja dalībvalstis rīkotos atsevišķi.

Eiropas līmeņa rīcības pamatojums (*ex ante*)

Salīdzinot ar esošo ekodizaina tiesību aktu pamatojumu, dalībvalstīm pašām nebūtu iespējas ieviest pienācīgus pasākumus, neradot atšķirības ekonomikas operatoriem izvirzītajās prasībās un šķēršļus produktu brīvai apritei, regulatīvu slogu un pārmērīgas izmaksas ekonomikas operatoriem. Turklāt dalībvalstis atsevišķi neizbēgami izstrādātu rīkus, kas atšķirtos un padarītu patērētāju izvēli sarežģītāku. Ja dalībvalstis rīkotos pašas par sevi, pastāv liels risks, ka varētu izveidoties dažādas konkurējošas sistēmas, kas balstītas uz dažādām metodēm un pieejām, jo īpaši attiecībā uz produktiem, ko tirgo iekšējā tirgū, radot tirgus sadrumstalotību un, visticamāk, atšķirīgu informētības un informācijas līmeni par produktu vidisko sniegumu visā ES un papildu izmaksas uzņēmumiem, kas veic tirdzniecību pāri robežām.

Gaidāmā Savienības pievienotā vērtība (*ex post*)

Rīcība Savienības līmenī ir rezultatīvāka nekā rīcība valsts līmenī, jo, vienīgi rīkojoties ES līmenī, var noteikt saskaņotas kopīgās prasības attiecībā uz produktiem

un informāciju par ilgtspējas sniegumu, nodrošinot preču brīvu apriti un ļaujot patērētājiem iegūt atbilstošu un uzticamu informāciju par produktu ilgtspējas sniegumu un aprites iezīmēm neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tie ir iegādāti. Kopīgu prasību noteikšanai ES līmenī ir nepārprotama pievienotā vērtība, jo tas nodrošinās saskaņotu un labi funkcionējošu iekšējo tirgu visās dalībvalstīs un attiecīgi vienlīdzīgus konkurences apstākļus uzņēmumiem, kas darbojas iekšējā tirgū. Ar ES līmenī noteiktām saskaņotām obligātajām un informācijas prasībām visās dalībvalstīs tiks veicināti ilgtspējīgi produkti un aprites prakse, radot lielāku un efektīvāku tirgu un līdz ar to arī lielākus stimulus nozarei tos attīstīt. Visbeidzot, iekšējā tirgus lielums nodrošina kritisko masu, kas ļauj ES veicināt produktu ilgtspēju un ietekmēt produktu izstrādi un vērtības ķēdes pārvaldību visā pasaulē.

1.5.3. Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas

Ir uzkrāta ilga pieredze, reglamentējot vispirms enerģiju patērējošus un pēc tam energopatēriņu ietekmējošus produktus ES līmenī. Pašreizējā Direktīva 2009/125/EK – Ekodizaina direktīva – nodrošina pamatu pieņemtajiem pasākumiem, kas paredzēti konkrētiem produktiem. Ieguvumi ir dokumentēti ikgadējos ekodizaina ietekmes uzskaites ziņojumos, kuros izklāstīti galvenokārt ieguvumi enerģijas jomā kopā ar citiem ieguvumiem emisiju un resursu jomā.

Lai gan vairāki Ekodizaina direktīvas izvērtējumi ir apstiprinājuši, ka tā ir nepārprotami būtiska un iedarbīga kā regulatīvais instruments, tajos ir apzinātas arī iespējas uzlabot tās īstenošanu un izpildi. Piemēram, 2012. gada izvērtējumā tika atzīmēts, ka "lai gan kopumā ir atzīts, ka Ekodizaina direktīva un īstenošanas pasākumi var sekmēt ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plāna un ES resursefektivitātes politikas energoefektivitātes aspektus, daži dalībvalstu pārstāvji un vides NVO arī norāda, ka ir palaistas garām iespējas, jo īstenošanas pasākumos ir ierobežoti ietverti citi vides aspekti". Tika uzsvērts arī direktīvas neizmantotais potenciāls risināt ne tikai energoefektivitātes aspektus, un tajā pašā izvērtējumā secināts, ka "iespējams, ir bijuši uzlabojumi, kas nav saistīti ar energoefektivitāti un kas nav ņemti vērā produktu tvēruma, politikas izvēles vai pamatā esošās tehniskās analīzes dēļ". Lai gan neapšaubāmi pastāv iespējas turpmākai rīcībai, tās vienmēr jāskata pieejamo resursu kontekstā, lielāko uzmanību pievēršot lielākajiem ieguvumiem.

Komisija 2019. gada martā publicēja dienestu darba dokumentu "Ilgtspējīgi produkti aprites ekonomikā. Ceļā uz ES produktu rīcībpolitikas satvara ieguldījumu aprites ekonomikā". Tajā tika pētīts, cik lielā mērā ES politika, kas ietekmē produktus, veicina pārkārtošanos uz aprites ekonomiku un kur ir potenciāls sniegt lielāku ieguldījumu, piemēram, ar saskaņotāku īstenošanu, labāku sinerģiju starp politikas intervences pasākumiem vai produktu labāku aptveri politikas instrumentos, un īpaši padziļināti aplūkotas vairākas konkrētas produktu grupas. Tajā konstatēts, ka nav visaptveroša, integrēta ES politikas instrumenta, kas aptvertu visu produktu ilgtspējīgu ražošanu un patēriņu un/vai patērētājiem pieejamu un uzticamu informāciju par šiem produktiem. Tā vietā tika noteikts dažādu rīku komplekts, ar kuriem var pievērsties dažiem ar produktu apritīgumu saistītiem aspektiem, tomēr ir jāveic papildu darbs. Dokumentā arī norādīts, ka dažos ļoti relevantajos sektoros (piemēram, tekstilrūpniecībā un mēbeļu ražošanā) nav ieviesti rīki, ar kuriem sistemātiski pievērsties apritīgumam, un ka ekodizaina politikas panākumi, veicinot ar energopatēriņu ietekmējošu produktu apritīgumu, aizvien ir jāpiemēro citos relevantajos sektoros.

1.5.4. Saderība ar daudzgadu finanšu shēmu un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem

Eiropas Savienība ir apstiprinājusi vērienīgu atveseļošanas plānu, kura pamatā ir papildināts ilgtermiņa budžets nākamajai daudzgadu finanšu shēmai un jauns Eiropas Savienības Atveseļošanas instruments – *Next Generation EU*.

Iniciatīva ir daļa no **Eiropas zaļā kursa**, kas ir ES atveseļošanas stratēģijas pamatā. Zaļajā kursā ir atzītas priekšrocības, ko sniedz ieguldījumi mūsu konkurētspējīgā ilgtspējā, veidojot godīgāku, zaļāku un digitālāku Eiropu. Tas ietver arī trešo valstu un tirdzniecības partneru iesaistīšanu, lai nodrošinātu globālo vērtības ķēžu ilgtspēju un to, ka Eiropas emisiju samazinājumi veicina emisiju samazināšanos pasaulē, nevis izspiež oglekļietilpīgo ražošanu no Eiropas. Tas dos labumu iedzīvotājiem, nodrošinot viņiem kvalitatīvus produktus, kas ir efektīvi un cenas ziņā pieņemami, kalpo ilgāk un ir labvēlīgāki videi.

Uz šo iniciatīvu attiecas daudzgadu finanšu shēmas 1. izdevumu kategorijas (Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma) 3. sadaļa (Vienotais tirgus) un 3. izdevumu kategorijas (Dabas resursi un vide) 9. sadaļa (Vide un klimatrīcība). Kā izklāstīts turpmāk, šā tiesību akta īstenošanai būs vajadzīgi papildu cilvēkresursi un finanses.

Citas rīcībpolitikas jomas sniegs atbalstu, jo īpaši ES finansējums, ko piešķir uzņēmumiem inovācijām un ieguldījumiem. Privāto inovāciju finansējumu papildinās **Eiropas Reģionālās attīstības fonds**, pārdomāta specializācija, programmas ***LIFE*** un "**Apvārsnis Eiropa**", kas atbalstīs visu inovācijas ciklu ar mērķi inovatīvos risinājumus ieviest tirgū. Paredzams, ka līdz 2022. gada beigām saskaņā ar **programma "Digitālā Eiropa"** tiks sākta 18 mēnešus ilga saskaņota darbība, lai ierosinātu un saskaņotu ar relevantajām ieinteresētajām personām digitālās produkta pases projektu un prototipus trīs sektoros, tostarp prasības attiecībā uz starpsektoru sadarbspēju. **Inovāciju fonds** ir viena no pasaulē lielākajām finansējuma programmām, kas paredzēta inovatīvu mazoglekļa tehnoloģiju un risinājumu demonstrējumiem. Laikposmā no 2020. līdz 2030. gadam tas piešķirs atbalstu aptuveni 10 miljardu EUR apmērā, lai varētu laist tirgū rūpnieciskus risinājumus nolūkā dekarbonizēt Eiropu un atbalstīt tās pārkārtošanos uz klimatneitralitāti.

1.5.5. Dažādo pieejamo finansēšanas iespēju, tostarp pārdales iespējas, novērtējums

Ietekmi uz budžetu galvenokārt rada šādi faktori:

– 33 Komisijas regulu pārskatīšana laikposmā no 2022. līdz 2026. gadam un 5 jaunu regulu pieņemšana 2022.–2023. gadā saskaņā ar pašreizējo Ekodizaina direktīvu, ko nevar paveikt tikai tie darbinieki, kas pašlaik ir norīkoti ekodizaina ieviešanai; arī 2021. gadā pārskatītās 14 Komisijas regulas aizvien ietekmē darbiniekus, kuri veic tādus uzdevumus kā standartizācija un norādījumu sniegšana ieinteresētajām personām;

– maksimāli 18 jaunu deleģēto aktu sagatavošana un pieņemšana laikposmā no 2024. līdz 2027. gadam; daudzgadu darba plāna īstenošana ir galvenais solis produktu grupu un prioritāšu noteikšanā; tiek strādāts ar pieņēmumu, ka 2024. gadā pakāpeniski tiks ieviesti četri produkti, 2025. gadā – seši produkti un, sākot no 2026. gada, katru gadu – četri produkti, lai sasniegtu IPI mērķus,

vienlaikus laika gaitā izlīdzinot resursu nepieciešamību. Laikposmā no 2028. līdz 2030. gadam būtu jāpieņem arī 12 deleģētie akti, kas ietekmēs personālu un budžetu 2025.–2027. gadā;

– sagatavot īstenošanas aktus (vidēji vienu gadā, sākot no 2024. gada), ja tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, piemēram, attiecībā uz tirgus uzraudzību, informācijas sniegšanu par nerealizētu patēriņa preču iznīcināšanu vai pašregulācijas pasākumu atzīšanu; un

– jāveic horizontāli uzdevumi, kas saistīti ar digitālo produkta pasi, tirgus uzraudzību un muitas kontroli, kā arī Eiropas Aprites uzņēmējdarbības centru, lai atbalstītu pieredzes apmaiņu starp ekonomikas aktoriem, integrējot apritīgumu produktu izstrādē un ražošanā.

Pārskatot spēkā esošos noteikumus, saprātīgs aprēķins, kas balstīts uz pieredzi, ir tāds, ka vidēji ir nepieciešami aptuveni 0,5 PSE (+ asistentu atbalsts), lai aptvertu vienu produktu, ieskaitot standartizācijas darbu, bet neskaitot ar pārskatīšanu saistīto tehnisko novērtējumu, ko veic ārpakalpojumu sniedzējs. Ar 11,5 pilnslodzes ekvivalentiem (PSE), kas pašlaik ir piešķirti ekodizainam trīs ģenerāldirektorātos, nepietiek, lai izpildītu juridiskās saistības. Lai veiktu pārcelšanu un nodotu pētījumus ārpakalpojumu sniedzējiem, papildus ir nepieciešami resursi 13 PSE apmērā 2022. gadā, 24 PSE 2023. gadā, kas pēc tam pakāpeniski samazināsies līdz 19 PSE 2027. gadā.

Attiecībā uz jaunām produktu grupām saskaņā ar IPI – jauno prasību analīzei un novērtēšanas uzdevumiem ir nepieciešami aptuveni 0,9 PSE (+ asistentu atbalsts) vienam jaunam produktam. IN analīze liecina, ka IPI aptver aptuveni 30 jaunas produktu grupas vai horizontālus pasākumus. Tāpēc 2023. gadā būs nepieciešami 16 PSE, kas pakāpeniski pieaugs līdz 28,5 PSE 2027. gadā, papildus pārceltajiem 8,5 PSE, kas pašlaik ir piešķirti IPI sagatavošanai vai citiem uzdevumiem trīs vadošajos ģenerāldirektorātos. Nākamajā tabulā sniegtas papildu vajadzību aplēses gadā.

	2022. gads	2023. gads	2024. gads	2025. gads	2026. gads	2027. gads un pēc tam
Ieskaitot esošos ekodizaina produktus	13	24	23	21	20	19
GROW ĢD	4,5	7	6,5	5,5	4,5	3,5
ENV ĢD	4	5	4,5	3,5	3,5	3,5
ENER ĢD	4,5	12	12	12	12	12
Ieskaitot ISI jaunos produktus	0	16	21,5	23,5	25,5	28,5

GROW ĢD	0	7	10	11	12	13,5
ENV ĢD	0	7	10	11	12	13,5
ENER ĢD	0	2	1,5	1,5	1,5	1,5
Ieskaitot digitālo produkta pasi	0,5	2	2	2	2	2
GROW ĢD	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
ENV ĢD	0,5	1	1	1	1	1
ENER ĢD	0	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
Ieskaitot atbalstu tirgus uzraudzībai	0,5	0,5	2	2	2	2
GROW ĢD	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
ENV ĢD	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
ENER ĢD	0,5	0,5	1	1	1	1
Atbalsts muitas kontrolei (*TAXUD* ĢD)	0	1,5	2	2	2	2
Aprites uzņēmējdarbības modeļu centrs (*GROW* ĢD)	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
Kopā	14	44	51	51	52	54

Ietekmes novērtējuma ziņojumā ir paredzētas dažādas administratīvās struktūras, lai īstenotu jauno tiesisko regulējumu.

Viena iespēja būtu izveidot "ilgtspējīgu produktu centru" Eiropas Komisijā. Atšķirība būtu tāda, ka darbinieki, kas norīkoti ilgtspējīgu produktu politikai, darbosies virtuālā "Ilgtspējīgu produktu centrā" Eiropas Komisijā. Lai gan Eiropas Komisijas darbinieki paliktu sava izcelsmes ģenerāldirektorāta pakļautībā, tie darbotos arī pastāvīgajā centrā / darba grupā ar vispārēju koordināciju, nodrošinot zināšanu apmaiņu un uzņemoties atbildību par horizontāliem uzdevumiem. Šī iespēja varētu arī papildināt un pilnīgi integrēt *JRC* tehnisko zinātību, kas jau sniedz ieguldījumu ekodizaina sagatavošanas pētījumos un horizontālajā/metodiskajā darbā par patēriņa pēdu, aprites ekonomikas stratēģijām un oglekļa un vidisko pēdu. Šo pieredzi un zināšanas *JRC* var izmantot kā "Ilgtspējīgu produktu centra" daļa. *JRC*

veicinātu metodikas un datu saskaņotības zinātniski tehnisko dimensiju, jaunu produktu prasību veidu izmēģināšanu un produktu prioritāšu noteikšanu. Saistībā ar šo finanšu pārskatu šī iespēja netika uzskatīta par būtiski atšķirīgu no pašreizējās situācijas nepieciešamo resursu ziņā.

Šī finanšu pārskata aplēses balstījās uz pašreizējo situāciju, kad kompetences ir sadalītas starp trim ģenerāldirektorātiem, piesaistot papildu darbiniekus un finanšu resursus atbilstoši produktu grupu pieaugumam un papildu prasībām. Attiecībā uz iespējamo ārpakalpojumu – pašreizējā situācijā regulatīvo pasākumu sagatavošanā (sagatavošanas un pārskata pētījumi) un ietekmes novērtējumos jau tiek izmantots nozīmīgs ārējais atbalsts. Papildu ārējais atbalsts ir paredzēts Aprites uzņēmējdarbības centram un tirgus uzraudzības iestāžu atbalstam, taču tas nemaina nepieciešamību pēc papildu (iekšējiem) personāla resursiem tiesību aktu ieviešanas pamatuzdevumu veikšanai, ko nevar nodot ārpakalpojumu sniedzējam.

Papildu resursi ir nepieciešami arī, lai palīdzētu muitas sistēmai ieviest jaunas prasības attiecībā uz importētajiem produktiem. Tas ietver analīzi par IPI ietekmi uz *TAXUD* IT ekosistēmu, jo īpaši uz vienloga vidi; tostarp darbības pamatojumu, uzņēmējdarbības procesu modelēšanu, koordināciju ar dalībvalstu muitas dienestiem, sagatavošanu izstrādei un ieviešanai, atbalstu atbilstības pārbaudei un ieviešanai, uzturēšanu, muitas uzņēmējdarbības grupu vadīšanu, ieguldījumu *MASP-C* un *ECCG* sanāksmēs.

Aprēķinot šajā finanšu pārskatā sīki izklāstītos papildu resursus, tika rūpīgi novērtēta iespējamā personāla pārcelšana katrā ģenerāldirektorātā, ne tikai pārdalot darbiniekus, kuri jau strādā, lai ieviestu ekodizainu un sagatavotu tiesību akta priekšlikumu. Aplēsēs tika iekļautas retās iespējas vai pārcelšana. Attiecībā uz nepieciešamo cilvēkresursu veidu – liela daļa tiek pieprasīta kā *CA*, jo īpaši perioda pirmajos gados, un no 2023. gada tiek pieprasīti trīs papildu *END*, lai atvieglotu pastāvīgo darbinieku pakāpenisku ieviešanu no 26,5 PSE 2023. gadā līdz 45 PSE 2027. gadā. Tomēr ir nepieciešami pastāvīgi darbinieki, lai koordinētu lēmumu pieņemšanas procedūras, pārstāvētu iestādi un nodrošinātu līgumu pārvaldību. Procentuālā attiecība ir 87 % *AD* un 13 % *AST*.

Attiecībā uz administratīvajiem izdevumiem, kas nav personāla izdevumi – aprēķina bāze ir šāda (atainojot aptverto produktu skaita divkāršošanos):

– komandējumu izmaksas ir aplēstas, pamatojoties uz pašreizējiem budžetiem (bez sanitārās krīzes ietekmes) un divkāršošanos laikposmā no 2024. līdz 2027. gadam, kas atbilst darbības jomas paplašināšanai un nepieciešamībai iepazīstināt ieinteresētās personas ar jauno regulējumu un izskaidrot to;

– Ekodizaina foruma sanāksmju izmaksas ir balstītas uz pašreizējām izmaksām *ENER* ĢD, palielinot sanāksmju biežumu vidēji no sešām līdz deviņām gadā, jo palielinās aptverto produktu skaits;

– ekspertu grupu izmaksas ir balstītas uz pašreizējām izmaksām, kas saistītas ar Ekodizaina komiteju, ar tādu pašu sanāksmju biežuma pieaugumu, bet komitejas sanāksmju izmaksas saistībā ar īstenošanas aktiem tika aplēstas, pamatojoties uz līdzvērtīgām izmaksām *ENV* ĢD 2024.–2026. gada periodā, kad būtu jāsagatavo īstenošanas akti.

Attiecībā uz darbības izdevumiem tika saglabātas šādas hipotēzes:

– katrai pārskatīšanai papildu pētījums 300 000 EUR apmērā, pamatojoties uz pašreizējām izmaksām saistībā ar ekodizainu; katram jaunam produktam

papildu pētījums 400 000 EUR apmērā, kas, domājams, būs sarežģītāks nekā pašreizējie sagatavošanās pētījumi saistībā ar ekodizainu, un papildu izmaksas 800 000 EUR apmērā, lai vajadzības gadījumā sagatavotu produkta vidiskās pēdas kategorijas noteikumus, ko plānots darīt pusei jauno produktu – pārskatīšanas un sagatavošanas pētījumu laiks tiek noteikts saskaņā ar tām pašām hipotēzēm kā personālam, taču attiecīgais budžets tiek piesaistīts divus gadus pirms plānotā pieņemšanas datuma;

– tiek lēsts, ka horizontālie pētījumi, piemēram, par metodiku, darba plānu, tirgus uzraudzību, laikposmā no 2022. līdz 2024. gadam izmaksās aptuveni 1 miljonu EUR gadā, ko dalīs *GROW* ĢD un *ENV* ĢD;

– būs nepieciešami īpaši pētījumi, lai sagatavotu digitālo produkta pasi, ko koordinēs *GROW* ĢD: trīs atbalsta pētījumi un IT izstrāde par datu nesējiem, piekļuves tiesībām un drošību, datu pārvaldību un reģistru: 1 miljons EUR no 2022. līdz 2024. gadam; produktu pasu reģistra uzturēšana tiek lēsta 0,1 miljona EUR apmērā no 2025. līdz 2026. gadam; lai sagatavotu digitālo produkta pasi, varētu būt jāizstrādā arī IT *SCIP* ļoti bīstamu vielu datubāzes vajadzībām, taču laikā, kad tiek gatavots šī finanšu pārskats, tas vēl nav precīzi novērtēts; IT izstrādes un iepirkuma izvēles iepriekš apstiprinās Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kiberdrošības padome.

– administratīvais un tehniskais atbalsts Aprites uzņēmējdarbības modeļu centram tiek lēsts 0,5 miljonu EUR apmērā no 2024. līdz 2027. gadam no *GROW* ĢD budžeta pozīcijas;

– atbalsts tirgus uzraudzībai un muitai tiks sniegts norādījumu un īstenošanas aktu (kas iekļauti horizontālajos pētījumos), kā arī projektu veidā, piemēram, lai nodrošinātu apmācību, tehnisko atbalstu sadarbībai, atbalstu kopīgai atbilstības pārbaudei; budžets, kas palielinās no 3 miljoniem EUR 2024. gadā līdz 9 miljoniem EUR 2027. gadā un ir sadalīts starp trim vadošajiem ģenerāldirektorātiem, būtu jāpiešķir 3–10 projektiem katru gadu laikposmā no 2024. līdz 2027. gadam;

– jaunās prasības attiecībā uz produktiem var nozīmēt arī to, ka jāveic IT uzlabojumi ES muitas vienloga *CERTEX* darbībās *TAXUD* ĢD vajadzībām, kurām kopā būtu nepieciešami 1,25 miljoni EUR laikposmā no 2023. līdz 2027. gadam, un no darbības uzsākšanas gada uzturēšanas maksa būtu 160 tūkstoši EUR. IT izstrādes un iepirkuma izvēles iepriekš apstiprinās Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kiberdrošības padome.

Dažās no šīm darbības jomām speciālās zināšanas tiks piesaistītas *JRC*, slēdzot pakalpojumu līgumus šajā finanšu pārskatā norādīto aplēšu un budžetu ietvaros.

1.6. Priekšlikuma/iniciatīvas ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežots ilgums**

– Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.

– Finansiālā ietekme uz saistību apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam, uz maksājumu apropriācijām – no GGGG. līdz GGGG. gadam.

☑ **Beztermiņa**

– Īstenošana ar uzsākšanas periodu no 2022. gada līdz 2027. gadam,

– pēc kura turpinās normāla darbība.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi[87]

☑ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:

☑ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;

☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta izpildes uzdevumi uzticēti:

☐ trešām valstīm vai to izraudzītām struktūrām;

☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);

☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;

☐ Finanšu regulas 70. un 71. pantā minētajām struktūrām;

☐ publisko tiesību subjektiem;

☐ privāttiesību subjektiem, kas veic sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju uzdevumus, tādā mērā, kādā tiem ir pienācīgas finanšu garantijas;

☐ dalībvalstu privāttiesību subjektiem, kuriem ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kuriem ir sniegtas pienācīgas finanšu garantijas;

☐ personām, kurām, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, uzticēts īstenot konkrētas KĀDP darbības un kuras ir noteiktas attiecīgajā pamataktā.

Ja norādīti vairāki pārvaldības veidi, sniedziet papildu informāciju iedaļā "Piezīmes".

Piezīmes

87 Sīkāku informāciju par pārvaldības veidiem un atsauces uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt biežumu un nosacījumus.

Šis tiesību akta finanšu pārskats ietver personāla izdevumus, iepirkumus un, iespējams, administratīvos pasākumus. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Ierosināto pārvaldības veidu, finansējuma apgūšanas mehānismu, maksāšanas kārtības un kontroles stratēģijas pamatojums

Iniciatīvai plānota Komisijas īstenota tieša pārvaldība. Komisijai palīdzēs ekspertu grupa, kurā būs dalībvalstu pārstāvji un ieinteresētās personas: Ekodizaina forums. Komisijai palīdzēs komiteja.

Kopumā šai iniciatīvai ir vajadzīgi personāla izdevumi, iepirkumi un, iespējams, administratīvie pasākumi. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

2.2.2. Informācija par apzinātajiem riskiem un risku mazināšanai izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Kopumā šai iniciatīvai ir vajadzīgi personāla izdevumi, iepirkumi un, iespējams, administratīvie pasākumi. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

Lielākā daļa iniciatīvas aspektu atbilst standarta procedūrām tehniskā atbalsta iegūšanai, iesaistot ieinteresētās personas un pieņemot sekundāros tiesību aktus. Galvenais risks, kas jau tika uzskatāmi parādīts pagātnē, ir nepietiekami cilvēkresursi darba plānu īstenošanai. Pastāv arī risks, ka pieņemtie tiesību akti par produktiem tiks apstrīdēti tiesā.

Jauni riski var rasties saistībā ar jauniem IPI regulējuma aspektiem, tostarp digitālās produkta pases izveidi un darbību un prasībām, kas tieši vai netieši ietekmē piegādes ķēdes ārpus ES.

2.2.3. Kontroles izmaksefektivitātes (kontroles izmaksu attiecība pret attiecīgo pārvaldīto līdzekļu vērtību) aplēse un pamatojums un gaidāmā kļūdu riska līmeņa novērtējums (maksājumu izdarīšanas brīdī un slēgšanas brīdī)

Kopumā šai iniciatīvai ir vajadzīgi personāla izdevumi, iepirkumi un, iespējams, administratīvie pasākumi. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

Norādīt esošos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus, piemēram, krāpšanas apkarošanas stratēģijā iekļautos pasākumus.

Kopumā šai iniciatīvai ir vajadzīgi personāla izdevumi, iepirkumi un, iespējams, administratīvie pasākumi. Uz šāda veida izdevumiem attiecas standarta noteikumi.

Galvenais krāpšanas risks ir saistīts ar to, ka ekonomikas operatori apzināti apiet attiecībā uz produktiem noteiktās prasības. Lai to novērstu, ir jāpastiprina tirgus uzraudzības darbības un muitas kontroles pasākumi.

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS APLĒSTĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs	Dif./nedif.[88]	no EBTA valstīm[89]	no kandidātvalstīm[90]	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	[XX.YY.YY.YY]	Dif./nedif.	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ
1	03.02.01.01 – Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība	Dif.	JĀ	NĒ[91]	NĒ[6]	NĒ
3	09.02.02 – *LIFE* Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Dif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ
3	09.02.04 – *LIFE* Pāreja uz tīru enerģiju	Dif.	JĀ	JĀ	JĀ	NĒ

- Jaunveidojamās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Numurs	Dif./nedif.	no EBTA valstīm	no kandidātvalstīm	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta nozīmē
	[XX.YY.YY.YY]		JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ	JĀ/NĒ

88 Dif. Dif. diferencētās apropriācijas, nedif. nediferencētās apropriācijas.
89 EBTA – Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.
90 Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.
91 Notiek sarunas par kandidātvalstu un trešo valstu iesaistīšanu vienotā tirgus programmā.

3.2. Priekšlikuma aplēstā finansiālā ietekme uz apropriācijām

3.2.1. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz darbības apropriācijām

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas darbības apropriācijas
- ☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas darbības apropriācijas:

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs	1. izdevumu kategorija (Vienotais tirgus, inovācija un digitālā joma)

ĢD: *GROW* ĢD			**2022.** gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	Pēc 2027. gada	**KOPĀ**
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija[92] 03.02.01.01 – Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība	Saistības	(1a)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksājumi	(2a)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
Budžeta pozīcija	Saistības	(1b)								
	Maksājumi	(2b)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem[93]										
Budžeta pozīcija		(3)								
KOPĀ ĢD *GROW* apropriācijas	Saistības	= 1a + 1b + 3	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksājumi	= 2a + 2b	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

92 Saskaņā ar oficiālo budžeta nomenklatūru.

93 Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās *BA* pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

		+3								

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksājumi	(5)	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas **1. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas**	Saistības	=4+ 6	3,402	4,056	3,770	3,370	4,370	4,370		23,338
	Maksājumi	=5+ 6	1,021	2,237	3,709	3,764	3,830	3,970	4,807	23,338

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Numurs	3. izdevumu kategorija (Dabas resursi un vide)

ĢD: *ENV*			**2022.** gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	Pēc 2027. gada	**KOPĀ**
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija[94] 09.02.02 – *LIFE* Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte	Saistības	(1a)	2,276	2,948	2,180	2,680	3,680	3,680		17,444
	Maksājumi	(2a)	0,683	1,567	2,449	2,637	2,780	3,280	4,048	17,444
Budžeta pozīcija 09.02.02 – *LIFE* Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte[95]	Saistības	(1b)	0	0	0,400	0,350	0,350	0,150		1,250
	Maksājumi	(2b)	0	0	0,280	0,365	0,350	0,210	0,450	1,250

[94] Saskaņā ar oficiālo budžeta nomenklatūru.

Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem[96]										
Budžeta pozīcija		(3)								
KOPĀ ĢD *ENV* apropriācijas	Saistības	= 1a + 1b + 3	2,276	2,948	2,580	3,030	4,030	3,830		18,694
	Maksājumi	= 2a + 2b +3	0,683	1,567	2,729	3,002	3,130	3,490	4,093	18,694

ĢD: ENER			**2022.** gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	Pēc 2027. g ada	**KOPĀ**
• Darbības apropriācijas										
Budžeta pozīcija[97] 09.02.04 – *LIFE* Pāreja uz tīru enerģiju	Saistības	(1a)	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Maksājumi	(2a)	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218
Budžeta pozīcija	Saistības	(1b)								
	Maksājumi	(2b)								
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem[98]										

95 Priekšlikumā ir paredzēta IT attīstība ES muitas vienloga vidē, lai atvieglotu attiecībā uz produktiem noteikto prasību izpildi attiecībā uz importētiem produktiem un nodrošinātu sadarbspēju ar digitālo produkta pasi. Šādam darbam *TAXUD* ĢD būs jādara pieejami finanšu resursi. Vajadzīgo resursu apmēru šādam darbam pašlaik nav iespējams precīzi noteikt, bet tiek lēsts, ka maksimālais paredzamais budžets 2024.–2027. gadam varētu sasniegt 1,250 miljonus EUR un pēc tam katru gadu būs vajadzīga uzturēšanas maksa 0,160 miljonu EUR apmērā. IT izstrādes un iepirkuma izvēles iepriekš apstiprinās Eiropas Komisijas Informācijas tehnoloģiju un kiberdrošības padome.

96 Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

97 Saskaņā ar oficiālo budžeta nomenklatūru.

98 Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās BA pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

Budžeta pozīcija		(3)								
KOPĀ **ĢD *ENER* apropriācijas**	Saistības	= 1a + 1b + 3	1,622	1,596	4,250	5,250	6,250	6,250		25,218
	Maksājumi	= 2a + 2b +3	0,487	0,965	2,403	3,488	5,150	5,850	6,875	25,218

• KOPĀ darbības apropriācijas	Saistības	(4)	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Maksājumi	(5)	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912
• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas **3. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas**	Saistības	=4+ 6	3,898	4,544	6,830	8,280	10,280	10,080		43,912
	Maksājumi	=5+ 6	1,170	2,532	5,132	6,490	8,280	9,340	10,968	43,912

<u>Ja priekšlikums/iniciatīva ietekmē vairāk nekā vienu darbības izdevumu kategoriju, atkārtot iepriekš minēto iedaļu:</u>

• KOPĀ darbības apropriācijas (visas darbības izdevumu kategorijas)	Saistības	(4)	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Maksājumi	(5)	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250
KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķīrumiem (visas darbības izdevumu kategorijas)		(6)								
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas **1.–6. IZDEVUMU KATEGORIJAS**	Saistības	=4+ 6	7,300	8,600	10,600	11,650	14,650	14,450		67,250
	Maksājumi	=5+ 6	2,191	4,769	8,841	10,254	12,110	13,310	15,775	67,250

apropriācijas (atsauces summa)										

Daudzgadu finanšu shēmas	**7. izdevumu kategorija**	"Administratīvie izdevumi"

Šī iedaļa būtu jāaizpilda, izmantojot administratīva rakstura budžeta datu izklājlapu, kas vispirms jānoformē tiesību akta finanšu pārskata pielikumā (iekšējo noteikumu V pielikums), kurš starpdienestu konsultāciju vajadzībām tiek augšupielādēts sistēmā *DECIDE*.

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	**KOPĀ**
ĢD: *GROW* ĢD								
• Cilvēkresursi		0,383	1,740	2,325	2,469	2,541	2,656	12,113
• Citi administratīvie izdevumi		0,005	0,005	0,096	0,097	0,097	0,090	0,390
KOPĀ *GROW* ĢD	Apropriācijas	0,388	1,745	2,421	2,566	2,638	2,746	12,503

		2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	**KOPĀ**
ĢD: *ENV*								
• Cilvēkresursi		0,671	1,756	2,227	2,371	2,528	2,656	12,208
• Citi administratīvie izdevumi		0,005	0,005	0,097	0,096	0,097	0,090	0,390
KOPĀ *ENV* ĢD	Apropriācijas	0,676	1,761	2,324	2,467	2,625	2,746	12,598

		2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	**KOPĀ**
ĢD: ENER								

• Cilvēkresursi		0,713	2,070	2,214	2,214	2,214	2,214	11,639
• Citi administratīvie izdevumi		0,005	0,005	0,097	0,097	0,096	0,090	0,390
KOPĀ ENER ĢD	Apropriācijas	0,718	2,075	2,311	2,311	2,310	2,304	12,029

		2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	**KOPĀ**
ĢD: *TAXUD*								
• Cilvēkresursi		0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492
• Citi administratīvie izdevumi		0	0	0	0	0	0	0
KOPĀ *TAXUD* ĢD	Apropriācijas	0,000	0,236	0,314	0,314	0,314	0,314	1,492

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas **7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas**	(Saistību summa = maksājumu summa)	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

		2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	Pēc 2027. gada	**KOPĀ**
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas **1.–7. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas**	Saistības	9,081	14,416	17,970	19,308	22,537	22,559		105,871
	Maksājumi	3,972	10,585	16,211	17,912	19,997	21,419	15,775	105,871

3.2.2. Aplēstais iznākums, ko dos finansējums no darbības apropriācijām

Konkrētie mērķi: 1) uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un piekļuvi informācijai par ilgtspēju visā piegādes ķēdē, 2) stimulēt ilgtspējīgākus produktus un uzņēmējdarbības modeļus, lai uzlabotu vērtības saglabāšanu, 3) uzlabot tiesiskā regulējuma piemērošanu ilgtspējīgu produktu jomā.

Saistību apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Norādīt mērķus un iznākumus ⇩			**2022.** gads		**2023.** gads		**2024.** gads		**2025.** gads		**2026.** gads		**2027. gads un turpmākie** gadi		**KOPĀ**	
	Iznākumi															
	Veids[99]	Vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas
1. KONKRĒTAIS MĒRĶIS[100]			Uzlabot produktu vidisko ilgtspēju un piekļuvi informācijai par ilgtspēju visā piegādes ķēdē													
- Iznākums	Deleģētie akti (pārskatīšanas)	0,300	-		-		7	2,100	6	1,800	5	1,500	5	1,500	23	6,900
- Iznākums	Deleģētie akti (jauni produkti)	0,800	-		-		4	3,200	6	4,800	4	3,200	12	9,600	26	20,800

99 Iznākumi ir attiecīgie produkti vai pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņu skaits, uzbūvēto ceļu garums kilometros utt.).

100 Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā "Konkrētie mērķi..."

- Iznākums	Īstenošanas akti (tirgus uzraudzība, nerealizētā	1,000	-		-		1	1,000	1	1,000	1	1,000			3	3,000
Starpsumma – 1. konkrētais mērķis			-		-		12	6,300	13	7,600	10	5,700	17	11,100	52	30,700
2. KONKRĒTAIS MĒRĶIS			Stimulēt ilgtspējīgākus produktus un uzņēmējdarbības modeļus, lai uzlabotu vērtības saglabāšanu													
- Iznākums	Atbalsts Aprites uzņēmējdarbības centram[101]	0 500 gadā	-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
Starpsumma – 2. konkrētais mērķis			-	-	-	-	1	0,500	1	0,500	1	0,500	1	0,500	4	2,000
3. KONKRĒTAIS MĒRĶIS			uzlabot tiesiskā regulējuma piemērošanu ilgtspējīgu produktu jomā.													
- Iznākums	Projekti, kas atbalsta tirgus uzraudzību	1,000 vienam projektam	-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
Starpsumma – 3. konkrētais mērķis			-	-	-	-	3	3,000	6	6,000	9	9,000	9	9,000	27	27,000
KOPSUMMAS			-	-	-	-	16	9,800	20	14,100	20	15,200	27	20,600	83	59,700

[101] Eiropas Aprites uzņēmējdarbības centram būtu jāatbalsta pieredzes apmaiņa starp ekonomikas aktoriem, integrējot apritīgumu produktu izstrādē un ražošanā.

3.2.3. Kopsavilkums par aplēsto ietekmi uz administratīvajām apropriācijām

- Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgas administratīvās apropriācijas☐
- Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgas šādas administratīvās apropriācijas:☑

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027.** gads	**KOPĀ**
Daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA							
Cilvēkresursi	1,766	5,801	7,080	7,368	7,597	7,839	37,451
Citi administratīvie izdevumi	0,015	0,015	0,290	0,290	0,290	0,270	1,170
Starpsumma – daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJA	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621
Ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS[102]							
Cilvēkresursi							
Pārējie administratīvie izdevumi							
Starpsumma – ārpus daudzgadu finanšu shēmas 7. IZDEVUMU KATEGORIJAS							
KOPĀ	1,781	5,816	7,370	7,658	7,887	8,109	38,621

Vajadzīgās cilvēkresursu un citu administratīvu izdevumu apropriācijas tiks nodrošinātas no ĢD apropriācijām, kas jau ir piešķirtas darbības pārvaldībai un/vai ir pārdalītas attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtus papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

102 Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās *BA* pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

3.2.3.1. Aplēstās cilvēkresursu vajadzības

- ☐ Priekšlikumam/iniciatīvai nav vajadzīgi cilvēkresursi
- ☑ Priekšlikumam/iniciatīvai ir vajadzīgi šādi cilvēkresursi:

Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2022. gads	**2023.** gads	**2024.** gads	**2025.** gads	**2026.** gads	**2027. gads un turpmākie** gadi
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)						
20 01 02 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	8	28,5	38	42	44	45
Iesk. *GROW* ĢD	0	7	11	13	14	15
ENV ĢD	4	9	12	14	15	15
ENER ĢD	4	11	13	13	13	13
TAXUD ĢD	0	1,5	2	2	2	2
20 01 02 03 (Delegācijas)						
01 01 01 01 (Netiešā pētniecība)						
01 01 01 11 (Tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)						
•Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu PSE)[103]						
20 02 01 (*AC*, *END*, *INT*, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām)	6	15,5	13,0	9,0	8,0	9,0
Iesk. *GROW* ĢD	4,5	7,5	7	5	4	3,5
ENV ĢD	0,5	4	4	2	2	3,5
ENER ĢD	1	4	2	2	2	2
20 02 03 (*AC*, *AL*, *END*, *INT* un *JPD* delegācijās)						
XX 01 xx **yy zz** [104] – galvenajā mītnē						
XX 01 xx **yy zz** [104] – delegācijās						
01 01 01 02 (*AC*, *END*, *INT* – netiešā pētniecība)						
01 01 01 12 (*AC*, *END*, *INT* – tiešā pētniecība)						
Citas budžeta pozīcijas (norādīt)						
KOPĀ	14	44,0	51,0	51,0	52,0	54,0

XX ir attiecīgā rīcībpolitikas joma vai budžeta sadaļa.

Nepieciešamie cilvēkresursi tiks nodrošināti, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ĢD, vajadzības gadījumā izmantojot arī vadošajam ĢD gada budžeta sadales procedūrā piešķirtos papildu resursus un ņemot vērā budžeta ierobežojumus.

Veicamo uzdevumu apraksts:

103 *AC* – līgumdarbinieki, *AL* – vietējie darbinieki, *END* – valstu norīkotie eksperti, *INT* – aģentūru darbinieki, *JPD* – jaunākie eksperti delegācijās.

104 Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām *BA* pozīcijām).

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	<u>Referentiem:</u> ārēju līgumu sagatavošana, lai atbalstītu sagatavošanās pētījumus, ietekmes novērtējumu, saskaņoto standartu novērtēšanu (darba uzdevums vai *AA*, izvērtējums, uzraudzība); sagatavošanas, pārskata pētījumu vai citu pētījumu uzraudzība, sagatavojot darba plānu, īstenošanas aktus, deleģētos aktus; apspriešanās ar Ekodizaina forumu, apspriešanās ar PTO, iekšējā pieņemšanas procedūra; turpmākie pasākumi pēc deleģētajiem aktiem, tostarp standartizācijas pilnvaras, saskaņoto standartu uzraudzība un publicēšana; norādījumi nozarei, veicot ieviešanu, un tirgus uzraudzības iestādēm, veicot uzraudzības darbības; ieguldījums horizontālos uzdevumos, tostarp rezultātu novērtēšanā, tiesību aktu prezentācijā ieinteresētajām pusēm, instruktāžu sagatavošanā, sarakstē u. c.; <u>palīgiem:</u> sanāksmju organizēšana (darba kārtība, ielūgumi, administratīvā uzraudzība, protokoli, ekspertu grupu reģistrs); lēmumu pieņemšanas procedūras (lēmumu pieņemšana par ierakstiem, uzaicinājumi iesniegt pierādījumus, komitejas, dokumentu sagatavošana, ieskaitot juridisko rediģēšanu, tulkošanas un publicēšanas pieprasījumi); finanšu procedūras (pārvaldības plāna sagatavošana, uzaicinājumi uz konkursu vai pakalpojumu pasūtījumi, vai *AA*, izvērtējumi, saistību un maksājumu pieprasījumi, ziņošana)
Ārštata darbinieki	sagatavošanas, pārskata pētījumu vai citu pētījumu uzraudzība, sagatavojot darba plānu, īstenošanas aktus, deleģētos aktus; apspriešanās ar Ekodizaina forumu, apspriešanās ar PTO; turpmākie pasākumi pēc deleģētajiem aktiem, tostarp standartizācijas pilnvaras, saskaņoto standartu uzraudzība un publicēšana; norādījumi nozarei, veicot ieviešanu, un tirgus uzraudzības iestādēm, veicot uzraudzības darbības; ieguldījums horizontālos uzdevumos, tostarp rezultātu novērtēšanā, tiesību aktu prezentācijā ieinteresētajām pusēm

	sarakstē u. c.

3.2.4. Saderība ar pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☑pilnībā pietiek ar līdzekļu pārvietošanu daudzgadu finanšu shēmas (DFS) attiecīgajā izdevumu kategorijā.

Pētījumi, iepirkumi vai projekti, kas atbalsta tiesību aktu īstenošanu, tiks finansēti no esošajām programmām un esošajiem budžeta līdzekļiem, kas atbalsta politikas īstenošanu saskaņā ar DFS 1. un 3. izdevumu kategoriju. Pārplānošana nav nepieciešama. Budžeta vajadzības tiks integrētas ikgadējos pārvaldības plānos un tiks ievērotas standarta procedūras. Attiecīgās budžeta pozīcijas ir tās, kas jau atbalsta Ekodizaina direktīvas īstenošanu attiecīgajos ģenerāldirektorātos: 03.02.01.01 – Iekšējā preču un pakalpojumu tirgus darbība un attīstība *GROW* ĢD 09.02.02 – *LIFE* Aprites ekonomika un dzīves kvalitāte *ENV* ĢD 09.02.04 – *LIFE* Pāreja uz tīru enerģiju ENER ĢD

- ☐ jāizmanto no DFS attiecīgās izdevumu kategorijas nepiešķirtās rezerves un/vai īpašie instrumenti, kas noteikti DFS regulā

Paskaidrojiet, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas un budžeta pozīcijas, atbilstošās summas un instrumentus, kurus ierosināts izmantot.

- ☐ jāpārskata DFS

Paskaidrojiet, kas jādara, norādot attiecīgās izdevumu kategorijas, budžeta pozīcijas un atbilstošās summas.

3.2.5. Trešo personu iemaksas

Priekšlikums/iniciatīva:

- ☑ neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☐ paredz trešo personu sniegtu līdzfinansējumu atbilstoši šādai aplēsei:

Apropriācijas miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

	N gads[105]	**N+1** gads	**N+2** gads	**N+3** gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)			Kopā
Norādīt līdzfinansētāju struktūru								
KOPĀ līdzfinansētās apropriācijas								

105 N gads ir gads, kurā priekšlikumu/iniciatīvu sāk īstenot. Aizstājiet "N" ar paredzēto pirmo īstenošanas gadu (piemēram, 2021. gads). Tas pats attiecas uz turpmākajiem gadiem.

3.3. Aplēstā ietekme uz ieņēmumiem

- ☑ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus.
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
  - ☐ pašu resursus
  - ☐ citus ieņēmumus
  - Atzīmējiet, ja ieņēmumi ir piešķirti izdevumu pozīcijām ☐

miljonos EUR (trīs zīmes aiz komata)

Budžeta ieņēmumu pozīcija:	Kārtējā finanšu gadā pieejamās apropriācijas	Priekšlikuma/iniciatīvas ietekme[106]						
		N gads	**N+1** gads	**N+2** gads	**N+3** gads	Norādīt tik gadu, cik nepieciešams ietekmes ilguma atspoguļošanai (sk. 1.6. punktu)		
…….. pants								

Attiecībā uz piešķirtajiem ieņēmumiem norādīt attiecīgās budžeta izdevumu pozīcijas.

Citas piezīmes (piemēram, metode/formula, ko izmanto, lai aprēķinātu ietekmi uz ieņēmumiem, vai jebkura cita informācija).

[106] Norādītajām tradicionālo pašu resursu (muitas nodokļi, cukura nodevas) summām jābūt neto summām, t. i., bruto summām, no kurām atskaitītas iekasēšanas izmaksas 20 % apmērā.